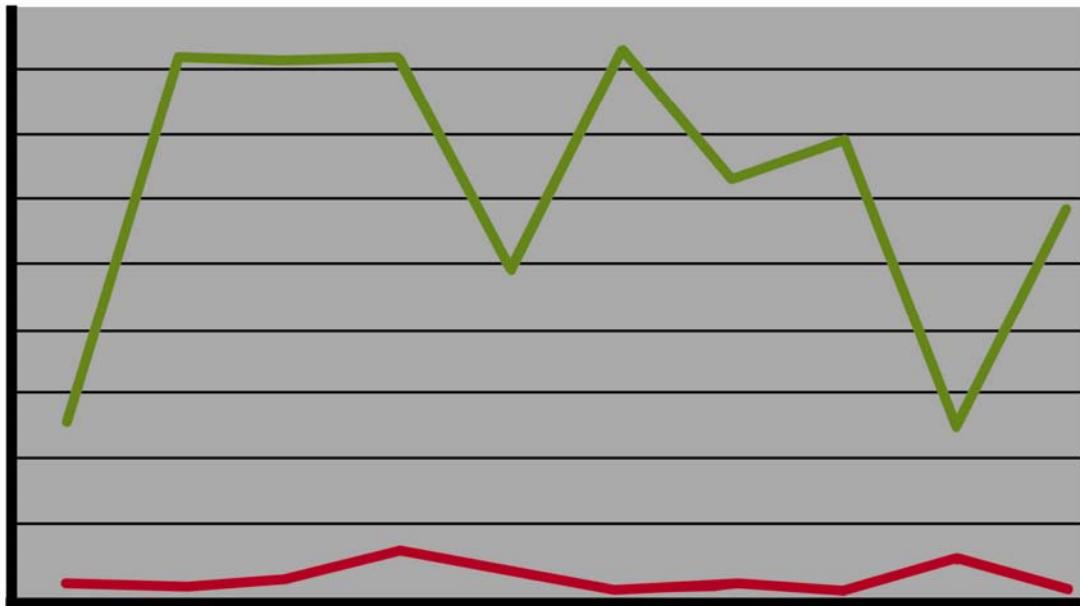

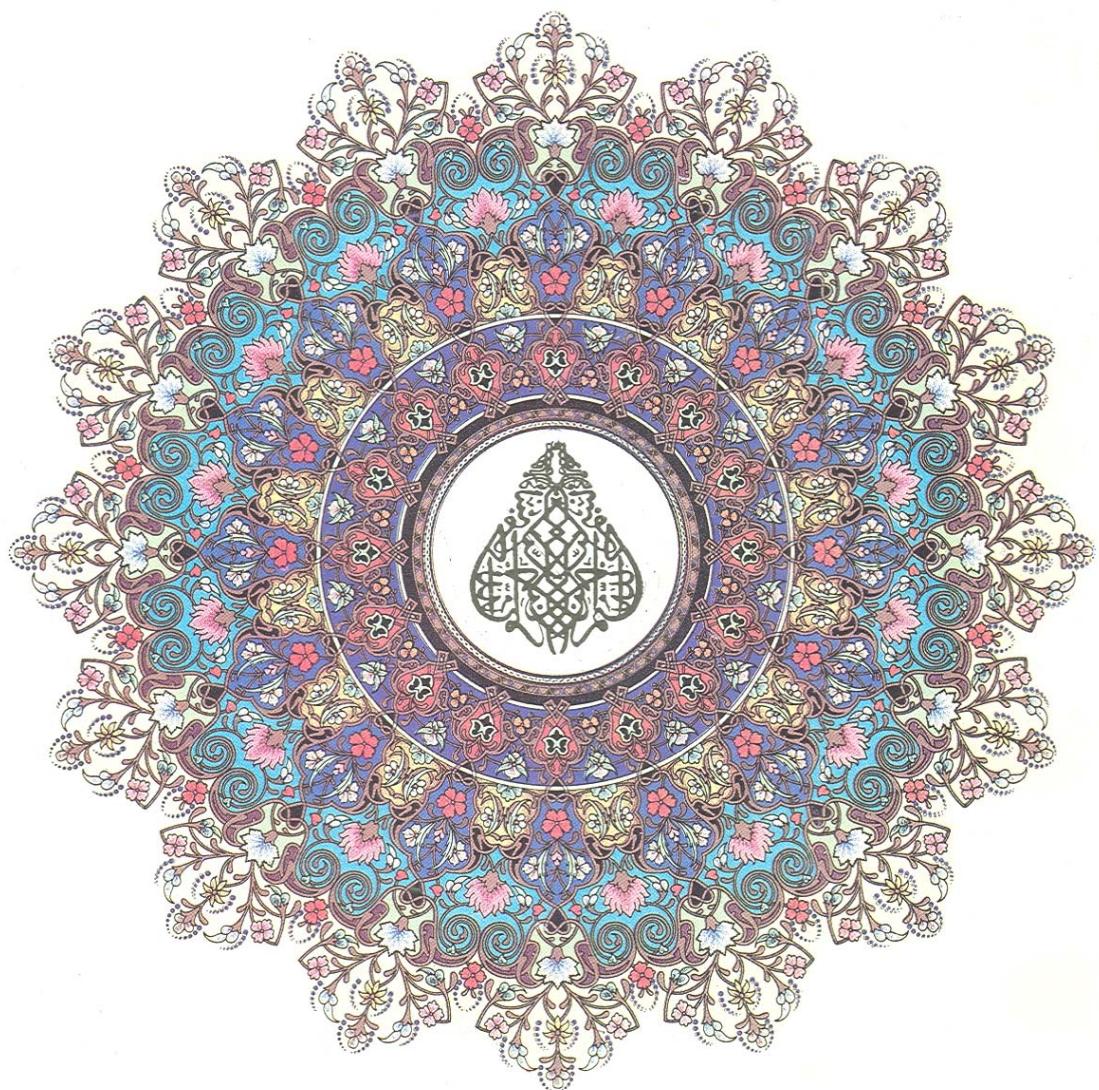

مرکز تحقیقات و بررسی‌های اقتصادی

گزارش شناخت ابعاد کمی و کیفی و کلان شاخص‌های ملی کسب و کار

شبیم فروحی

شناسنامه گزارش

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

مرکز تحقیقات و بررسی های اقتصادی

گروه مطالعات بنگاهی

عنوان طرح : گزارش شناخت ابعاد کمی و کیفی و کلان شاخص های ملی کسب و کار

گردآوری و تدوین : شبینم فروحی

ناظر: محمدعلی تقی زاده

تاریخ انتشار: آبان ۱۳۹۱

فهرست مطالب

۶.....	مقدمه
۷.....	فصل اول: تعاریف، مفاهیم و مبانی نظری
۸.....	تعاریف کسب و کار
۹.....	تعاریف محیط کسب و کار، فضای کسب و کار
۱۰.....	تعاریف شاخص و مولفه
۱۲.....	شاخص های کسب و کار؛ شاخص سهولت کسب و کار و شاخص رقابت پذیری جهانی
۱۳.....	فصل دوم؛ پیشینه تاریخی
۱۴.....	پیشینه تاریخی در ایران و جهان
۱۷.....	شاخص های مهم سنجش محیط کسب و کار در جهان
۱۷.....	۱- شاخص سهولت انجام کسب و کار بانک جهانی
۱۸.....	۲- شاخص پیمایش بنگاه های بانک جهانی
۱۹.....	۳- مدل رتبه بندی کسب و کار واحد اطلاعات اکونومیست
۲۱.....	۴- شاخص آزادی اقتصادی بنیاد هریتیج و زورنال وال استریت
۲۲.....	۵- شاخص آزادی اقتصادی موسسه فریزر
۲۳.....	۶- شاخص رقابت پذیری جهانی
۲۴.....	۷- رتبه بندی کسب و کارهای گروه فیچ
۲۵.....	۸- ارزیابی کارآفرینی دیده بان جهانی کارآفرینی
۲۵.....	۹- پیش بینی کسب و کار اینترنشنال بیزینس مونیتور
۲۶.....	۱۰- شاخص نمای محیط کسب و کار
۲۶.....	۱۱- شاخص درک فساد
۲۷.....	۱۲- نماگرهای احساس اقتصادی
۲۹.....	شاخص های مهم سنجش محیط کسب و کار در ایران
۳۱.....	۱- شاخص طراحی شده توسط شرکت نوسازی صنایع ایران
۳۲.....	۲- مولفه های ملی محیط کسب و کار مرکز پژوهش‌های مجلس
۳۴.....	فصل سوم؛ اتفاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران و بهبود فضای کسب و کار
۳۵.....	شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی
۳۵.....	سامانه بهبود محیط کسب و کار و قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار
۳۸.....	ماده ۷۶ قانون برنامه پنجم توسعه
۴۱.....	فصل چهارم؛ معرفی مولفه های ملی محیط کسب و کار
۴۷.....	فصل پنجم؛ معرفی سه شاخص جهانی کسب و کار و مقایسه مولفه های ملی با آنها
۴۸.....	شاخص های فضای کسب و کار بر اساس تعریف بانک جهانی
۴۸.....	روشن شناختی شاخص فضای کسب و کار
۴۹.....	۱- تاسیس و راه اندازی یک فعالیت
۵۰.....	۲- اخذ گواهی تاسیس و راه اندازی کارگاه

۳-	دسترسی به انرژی الکتریکی	۵۱
۴-	شناخت ثبت و انتقال مالکیت	۵۱
۵-	شناخت اخذ اعتبار	۵۲
۶-	شناخت حمایت از سرمایه گذاران	۵۳
۷-	شناخت پرداخت مالیات	۵۶
۸-	شناخت تجارت برون مرزی	۵۶
۹-	الزام آور بودن قراردادها	۵۸
۱۰-	ختم و انحلال یک فعالیت	۵۸
	ارتباط بین مولفه های ملی و شناخت های فضای کسب و کار بانک جهانی	۶۰
	شناخت های ارزیابی بنگاه از محیط تجاری بر اساس تعریف بانک جهانی	۶۱
۱-	فساد	۶۲
۲-	جرائم	۶۳
۳-	تامین مالی	۶۳
۴-	ویژگی های بنگاه	۶۴
۵-	جنسيت	۶۴
۶-	غیر رسمي بودن	۶۴
۷-	زیرساخت ها	۶۴
۸-	تکنولوژی و نوآوری	۶۵
۹-	عملکرد	۶۵
۱۰-	مقررات و مالیات ها	۶۵
۱۱-	تجارت	۶۶
۱۲-	نیروی کار	۶۶
	ارتباط بین مولفه های ملی و شناخت های ارزیابی بنگاه از محیط کسب و کار	۶۸
	شناخت های رقابت پذیری مجمع جهانی اقتصاد	۷۰
۱-	نهادها	۷۱
۲-	زیرساخت ها	۷۲
۳-	ثبت در حساب های دولتی	۷۲
۴-	پیداشرت و آموزش ابتدایی	۷۲
۵-	آموزش عالی و حرفه ای	۷۳
۶-	کارایی بازار کالا	۷۳
۷-	کارایی بازار نیروی کار	۷۴
۸-	پیشرفته بودن بازار مالی	۷۵
۹-	آمادگی تکنولوژیک	۷۵
۱۰-	اندازه بازار	۷۵
۱۱-	پیشرفته بودن بنگاه های تجاری (کسب و کار)	۷۶
۱۲-	نوآوری	۷۶

۷۷.	ارتباط بین مولفه های ملی محیط کسب و کار و شاخص های رقابت پذیری جهانی.....
۸۰.	فصل ششم: نظرات و پیشنهادات کمیسیون اصل ۴۴ و محیط کسب و کار اتاق ایران.....
۸۱.	کمیسیون اصل ۴۴ و محیط کسب و کار اتاق بازرگانی ایران.....
۸۳.	فصل هفتم: نتیجه گیری
۸۵.	منابع و مأخذ.....
۹۲.	پیوست ها
۹۳.	پیوست ۱: فهرست تشکل های اقتصادی مورد استناد مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی
۱۰۵.	پیوست ۲: پرسشنامه پایش محیط کسب و کار (نمونه: تابستان ۱۳۹۰)
۱۰۸.	پیوست ۳: پرسشنامه بررسی فضای کسب و کار بانک جهانی (نمونه: شروع کسب و کار)
۱۲۱.	پیوست ۴: قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار
۱۲۹.	پیوست ۵: ماده ۹۱ از قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۸
۱۳۰.	پیوست ۶: مواد ۷۵ و ۷۶ از قانون برنامه پنجم ساله توسعه جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۰-۱۳۹۴).....

مقدمه

بررسی عوامل موفقیت ملت‌ها در رفاه و بهره‌مندی اقتصادی آحاد مردم، دغدغه‌ی همیشگی سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان متعهد به توسعه در کشورهای مختلف بوده است. در این میان، پیشرفت و موفقیت برخی ملل در مقایسه با دیگر کشورها متفکران بسیاری را بر آن داشته است تا عوامل موفقیت این دسته از ملت‌ها را شناسایی نموده و برای بهره‌گیری دیگر ملل از مسیر طی شده مورد مطالعه قرار دهند: در گام اول، این پرسش بنیدین مطرح است که چه عوامل و چه ساختارهایی در کشورها وجود دارد که موجب تمایز آنان از یکدیگر برای ایجاد رفاه و افزایش رقابت‌پذیری می‌گردد.

در این راستا تلاش اتاق بازرگانی، همواره آن بوده است تا آنچه برای افزایش رقابت‌پذیری و بهبود محیط کسب و کار کشور مفید فایده بوده و اثرات بلند مدت آن برای اقتصاد ایران قابل توجه است، از مرحله تئوری به مرحله قانون گذاری و اجرا وارد شود. تلاش همه نخبگان حوزه صنعت، معدن، کشاورزی و خدمات در اتاق ایران بر این منوال بوده است که اصل تأمین منافع ملی همواره به دور از هرگونه و استگی صنفی و تشکلی، محور اصلی تصمیم‌سازی‌ها قرار گرفته و از ظرفیت‌های بخش خصوصی برای پیشبرد اصلاحات اقتصادی و دستیابی به فهم مشترک از مشکلات و معضلات اقتصادی، حداکثر بهره‌برداری صورت گیرد. از آنجایی که شرایط اقتصادی ملی و بین‌المللی به صورت مستمر در حال تغییر است و کارآیی تدبیر اجرایی در تحقق اهداف رشد و توسعه اقتصادی کشور در فرآیند اقدامات نمایان می‌شود، پایش مستمر محیط کسب و کار و ارائه پیشنهادها و راه‌کارها در جهت بهبود امور، امری اجتناب ناپذیر می‌نماید.

اتاق بازرگانی، صنایع، معدن و کشاورزی ایران در اجرای مأموریت ذاتی خود و ایضاً در اجرای مفاد ماده (۴) قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار موظف شده است به منظور اطلاع سیاست‌گذاران از وضعیت محیط کسب و کار در کشور، شاخص‌های ملی محیط کسب و کار در ایران را تدوین و به طور سالانه و فصلی، حسب مورد به تفکیک استان‌ها، بخشها و فعالیت‌های اقتصادی، سنجش و اعلام نماید.

در گزارش حاضر سعی بر این است، ضمن ارائه تعاریف، مفاهیم و مبانی نظری محیط کسب و کار، ابعاد کمی و کیفی، پیشینه و نحوه محاسبه شاخص‌های مربوطه و عوامل موثر بر عملکرد بنگاه‌های اقتصادی با عنایت به محدودیتهای روش‌شناسی، مورد کنکاش و شناسایی قرار گیرد.

فصل اول

تعاریف، مفاهیم و مبانی نظری

تعریف کسب و کار

با توجه به 'شاخص های مربوط به محیط کسب و کار' که موضوع مورد بررسی و بحث در این گزارش است، در فصل حاضر ابتدا به تعاریفی از کسب و کار و شاخص و همچنین محیط کسب و کار بر اساس لغت نامه های معتبر فارسی و انگلیسی، سایت های قابل استناد و پرداخته شده و در ادامه چند تعریف از شاخص های هدف گزارش که از مهمترین شاخص های مورد بررسی فضای کسب و کار می باشند ارائه شده است.

۱- **کسب و کار**، به هر نوع فعالیت تکرار شونده و مشروع اقتصادی از قبیل تولید، خرید و فروش کالا و خدمات به قصد کسب منافع اقتصادی اطلاق می شود (مجلس شورای اسلامی، ۱۳۹۰).

۲- **کسب و کار**، عبارت است از راه اندازی یک سیستم هدفمند اقتصادی که منجر به کسب درآمد شود واجزای آن به شرح ذیل است:

- سرمایه گذاری اعم از مادی (پول) و انسانی (زمان، انرژی)

- فعالیت (انسانی و یا ماشینی)

- تولید محصول اعم از مادی و فرهنگی و یا ارائه خدمات

- بدست آوردن سود

باید توجه داشت کسب کار موفق در نهایت می تواند سودی متناسب با سرمایه گذاری نصیب کارآفرین کند (بانک اطلاعات کارآفرینی، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، ۱۳۸۶).

۳- **کسب و کار یا سوداگری (Business)**، یک سازمان است که برای فراهم کردن کالا، خدمات و یا هر دو به مشتری ایجاد شده است. کسب و کار در اقتصاد سرمایه‌داری حکم‌فرمات است، بیشتر کسب و کارها که مالک آن‌ها بخش خصوصی است برای این ایجاد شده‌اند که سودساز باشند و دارایی صاحب‌شان را بیشتر کنند. کسب و کارها می‌توانند ناسودبیر باشند و یا مالک آن‌ها دولت باشد. از کسب و کاری که چندین فرد در دارایی آن شریک باشند، با عنوان شرکت یاد برده می‌شود، هر چند که این واژه تعریف دقیق‌تری نیز دارد (ویکی پدیا، ۲۰۱۱).

۴- **کسب و کار با مأخذ انگلیسی "Business"**:

- کارو کسب؛ دادو ستد (فرهنگ علوم اقتصادی، ۱۳۸۶)

- بازرگانی، سوداگری، کسب و کار، داد و ستد، کسب و کار اقتصادی، کار، کسب، پیشه، کاسبی، حرفة (واژگان اقتصاد و زمینه های وابسته، ۱۳۷۱)

- بازرگانی، تجارت (فرهنگ تاریخی اقتصاد، ۱۳۸۶)

- خرید، فروش و تامین کالا و خدمات برای پول (Oxford, ۱۳۸۰)

- فعالیت بازرگانی برای امرار معاش؛ فعالیت اقتصادی، صنعتی یا بازرگانی؛ معاملات یا مبادلات بخصوص با ماهیت اقتصادی (Webster, ۱۳۸۶)

تعاریف محیط کسب و کار، فضای کسب و کار

- ۱- منظور از فضای کسب و کار در ادبیات اقتصادی، عوامل موثر بر عملکرد بنگاه های اقتصادی است که مدیران یا مالکان بنگاه ها نمی توانند آن ها را تغییر داده یا بهبود بخشنند (میدری، احمد و اصلاح قوچانی، ۱۳۸۷).
- ۲- منظور از محیط کسب و کار، عوامل موثر بر عملکرد واحدهای اقتصادی مانند کیفیت دستگاه های حاکمیتی، ثبات قوانین و مقررات، کیفیت زیرساخت ها و ... است که تغییر دادن آن ها فراتر از اختیارات و قدرت مدیران بنگاه های اقتصادی است (میدری، احمد، ۱۳۹۱).
- ۳- فضای کسب و کار، شامل آن دسته مولفه هایی می شود که ما به عنوان (صاحبان کسب و کار) تسلطی بر آن نداریم، اما آن عوامل بر عملکرد ما موثر هستند. این عوامل می توانند عوامل سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و تکنولوژیکی باشند (پایگاه اطلاع رسانی صنعت).
- ۴- محیط کسب و کار (**Business Environment**)، مجموعه ای از سیاست ها، شرایط حقوقی، نهادی و مقرراتی است که بر فعالیت های کسب و کار حاکم است^۱ (DCED, ۲۰۰۸)

^۱ The Donor Committee for Enterprise Development

تعریف شاخص و مولفه

۱- شاخص: نمودار و نماینده (فرهنگ عمید، ۱۳۸۹)

۲- شاخص: کمیتی است به عنوان نماینده کمیت‌های همگن متعدد. اعداد شاخص و سایل اندازه‌گیری مقایسه و سنجش پدیده‌هایی هستند که دارای ماهیت مشخص و لااقل یک خاصیت مشخص کننده‌اند. معمولاً تغییرات زمانی را اندازه‌گیری می‌کنند، و آن‌ها را به شکل درصد عرضه می‌کنند (عبده‌تبریزی، حسین، ۱۳۷۸).

۳- شاخص با مأخذ انگلیسی "Index":

- ابزاری (به عنوان اشاره گری برای یک مقیاس) برای نشان دادن یک مقدار یا کمیت (Merriam-Webste, ۲۰۱۲).

- رقم یا مقیاسی در یک سیستم که نشان دهنده ارزش متوسط مشخص قیمت‌ها، سهام یا دیگر موارد در مقایسه با تعدادی رقم یا مقیاس مرجع می‌باشد (Oxford University Press, ۲۰۱۲).

- شاخص، نماگر (واژگان اقتصاد و زمینه‌های وابسته، ۱۳۷۱).

- ابزاری آماری بصورت خلاصه‌ای از مجموعه‌ی داده‌ها (Business Dictionary website).

- یک مقیاس (Wikipedia, ۲۰۱۲).

- شاخصی است که میزان تغییرات یک متغیر را نشان می‌دهد (فرهنگ توصیفی اصطلاحات پول، بانکداری و مالیه بین المللی، ۱۳۸۵).

- شاخص، ارزش مشخصه تغییر نسبی یک رقم در فاصله زمانی دو تاریخ یا در نقاط مختلف، سال مبنا سال مأخذ است برای اندازه‌گیری ارزش نسبی تغییر رقم مورد نظر (فرهنگ علوم اقتصادی، ۱۳۸۶).

* لازم به ذکر است که به اجزاء (Components) یک شاخص، مولفه می‌گویند.

۴- مرکز مدیریت آمار و فن آوری اطلاعات وزارت بهداشت، در گزارش خود با عنوان 'شاخص‌های ملی سلامت' طبقه بندی مناسبی را از شاخص‌ها ارائه داده است که این طبقه بندی قابل تعمیم به مابقی شاخه‌های علم نیز می‌باشد (مرکز مدیریت آمار و فناوری اطلاعات، ۱۳۸۷).

شاخص: معیاری که به طور مستقیم یا غیر مستقیم تغییرات واقعی یا وضعیت‌ها را اندازه‌گیری می‌کند و با استفاده از داده‌های خام اطلاعات مفیدی جهت مقایسه با استانداردها، بین بخش‌های مختلف یا دوره‌های زمانی را فراهم می‌سازد.

شاخص ملی: شاخص‌هایی که محاسبه و تولید آن‌ها در سطح کشوری است و معمولاً مورد نیاز سازمان‌ها در دو سطح ملی و بین المللی می‌باشد. از جمله: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، مرکز آمار ایران، نهاد ریاست جمهوری، مجلس شورای اسلامی، UNDP- UNISEF - WHO می‌باشد.

انواع شاخص‌ها:

شاخص‌ها را می‌توان به سه بخش نسبت‌ها، میزان‌ها و فراوانی‌ها تقسیم نمود:

الف - نسبت (Proportion): کمیت نسبی یک عدد را به عدد دیگر نشان می‌دهد و شامل موارد زیر است:

- نسبت‌هایی که صورت، بخشی از مخرج است.

- نسبت‌هایی که صورت و مخرج از دو جامعه متفاوت هستند.

ب - میزان یا نرخ (Rate): احتمال وقوع یک حادثه در مدت زمان مشخص و در جمعیت معین است.

ج - فراوانی : شاخصی است که تعداد وقایع را بصورت مطلق نشان می‌دهد.

طبقه‌بندی شاخص‌ها:

- شاخص‌های پایش : به شاخص‌هایی گفته می‌شود که ورودی‌ها و فرایнд‌ها را در یک پروژه بررسی می‌کند یا به عبارتی پایش به معنی اندازه‌گیری منظم متغیرها در طول زمان است. شاخص‌های پایش، خود به دو دسته زیر تقسیم می‌شوند:

- ✓ شاخص‌های ورودی (Input Index) که به اطلاعات مورد نیاز برای انجام فعالیت‌ها بر می‌گردد.

- ✓ شاخص‌های فرآیندی (Process Index) که فعالیت‌های در حال اجرا را اندازه‌گیری می‌نماید.

- شاخص‌های ارزیابی : شاخص‌هایی که خروجی‌ها و هدف نهایی را می‌سنجد یا به عبارتی به اندازه‌گیری آنچه که در پایان یک برنامه حاصل می‌شود می‌پردازد.

شاخص‌های ارزیابی، نیز به سه دسته زیر تقسیم می‌شوند:

- ✓ شاخص‌هایی که خروجی فعالیت‌ها را اندازه‌گیری می‌کند (Output Index)

- ✓ شاخص‌هایی که پیامد فعالیت‌ها را نشان می‌دهد (Outcome Index)

۵- شاخص‌ها به طور کلی به عنوان متغیرهایی تعریف می‌شوند که به سنجش تغییرات بطور مستقیم یا غیرمستقیم کمک می‌نمایند(سازمان بهداشت جهانی) (شبکه بهداشت و درمان ارمنجان).

شاخص: ابزاری است برای ارزیابی و ارزش گذاری کردن از یک یا چند فعالیت برنامه و یا هدف‌های موردنظر شاخص‌ها ممکن است یک مبنا یا یک وضعیت خاص یا یک استاندارد و یا ترکیبی از آنها را پایه سنجش قرار دهن، یا به عبارتی معیارهای واقعی و قابل اندازه‌گیری هستند که امکان پایش و ارزیابی پروژه را فراهم می‌نمایند.

موارد استفاده شاخص‌ها:

- ابزاری جهت پایش و ارزشیابی هستند.

- از آن‌ها برای تبدیل داده‌های خام به اطلاعات مفید و قابل مقایسه استفاده می‌شود.

- با یک سنجش ساده، اطلاعاتی در مورد دامنه وسیعی از شرایط فراهم می‌سازند.

- مقیاسی را فراهم می‌سازند تا موسسات یا گروه‌ها بتوانند خود را با دیگران در شرایط کاری مشابه مقایسه نمایند.

- جهت تشریح موقوفیت و سنجش تغییرات در طول زمان استفاده می‌شوند.

شاخص های کسب و کار

‘شاخص سهولت کسب و کار و شاخص رقابت پذیری جهانی’

در تعریف بانک جهانی از شاخص فضای کسب و کار، محیط کسبوکار به همه چیزهایی اطلاق می‌شود که تحت تسلط و در اختیار مدیر بنگاه نیست؛ محیطی که نه تنها بر عملکرد بخش خصوصی اثر مستقیم می‌گذارد، بلکه می‌تواند سبب شکست یا موققیت پژوهه‌های خصوصی‌سازی و امثال‌هم گردد (الحسینی، ۲۰۱۲).

مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی نیز مجموعه مولفه‌هایی که بر اداره بنگاه ها موثر هستند، اما تقریبا خارج از کنترل مدیران بنگاه ها قرار دارند را **محیط کسبوکار** نام گذاری کرده است.

با توجه به هدف اصلی این گزارش، در زیر به تعریف شاخص سهولت کسب و کار بانک جهانی و شاخص رقابت پذیری جهانی مجمع جهانی اقتصاد اشاره شده است:

۱- شاخص سهولت کسب و کار، محاسبه رتبه برای هر کشور را به طور ساده، بر اساس متوسط درصد رتبه ۱۰ موضوع مشمول در انجام کسب و کار اندازه گیری و اقتصادها را از ۱ تا ۱۸۳ رتبه بندی می‌کند (The World Bank, ۲۰۱۲).

۲- شاخص سهولت کسب و کار: شاخصی است که توسط بانک جهانی بوجود آمده. رتبه بالاتر در این شاخص نشان دهنده مقررات بهتر و معمولاً ساده تر برای کسب و کارها و حمایت های قوی تر از حقوق مالکیت است (Wikipedia, ۲۰۱۲).

۳- تعریف مجمع جهانی اقتصاد از شاخص رقابت پذیری جهانی در سال ۲۰۰۴: شاخص رقابت پذیری جهانی (GCI)، یک شاخص بسیار جامع برای اندازه گیری رقابت ملی، با در نظر گرفتن پایه های رقابت پذیری ملی اقتصاد خرد و اقتصاد کلان است (World Economic Forum, ۲۰۰۷).

فصل دوم

پیشینه تاریخی

پیشینه تاریخی در ایران و جهان

منظور از محیط کسب و کار، عوامل موثر بر عملکرد واحدهای اقتصادی مانند کیفیت دستگاه های حاکمیتی، ثبات قوانین و مقررات، کیفیت زیرساخت ها و ... است که تغییر دادن آن ها فراتر از اختیارات و قدرت مدیران بنگاه های اقتصادی است. بهبود محیط کسب و کار امروزه به عنوان یک راهبرد اقتصادی شناخته شده است. این راهبرد، مکمل راهبرد خصوصی سازی است و برخی نیز حتی بر این باورند که رفع موانع بخش خصوصی با همان بهبود محیط کسب و کار باید جایگزین خصوصی سازی شود.

تجربه جهانی نشان می دهد رشد بخش خصوصی به دو روش ممکن است: روش نخست، واگذاری دارایی ها و شرکت های دولتی به بخش خصوصی و روش دوم، رفع موانع بخش خصوصی با بهبود محیط کسب و کار است. هرچند به لحاظ نظری، جمع این دو راهبرد ممکن است اما معمولاً کشورهایی که به دنبال خصوصی سازی بودند از رفع موانع بخش خصوصی و بهبود محیط کسب و کار غافل ماندند و کشورهایی که راهبرد بهبود محیط کسب و کار را انتخاب کردند در پی خصوصی سازی نبودند.

بر این اساس جوزف استیگلیتز^۱ (برنده جایزه نوبل اقتصاد در سال ۲۰۰۲) در مقاله‌ی خود با عنوان ^۲اصلاحات به کجا می رود؟ ده سال تجربه گذار^۳ در سال ۱۹۹۹ زمانی که رئیس اقتصاد دان بانک جهانی بود به مقایسه رویکرد متفاوت کشورهای چین و شوروی در افزایش نقش بخش خصوصی در اقتصاد پرداخت. چین، راهبرد دوم و شوروی سابق و کشورهای اروپای شرقی راهبرد نخست را انتخاب کردند. چین در طول سه دهه بدون خصوصی سازی و تنها با فراهم آوردن محیط مناسب برای بخش خصوصی، سهم بخش خصوصی را از کمتر از ۲۰ درصد در پایان دهه ۱۹۷۰ به بیش از ۷۰ درصد در سال ۲۰۰۴ افزایش داده است. اکثر کشورهای اروپای شرقی و شوروی سابق نیز با تکیه بر سیاست خصوصی سازی توانستند در کمتر از ۴ سال سهم بخش خصوصی را به بیش از ۸۰ درصد افزایش دهند. اما رشد بخش خصوصی در این کشورها به فاجعه اقتصادی ختم شد و راهبرد بهبود محیط کسب و کار در چین به معجزه اقتصادی انجامید. در چین ۵۰۰ میلیون نفر از فقر نجات یافتند و در طول ۲۰ سال گذشته ۷۵ درصد از انسان هایی که در جهان از فقر مطلق نجات یافتند چینی بودند و در کشورهای اروپای شرقی و شوروی سابق تعداد فقراء به ۵ برابر افزایش یافت.

تجربه کشور چین و تاحدودی ویتنام، مجارستان و لهستان این ایده را مطرح ساخت که برای تبدیل اقتصاد دولتی به اقتصاد غیردولتی به جای راهبرد خصوصی سازی می توان از راهبرد بهبود محیط کسب و کار بهره گرفت. به عبارتی بدون خصوصی سازی و صرفاً با رفع موانع بخش خصوصی می توان اقتصاد دولتی را به اقتصاد غیر دولتی تغییر داد. این راهبرد را 'جوزف استیگلیتز'، 'رشد بخش خصوصی از پایین' و 'ژانوس کورنای'^۴ اقتصاددان مشهور دانشگاه هاروارد، 'رشد بخش خصوصی' نامیدند.

اگر در ابتدای دهه ۱۹۸۰، نظریه پردازان و سیاستگذاران اقتصادی بر خصوصی سازی تاکید داشتند، از اواخر دهه ۱۹۹۰ بهبود محیط کسب و کار موضوع کانونی محافل نظریه پردازی و سیاستگذاری اقتصادی بوده است. این تغییر در پارادایم سیاست گذاری، محصول تحولات اقتصادی مانند تجربه چین و اروپای شرقی و شوروی سابق از یک سو و طرح نظریات جدید اقتصادی از سوی

^۱ Joseph Eugene Stiglitz

^۲ WHITHER REFORM? Ten Years of the Transition, ۱۹۹۹

^۳ János Kornai

دیگر است. ^۱ هرناندو دوسوتو^۱ در طرح مفهوم محیط کسب و کار و سیاست گذاری برای رفع موانع بخش خصوصی به عنوان راهبرد اصلی توسعه اقتصادی بیش از همه اقتصاددانان نقش داشته است (میدری، احمد، ۱۳۹۱).

دسوتو اقتصاددان پژوهی است که از ابتدای دهه ۱۹۸۰ موانع کسب و کار را در کشورهای در حال توسعه و پیشرفتی به صورت تطبیقی مطالعه کرده است. محصول مطالعات او دو کتاب 'راه دیگر' و 'راز سرمایه' است. او در این دو کتاب نشان داد که چگونه موانع ادرای در کشورهای در حال توسعه مانع رشد اقتصادی است و به گسترش فقر و بخش غیر رسمی دامن می زند.

بر اساس نظریه دسوتو، موانع سخت و جانکاه نظام اداری در کشورهای در حال توسعه، بخش خصوصی را به اقتصاد زیرزمینی، اقتصاد غیررسمی و غیر مولد سوق می دهد. در چنین فضای کسب و کاری سیاست های اقتصادی مرسوم مانند خصوصی سازی و سایر بسته های سیاستی از کار می افتدند، سرمایه های خارجی در باطلاق نظام اداری غرق می شوند، سرمایه های مالی و انسانی به کشورهای پیشرفتی فرار می کنند و تولیدکنندگان داخلی بازی اقتصادی را به رقبای خارجی واگذار می کنند. دسوتو نظام اداری را عامل همه این بدبختی ها می دارد.

لذا در اواخر دهه ۹۰ میلادی، پس از نافرجامی سیاست ها و مدل های توسعه اقتصادی نظیر تعديل اقتصادی و خصوصی سازی در برخی از کشورهای جهان سوم، توجه مخالف دانشگاهی و سیاستگذاران اقتصادی در پی تلاش ها و اندیشه های هرناندو دسوتو، جوزف استیگلیتز و همچنین سایمون یانکوف^۲ مسئول سابق پروژه انعام کسب و کار در بانک جهانی، معطوف به محیط کسب و کار شد و بانک جهانی بر پایه اندیشه های دسوتو به تحلیل محیط کسب و کار در کشورهای مختلف پرداخت و گزارش سالانه توسعه بانک جهانی ۲۰۰۵ را برای فضای بهتر کسب و کار اختصاص داد. این گزارش به تحلیل محیط کسب و کار و تاثیر آن بر عملکرد اقتصادی پرداخته است. برای شناخت موانع کسب و کار از ۳۰ هزار بنگاه در ۵۳ کشور در حال توسعه نظرسنجی به عمل آمد. در این نظرسنجی از صاحبان کسب و کار خواسته شد موانع کسب و کار را با انتخاب گزینه هایی از فوق العاده مهم تا بی اهمیت رتبه بندی کنند. بیش از ۸۰ درصد شرکت های مصاحبه شده 'عدم اطمینان نسبت به سیاست های دولت' را مانعی مهم اعلام کردند.

این موانع به دو دسته قابل تقسیم هستند: دسته نخست، عناصری که حکومت (قوای سه گانه) نقش بسیار برجسته ای در آن ها دارد و رفتار حکومت، کیفیت آن را تعیین می کند. عدم اطمینان نسبت به سیاست ها، بی ثباتی اقتصاد کلان، نرخ مالیات و فساد از این جمله هستند. دسته دوم، موانع ناشی از بازار هستند. مهارت نیروی انسانی، دسترسی به زمین و خدمات حمل و نقل از جمله عناصر محیط کسب و کار محسوب می گردد که هر چند از سیاست های دولت متأثر می شوند اما عموما بازار نقش تعیین کننده تری در این عناصر دارد. اگر بازار این دسته کالاها و خدمات به خوبی توسعه یافته باشد شرکت ها با صرف هزینه کمتر می توانند به این خدمات دسترسی یابند.

^۱ Hernando de Soto
^۲ Simeon Djankov

به عبارت دیگر محیط کسب و کار متاثر از رفتار حکومت یا کیفیت بازار است و برای بهبود محیط کسب و کار حکومت باید وظایف خود را بهتر ایفا کند و بازار کالا و خدمات باید ضعف و نارسانی کمتری داشته باشد.

از دیگر نتایج محیط کسب و کار نامناسب، رشد بخش غیررسمی است. پیچیدگی مراحل اداری برای اخذ مجوزهای مختلف، مشوق و محرك بخش غیررسمی است. افراد برای گریز از مقررات دست و پاگیر و مزاحمت های مختلف به کسب و کارهای غیر رسمی دست می زند. به همین دلیل محیط کسب و کار نامناسب و حجم بخش غیررسمی در همه کشورهای در حال توسعه بسیار زیاد است. همچنین شرکت های کوچک و بزرگ هر دو از محیط نامناسب کسب و کار آسیب می بینند. هرچند آسیب بیشتری متوجه شرکت های کوچک است تا بزرگ، اما شرکت های بزرگ نیز خواهان محیط مناسب کسب و کار هستند. شرکت های بزرگ در محیط نامناسب محتمل هزینه های سنگین می شوند و نمی توانند با رقبای خود که کالاهایشان را به اقصی نقاط جهان صادر می کنند رقابت کنند. شرکت های بزرگ در محیط های مناسب کسب و کار می توانند کارهای خود را برونو سپاری کنند و هزینه های خود را کاهش دهند. در محیط نامناسب کسب و کار خودتامینی به جای برونو سپاری به بزرگ شدن نادرست شرکت و افزایش هزینه های بنگاه می انجامد.

بنابراین محیط نامناسب کسب و کار مانع رشد بخش خصوصی و عامل تشديد فقر است. شرکت های بزرگ و کوچک همه از محیط نامناسب کسب و کار آسیب می بینند. از همین رو ادعای گرافی نخواهد بود که 'راهبرد بهبود محیط کسب و کار راهبردی برای رشد بیشتر و فقر کمتر است' (مرکز پژوهش های مجلس، خرداد ۱۳۹۰) و (میدری، احمد و اصلان قودجانی، ۱۳۸۷).

بر این اساس امروزه، نقش محیط کسب و کار در توسعه اقتصادی و بهبود محیط کسب و کار وارد ادبیات رایج اقتصادی شده و موسسات مختلفی در جهان به بررسی وضعیت کسب و کار در کشورهای مختلف پرداخته اند که در این بین بانک جهانی با تهیه دو شاخص سهولت کسب و کار و پیمایش بنگاه ها در این حوزه پیشرو محسوب می شود. مجمع جهانی اقتصاد، بنیاد هریتیج و ژورنال وال استریت، واحد اطلاعات اکنومیست و ...، چندین موسسه بین المللی دیگر نیز هر یک از زوایای گوناگون به بررسی کشورهای مختلف در زمینه کسب و کار پرداخته و نتایج آن را منتشر می ساخته اند. در این گزارش ها که تقریباً هر ساله منتشر می شود سعی بر آن است که وضعیت کسب و کار در کشورهای مختلف بر اساس شاخص های کمی به تصویر درآید تا قابلیت مقایسه کشورها با یکدیگر فراهم شده و پیشنهادهایی جهت اصلاح محیط کسب و کار کشورها نیز ارائه شود (مرکز پژوهش های مجلس، خرداد ۱۳۹۰) و (مرکز پژوهش های مجلس، اسفند ۱۳۸۹).

در داخل نیز برخی محققین و موسسات با تعیین مولفه و شاخص، محیط کسب و کار را تحت مطالعه و بررسی قرار داده اند. بر جسته ترین بررسی متعلق به مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی است که از اردیبهشت سال ۱۳۸۹ با هدف رصد محیط کسب و کار و ایفای وظیفه خود مبنی بر انتقال نظرات و توقعات بخش خصوصی به نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی، گزارش های مستمری را تحت عنوان پایش محیط کسب و کار در ایران تهیه و ارائه می کند (مرکز پژوهش های مجلس، خرداد ۱۳۹۰).

در ادامه به بررسی برخی از شاخص ها و گزارشات موجود با موضوع کسب و کار به طور مجزا در جهان و ایران پرداخته شده است.

شاخص های مهم سنجش محیط کسب و کار در جهان

در گذشته تصور می شد که بنگاه های اقتصادی برای فعالیت تنها به وجود ثبات اقتصادی – سیاسی در کشور نیاز دارند اما در دهه ۱۹۹۰ میلادی، اهمیت فضای کسب و کار به عنوان مرتبط کننده فضای خرد و کلان اقتصاد در ادبیات اقتصادی مطرح شد.

یک بنگاه برای کسب و حفظ مزیت رقابتی همواره باید نسبت به تغییرات فضای کسب و کار هوشیار بوده و آن را رصد کند تا بتواند استراتژی های خود را به درستی تغییر داده و در صورت لزوم برنامه ریزی جدید انجام دهد و در این راستا روش هایی برای بررسی فضای کسب و کار توسط بنگاه وجود دارد.

در حال حاضر برای ارزیابی فضای کسب و کار، سازمان های بین المللی مختلف چون: بانک جهانی، مجمع جهانی اقتصاد، بنیاد هریتیج و اداره اطلاعات اعتباری موسسه اکونومیست، موسسه فریز و ... به طراحی شاخص های مختلفی پرداخته اند که این شاخص ها بر تصمیم گیری سرمایه گذاران و فعالان اقتصادی بین المللی تاثیرگذار است (مرکز پژوهش های مجلس، سید محسن علوی منش، ۱۳۸۸).

در این قسمت، معرفی مختصراً از به نام ترین این شاخص ها ارائه و در فصول بعدی به تفصیل به بسط سه شاخص از بین آن ها که مورد توجه اصلی گزارش فعلی می باشد پرداخته شده است.

۱- شاخص سهولت انجام کسب و کار بانک جهانی^۱

شاخص سهولت کسب و کار بانک جهانی، برای اولین بار در سال ۲۰۰۳ با پنج شاخص ترکیبی و با مطالعه در ۱۳۳ کشور منتشر شد (Doing Business, ۲۰۰۳). شاخص مذبور در آخرین سال گزارش خود (۲۰۱۲) به بررسی ۱۸۳ کشور با ده شاخص پرداخته و تنها یک شاخص آن در سال ۲۰۱۲ با شاخص دیگری جایگزین و همان ده شاخص باقی مانده است.

رتبه بالاتر در این شاخص نشان دهنده مقررات بهتر و غالباً ساده تر برای کسب و کارها و حمایت های قوی تر از حقوق مالکیت است. پژوهش های تجربی انجام شده در این راستا که توسط بانک جهانی تامین مالی شده اند حکایت از تاثیر قوی بهبود این مقررات در رشد اقتصادی دارند (Wikipedia, ۲۰۱۲).

این شاخص که توسط بانک جهانی طراحی و محاسبه می شود، بنگاه های کوچک و متوسط داخلی کشورها را در نظر گرفته و مقرراتی را که در طول دوره حیات این شرکت ها در مورد آن ها عمل می شود، مورد سنجش قرار می دهد.

فرض اصلی شاخص انجام کسب و کار آن است که فعالیت های اقتصادی نیازمند قواعد خوب هستند (مرکز پژوهش های مجلس، سید محسن علوی منش، ۱۳۸۸).

^۱ Ease of Doing Business Index

شاخص سهولت کسب و کار با استفاده از ۱۰ شاخص ترکیبی ذیل محاسبه می شود:

- ۱- تاسیس و راه اندازی یک شرکت
- ۲- اخذ مجوز تاسیس و راه اندازی کارگاه
- ۳- دسترسی به انرژی الکتریکی
- ۴- ثبت مالکیت
- ۵- اخذ اعتبار
- ۶- حمایت از سرمایه گذاران
- ۷- پرداخت مالیات
- ۸- تجارت برون مرزی
- ۹- اجرای قراردادها
- ۱۰- انحلال یک فعالیت

۲- شاخص پیمایش بنگاه های بانک جهانی^۱

گروه مطالعات کسب و کار بانک جهانی، از سال ۲۰۰۲ با استفاده از پیمایش پرسشنامه‌ای، شروع به نظرخواهی از بنگاه داران ۸۰ کشور جهان (از هر کشور ۱۰۰ بنگاه) برای شناسایی عوامل موثر بر فعالیت آن‌ها کرده است. در این گزارش‌ها، نظر صاحبان بنگاه‌ها و فعالان کسب و کار در مواردی چون سیاست‌های اقتصادی محلی، حکمرانی، قانونگذاری، زیرساخت‌ها و مسائل مالی و خدمات ارائه شده به فعالان کسب و کار جمع آوری شده است. تفاوت این پیمایش و گزارش سهولت کسب و کار فارغ از تفاوت‌های روش تهییه گزارش این است که به علت حجم بالای نمونه در پیمایش بنگاه‌ها، ارائه گزارش پیمایش برای کشورهای مختلف به صورت سالیانه صورت نمی‌گیرد (مرکز پژوهش‌های مجلس، اسفند ۱۳۸۹).

این بررسی، یک بررسی در سطح بنگاهی از نمونه‌های بخش خصوصی اقتصاد است. هر کشور مشتمل این گزارش، هر ۳ الی ۴ سال یکبار مورد بررسی قرار می‌گیرد و شامل مصاحبه رو در رو با مدیران ارشد یا صاحبان کسب و کار بیش از ۱۳۰۰۰ بنگاه در ۱۳۵ کشور در حال توسعه است و از حدود ۱۰۰ نماگر به منظور بهینه کاوی کیفیت محیط کسب و کار برای محاسبه شاخص پیمایش بنگاه‌های بانک جهانی استفاده می‌شود. لازم به ذکر است که ایران جزو کشورهای مورد بررسی شاخص مذکور نمی‌باشد (The World Bank Group, ۲۰۱۲).

این شاخص در آخرین سال این گزارش (سال ۲۰۱۱) شامل ۱۲ جزء به قرار ذیل است:

- ۱- فساد
- ۲- جرم
- ۳- تامین مالی

^۱ Enterprise surveys Index

- ۴- ویژگی های بنگاه
- ۵- جنسیت
- ۶- غیر رسمی بودن
- ۷- زیرساخت ها
- ۸- تکنولوژی و نوآوری
- ۹- عملکرد
- ۱۰- مقررات و مالیات ها
- ۱۱- تجارت
- ۱۲- نیروی کار

۳- مدل رتبه بندی کسب و کار^۱ واحد اطلاعات اکونومیست^۲

واحد اطلاعات اکونومیست از سال ۱۹۶۴ به کارآفرینان، تامین کنندگان منابع مالی و دولت ها، خدمات مشاوره‌ای و پیش‌بینی ارائه می‌دهد. این واحد، دسترسی سریع به خلاصه وضعیت و سابقه، شاخص‌های کلیدی پیش‌بینی اقتصادی، سیاست‌های فعلی، تحلیل اقتصادی و ریسک را برای ۱۸۷ کشور دنیا فراهم می‌آورد و به رهبران کسب و کار در سراسر جهان کمک می‌نماید تا فرصت‌ها را بشناسند و به آن‌ها در افزایش اعتماد به نفس در موقع اخذ تصمیمات استراتژیک کمک می‌کند (EIU, ۲۰۱۲).

EIU یکی از بزرگترین و با تجربه ترین تیم‌های تحلیل گر در جهان را دارد که بیش از ۱۰۰ کارشناس و اقتصاددان به طور تمام وقت و در شهرهای مختلف جهان با آن همکاری می‌کنند. این کارشناسان به طور کامل اقتصاد، سیاست، انواع ریسک و صنایع را می‌شناسند. کارشناسان این موسسه اغلب مناطقی را پوشش می‌دهند که در آن کار و زندگی می‌کنند. این افراد عموماً زبان محلی را به طور روان و سلیس صحبت می‌کنند و بیش از سه چهارم آن‌ها از مدارج عالی برخوردارند (مرکز پژوهش‌های مجلس، اسفند ۱۳۹۰). این موسسه اطلاعات مربوط به ریسک کشورها را نیز با تقسیم بندی در دو گروه ذیل مد نظر قرار می‌دهد:

(۱) ریسک ملی یا عمومی

- ریسک سیاسی

- ریسک سیاست گذاری اقتصادی

- ریسک ساختار سیاسی

- ریسک نقدینگی

(۲) ریسک خاص سرمایه گذاری

- ریسک کاهش ارزش پول

- ریسک بدھی کشوری

^۱ Business environment ranking model
^۲ Economist Intelligence Unit (EIU)

- ریسک نظام بانکی
(مرکز پژوهش های مجلس، اسفند ۱۳۸۹)

از جمله خدمات واحد اطلاعات اکونومیست، مدل رتبه بندی محیط کسب و کار است که با یک چارچوب تحلیلی و استاندارد به اندازه گیری کیفیت و جذابیت محیط کسب و کار و پیش بینی در بین کشورها می پردازد (EIU, ۲۰۰۶). در رتبه بندی محیط کسب و کار کشور در سال ۲۰۰۶، تعداد ۸۲ کشور مورد بررسی قرار گرفته اند که به ایران برای دوره ۲۰۰۷-۲۰۱۲ رتبه ۷۹ با امتیاز ۴/۳۵ اختصاص یافته است که این رتبه نسبت به رتبه ۸۱ برای دوره ۲۰۰۶-۲۰۰۲، نشان از دو رتبه ارتقا دارد (EIU, ۲۰۰۷).

۱۰- معیار تشکیل دهنده مدل رتبه بندی محیط کسب و کار بدین ترتیب می باشند:

۱- محیط سیاسی Political Environment

- ثبات سیاسی Political stability
- اثربخشی سیاسی Political effectiveness

۲- محیط اقتصاد کلان Macroeconomic Environment

۳- فرصت های بازار Market opportunity

۴- سیاست های مربوط به رقابت و بخش خصوصی Policy towards private enterprise and competition

۵- سیاست و نگرش معطوف به سرمایه گذاری خارجی Policy and attitudes towards foreign investment

۶- تجارت خارجی و نرخ ارز Foreign trade and exchange regimes

۷- نظام مالیاتی Tax regime

۸- تامین مالی Financing

۹- بازار کار و مهارت Labour market and skills

۱۰- زیرساختها Infrastructure

- فناوری اطلاعات و ارتباطات در زیرساخت ICT in infrastructure
- حمل و نقل و دیگر زیرساخت ها Transport & other infrastructures

هر گروه خود شامل تعدادی نماگر است که برای ۵ سال گذشته و ۵ سال آینده (در گزارش سال ۲۰۰۶، به ترتیب ۲۰۰۲-۲۰۰۶ و ۲۰۱۲-۲۰۰۷) توسط واحد اطلاعات اکونومیست ارزیابی می شود. تعداد نماگرها در هر گروه بین ۵ (تجارت خارجی و سیستم ارزی) تا ۱۶ (زیرساخت ها) متغیر است و تعداد کل آن ها ۹۱ نماگر است (EIU, ۲۰۰۶).

این مدل به گونه ای طراحی شده است تا معیارهای اصلی مورد نیاز در ترسیم راهبردهای کسب و کار جهانی شرکت ها را به آن ها منعکس کند. این مدل نه تنها بر مبنای شرایط گذشته، بلکه بر اساس انتظارات نسبت به شرایط حاکم در ۵ سال آینده طراحی شده است.

منابع اصلی مورد استفاده برای نمرات دوره گذشته عبارتند از : فکت بوک جهان از سازمان سیا، خدمات ریسک کشوری از واحد اطلاعات اکonomیست، تامین مالی کشوری و تجارت کشوری از همان واحد، سالنامه دانشنامه بریتانیکا، پیماش سالانه حقوق سیاسی و آزادی های مدنی از خانه آزادی، شاخص آزادی اقتصادی از بنیاد هریتیچ، گزارش سالیانه محدودیت های تبادل ارز از صندوق بین المللی پول و ... (مرکز پژوهش های مجلس، اسفند ۱۳۹۰).

۴- شاخص آزادی اقتصادی^۱ بنیاد هریتیچ^۲ و ژورنال وال استریت^۳

بنیاد هریتیچ که معروفترین تهیه کننده شاخص آزادی اقتصادی است، این شاخص را اینگونه تعریف می کند: آزادی اقتصادی به مجموع حقوقی اطلاق می گردد که انسان را محق می داند که بتواند تسلط کامل بر کار و مالکیت خویش داشته باشد. در جامعه ای که اقتصاد آزاد دارد افراد در کار و تولید و مصرف و سرمایه گذاری آزادی کامل دارند. این آزادی باید از طریق دولت محافظت و مورد حمایت قرار گیرد. در جامعه ای که به اقتصاد آزاد التزام دارد دولت اجازه خواهد داد که نیروی کار، سرمایه و کالاها آزادانه حرکت کرده و هیچ قید و بندی برای محدود نمودن این آزادی ایجاد نخواهد نمود^۴ (موسسه مطالعات و پژوهش های بازرگانی، ۱۳۹۱).

شاخص آزادی اقتصادی، میانگین ساده از ده شاخص دیگر (آزادی) است که درجه آزادی اقتصادی کشورها را اندازه گیری می کند. این شاخص در سال ۱۹۹۵ توسط بنیاد هریتیچ و ژورنال وال استریت و بر اساسی نگرشی مشابه "ثروت ملل" آدام اسمیت (نهادهای اصلی که از آزادی افراد برای تعییب منافع اقتصادی خود حمایت می کنند به رفاه بیشتر برای جامعه ای بزرگتر می رساند) تعریف شده است (Wikipedia, ۲۰۱۲).

شاخص آزادی اقتصادی با استفاده از آمار سازمان هایی چون بانک جهانی، صندوق بین المللی پول و واحد اطلاعات اکonomیست به بررسی رتبه آزادی اقتصادی کشورها می پردازد. ۱۰ معیار اندازه گیری تشکیل دهنده این شاخص که برای هر یک امتیازی بین صفر تا صد در نظر گرفته شده، به شرح ذیل است، (The Heritage Foundation and The Wall Street Journal, ۲۰۱۲):

۱- آزادی کسب و کار Business Freedom

۲- آزادی تجارت Trade Freedom

۳- آزادی مالیاتی Fiscal Freedom

^۱ Index of Economic Freedom

^۲ The Heritage Foundation

^۳ The Wall Street Journal

۴- مخارج دولت Government Spending

۵- آزادی پولی Monetary Freedom

۶- آزادی سرمایه‌گذاری Investment Freedom

۷- آزادی مالی Financial Freedom

۸- حقوق مالکیت Property Rights

۹- آزادی از رشوه و فساد Freedom From Corruption

۱۰- آزادی (نیروی) کار Labor Freedom

این ده شاخص بگونه‌ای انتخاب شده‌اند که هم روابط و عملکرد خارجی (External) کشورها را مدنظر قرار می‌دهند و هم به عملکرد و وضعیت داخلی (Internal) کشورها می‌پردازند. در شاخص آزادی اقتصادی تلاش شده است به میزان استقلال و آزادی افراد در مقابل دولت و سایر تشکل‌های سازمان یافته پرداخته شود. در واقع فردی آزاد تلقی می‌شود که بصورت کامل نسبت به نیروی کار (خود) و مایملک خود کنترل داشته باشد. بعارت دیگر تلاش شده شاخص آزادی اقتصادی کلیه آزادی‌ها و حقوق تولید، توزیع و مصرف کالاهای خدمات را در بر بگیرد (معاونت برنامه ریزی و امور اقتصادی وزارت بازارگانی، ۱۳۸۷).

۵- شاخص آزادی اقتصادی^۱ موسسه فریزر

غیر از بنیاد هریتیچ، موسسه فریزر نیز به اندازه گیری آزادی اقتصادی می‌پردازد. در واقع، پژوهش جهانی آزادی اقتصادی با در اختیار داشتن ۶۰ محقق عالی رتبه در جهان و سه دارنده نوبل و با هدف یافتن راهی برای اندازه گیری آزادی اقتصادی و کنکاش رابطه بین آن با دیگر متغیرها هر ساله انجام (Fraser Institute, ۲۰۱۱) و نتایج آن با همکاری مشترک موسسه فریزر کانادا و موسسه آمریکایی کاتو منتشر می‌شود (Cato Institute, ۲۰۱۲).

تحقیقات این موسسه توسط میلتون فریدمن، رز فریدمن و مایکل واکر^۲ ترتیب داده شده و نتایج آن توسط جیمز گوارتنی، رابت لاوسن و جاشوا هال^۳ به رشتہ تحریر در آمده است (Fraser Institute, ۲۰۱۱).

شاخص آزادی اقتصادی موسسه فریزر برای تعریف آزادی اقتصادی از مفهومی نزدیک به سرمایه داری آزاد به گونه‌ای وسیعتر از هر معیار آزادی اقتصادی دیگری استفاده می‌کند (Wikipedia, ۲۰۱۲) و مختصراً است از ۴۲ سیاست دولتی تاثیرگذار بر آزادی اقتصادی. این شاخص ۱۴۱ کشور را با استفاده از ۵ جزء به ترتیب ذیل درخصوص آزادی اقتصادی رتبه بندی می‌کند (Fraser Institute, ۲۰۱۱)

^۱ Economic Freedom of the World Index (EFW Index)

^۲ Milton Friedman and Rose Friedman, and Michael Walker

^۳ James Gwartney, Robert Lawson, and Joshua Hall

- اندازه دولت Size of Government

- ساختار قانونی و امنیت حقوق مالکیت Legal Structure and Security of Property Rights

- دسترسی به نقدینگی سالم Access to Sound Money

- آزادی تجارت خارجی Freedom to Trade Internationally

- مقررات اعتباری، نیروی کار و کسب و کار Regulation of Credit, Labor, and Business

۶- شاخص رقابت پذیری جهانی^۱

از سال ۱۹۷۹ میلادی تاکنون، مجمع جهانی اقتصاد^۲ هر ساله گزارشی با عنوان 'گزارش رقابت پذیری جهانی' ارائه می کند که در آن کشورهای جهان از نظر میزان رقابت پذیری اقتصاد ملی رتبه بندی می شوند. شاخص رقابت پذیری جهانی مجمع جهانی اقتصاد، با ارائه مجموعه ای از مولفه های مختلف و با وزن دهنی متفاوت به این مولفه ها بر اساس عواملی چون توسعه یافتنگی کشور و اهمیت مولفه در توسعه اقتصادی، رقابت پذیری اقتصاد کشورهای مختلف را اندازه گیری کرده و قابلیت مقایسه کشورها را فراهم می کند. با همکاری مرکز تحقیقات و بررسی های اقتصادی اتاق ایران، نام ایران از سال ۲۰۰۹ به این گزارش اضافه شده است (مرکز پژوهش های مجلس، اسفند ۱۳۸۹). محاسبه این شاخص مبتنی بر آخرین تحقیقات نظری و تجربی است و طبق آخرین گزارش منتشره^۳، ۱۴۴ کشور با ۱۱۱ متغیر مختلف مورد بررسی و سنجش قرار گرفته اند (WEF, ۲۰۱۲).

مجمع جهانی اقتصاد سطح رقابت پذیری کشورها را منعکس کننده توان آنها در تامین و افزایش رفاه برای اتباع خود می داند. هدف این مجمع نیز ارائه معیارهایی به مدیران بنگاه های اقتصادی و سیاست گذاران برای شناسایی موانع افزایش رقابت پذیری و تشویق سیاستمداران برای اتخاذ استراتژی های لازم برای رفع این موانع بوده است. در واقع 'شاخص رقابت پذیری جهانی' معیار بسیار جامعی برای اندازه گیری رقابت پذیری کشورها بوده و عوامل اصلی تعیین کننده رقابت در سطح اقتصاد خرد و اقتصاد کلان را موردن توجه قرار می دهد. از نظر مجمع جهانی اقتصاد قدرت رقابت پذیری عبارت است از مجموعه ای از نهادها، سیاست ها و عواملی که سطح بهرهوری را تعیین می کنند. سطح بهرهوری نیز به نوبه خود تعیین کننده سطح رفاه پایداری است که نظام اقتصادی یک کشور می تواند به آن دست یابد. به دیگر سخن، اقتصادهای رقابت پذیرتر می توانند از درآمدهای بالاتری نیز برخوردار شوند (مرکز تحقیقات و بررسی های اقتصادی اتاق بازرگانی ایران، ۱۳۹۱).

ارکان این شاخص به شرح ذیل می باشند:

- ۱- نهادها
- ۲- زیرساخت ها
- ۳- ثبات در حساب های دولتی

^۱ Global Competitiveness Index(GCI)
^۲ World Economic Forum(WEF)

۴- بهداشت و آموزش ابتدایی

۵- آموزش عالی و حرفه ای

۶- کارایی بازار کالا

۷- کارایی بازار نیروی کار

۸- پیشرفت‌به بودن بازار مالی

۹- آمادگی تکنولوژیک

۱۰- اندازه بازار

۱۱- پیشرفت‌به بودن بنگاه های تجاری

۱۲- نوآوری

۷- رتبه بندی کسب و کارهای گروه فیچ^۱

شرکت فیمالاک^۲، یک شرکت مادر تخصصی (هلدینگ) است که در سه حوزه بازارگانی فعالیت دارد. یکی از این حوزه ها گروه فیچ است که در حال حاضر ۵۰٪ مالکیت آن با فیمالاک و مابقی آن با یک شرکت رسانه جمعی آمریکایی به نام هرسست^۳ می‌باشد. گروه فیچ، بازیگر عمده در زمینه خدمات مالی است که حضور پررنگی نیز در بازار رتبه بندی برای بیش از ۵۰ کشور جهان دارد و در سال مالی ۲۰۱۱/۲۰۱۰، درآمد ۵۴۵ میلیون یورو با تعداد میانگین ۲۳۳۷ کارمند را گزارش کرده است (Fimalac). این رتبه بندی اعتبار، راهنمای مفیدی برای سرمایه گذاران در کشورهای مختلف می‌باشد.

این گروه که در اواخر سال ۲۰۰۴ شکل گرفته، شرکت تابعه غیرمستقیمی از فیمالاک است و با رهبری شرکت رتبه بندی فیچ (شامل دو بخش فیچ ریتینگ و فیچ سلوشن^۴) (Fitch Ratings, ۲۰۱۲)، رتبه بندی کسب و کار را بر عهده دارد. گروه فیچ تا سال ۲۰۱۱ یک موسسه هلدینگ از سازمان های ارائه دهنده خدمات مالی فیچ ریتینگ و الگوریتمیکس^۵ (شرکت نرم افزاری مدیریت ریسک) بود اما پس از فروش الگوریتمیکس (به IBM)، در حال حاضر فعالیت های موسسه اعتبار سنجی مالی فیچ ریتینگ و فیچ سلوشن را رهبری می‌کند و از طریق این موسسه به رتبه بندی، تحقیق و تحلیل کسب و کارها می‌پردازد (Fimalac, ۲۰۱۱).

برخی از اطلاعات به کار گرفته شده در شاخص های فیچ گمی می‌باشد که از طریق سایت های آماری کشورها و سازمان های بین المللی آماری قابل دسترس است. رتبه بندی شاخص های کیفی بر اساس قضاؤت تحلیلگران با تجربه از طریق پرسشنامه های تنظیمی، برگزاری مصاحبه و اخذ اطلاعات از شرایط داخلی و خارجی انجام می شود. از جنبه مسائل سیاسی داخلی، هماهنگی نظام سیاسی با سایر نظام های اجتماعی و مقبولیت عمومی آن و درگیری های داخلی و از جنبه مسائل سیاسی خارجی، درگیری احتمالی با همسایگان، موضع گیری قدرت های بزرگ در برابر آن ها و وضعیت ارتباطات بین المللی مورد توجه موسسه فیچ است.

^۱ Fitch Group

^۲ FIMALAC

^۳ Hearst Corporation

^۴ Fitch Ratings and Fitch Solutions

^۵ Algorithmics

فیچ علاوه بر این نگرش، برای چشم‌اندازهای مالی و اقتصادی کشورها ارزیابی انجام می‌دهد و بر همین اساس شاخص‌های اقتصادی را نیز مبنای رتبه‌بندی خود قرار می‌دهد.

در مجموع باید گفت اگر چه رتبه‌بندی‌های این موسسه می‌تواند در تحلیل‌های محیط کسب و کار مورد استفاده قرار گیرد، اما ماهیت اقتصاد کلان شاخص‌های تهیه شده توسط موسسه، بر سایر ویژگی‌های شاخص غلبه دارد (مرکز پژوهش‌های مجلس، اسفند ۱۳۸۹).

۸- ارزیابی کارآفرینی دیده بان جهانی کارآفرینی^۱

دیده بان جهانی کارآفرینی، یک کنسرسیوم تحقیقاتی غیرانتفاعی است که با دو هدف جمع آوری شواهد تحقیقاتی بین‌المللی با کیفیت بالا در خصوص فعالیت‌های کارآفرینانه و همچنین در اختیار قرار دادن آسان این یافته‌ها برای افراد، تشکیل شده است (London Business School, ۲۰۰۸-۲۰۱۲). این کنسرسیوم، داده‌های مربوط به وجود مختلف کارآفرینی را در کشورهای مختلف جمع آوری می‌کند و داده‌های کمی و کیفی حاصله را که منبع ارزشمندی از اطلاعات برای تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیرندگان کشورهای عضو است در گزارش‌های جهانی خود منتشر می‌سازد (ویکی‌پدیا، ۲۰۰۵).

گزارش‌های سالیانه پروژه دیده بان جهانی کارآفرینانه، آرمان‌ها و نگرش افراد را در چندین کشور مورد ارزیابی قرار می‌دهد، در سال ۱۹۹۹ با مشارکت مدرسه بازرگانی لندن^۲ و کالج بابسون^۳ برای ده کشور آغاز شد و در حال حاضر (سال ۲۰۱۲)، ۷۰ کشور را تحت پوشش خود دارد که شامل ایران نیز می‌شود (GEM, ۲۰۱۲).

۹- پیش‌بینی کسب و کار اینترنشنال بیزینس مونیتور^۴

سازمان بین‌المللی بیزنس مانیتور که در سال ۱۹۸۴ تاسیس شده است، در بیش از ۱۴۰ کشور جهان مشتری و خریدار دارد. داده‌ها، تحلیل‌ها و پیش‌بینی‌های این سازمان مورد اعتماد کسب و کارها، بانک‌ها، شرکت‌های خدمات مالی، مراکز تحقیقاتی و دانشگاهی و دولتها می‌باشد به طوری که در سال ۱۹۹۷ نیز جایزه صادراتی از طرف ملکه انگلستان^۵ را کسب کرده است. ماموریت این سازمان رسیدن به رتبه اول مهیاکننده مستقل اطلاعات در خصوص تحقیقات صنعت و ریسک کشوری در جهان است (Business Monitor International, ۲۰۱۲).

گروه جهانی ریسک کشوری BMI، تحلیل و پیش‌بینی جامعی از توسعه محیط کسب و کارها و محیط سیاسی و اقتصادی در ۱۷۵ کشور جهان ارائه می‌دهد. پیش‌بینی‌های اقتصاد کلان، رتبه‌بندی ریسک حکومتی (کشورها)^۶ و رتبه‌بندی محیط کسب و

^۱ Global Entrepreneurship Monitor (GEM Global)

^۲ London Business School

^۳ Babson College

^۴ Business Monitor International (BMI)

^۵ Queen's Award for Export Achievement

^۶ sovereign risk ratings

کارها توسط سازمان اینترنشنال بیزنس مانیتور برای دو دوره ۵ و ۱۰ ساله انجام می شود. گزارشات منتشره این سازمان پولی و آخرین گزارش آن در خصوص پیش بینی کسب و کار در ایران، فصلنامه ای^۱ است که در آگوست ۲۰۱۲ منتشر شده است.

۱۰- شاخص نمای محیط کسب و کار (عکس فوری محیط کسب و کار)^۲

شاخص نمای محیط کسب و کار همان گونه که از اسم آن پیداست تلاش دارد تا در یک تصویر، وضعیت محیط کسب و کار کشورها را نشان دهد و بخش های اولویت دار برای اصلاح را شناسایی کند.

این شاخص با استفاده از اطلاعاتی که توسط منابع مختلف تهیه می شود و ارائه یک نمودار که در برگیرنده نماگرهای اصلی محیط کسب و کار هستند، مطالعات مختلف محیط کسب و کار در مورد یک کشور را خلاصه می کند (مرکز پژوهش های مجلس، سید محسن علوی منش ، ۱۳۸۸).

: (World Bank & IFC, ۲۰۱۱) هفت نماگر اصلی که در این شاخص استفاده می شود، عبارتند از

۱- شاخص محیط کسب و کار (مأخذ: Business Environment Index (EIU- Global Outlook Report

۲- نماگر کنترل فساد (مأخذ: Control of Corruption Indicator (World Bank Group

۳- نماگر کیفیت تنظیم (مأخذ: Regulatory Quality Indicator (World Bank Group

۴- رتبه بندی اعتبار کشور (مأخذ: Country Credit Rating (Institutional Investor

۵- شاخص آزادی اقتصادی (مأخذ: بنیاد هریتیج و ژورنال وال استریت) Index of Economic Freedom

۶- رتبه بندی ریسک سیاسی (مأخذ: Political Risk Rating (ICRG)^۴ (PRS Group^۳

۷- رتبه بندی انجام کسب و کار (مأخذ: Doing Business Ranking (World Bank Group

۱۱- شاخص درک فساد

فساد اقتصادی را نقض قوانین موجود برای تامین منافع و سود شخصی تعریف می کنند. رواج فساد یکی از مهمترین موانع توسعه اقتصادی و موجب ناکارآمدی سیاست های دولت است. فساد با کاهش سرمایه گذاری موجب کاهش رشد اقتصادی شده و فعالیت

^۱ Iran Business Forecast Report

^۲ Business Environment Snapshot

^۳ Political Risk Service Group

^۴ International Country Risk Guide

های اقتصادی و سرمایه گذاری‌ها را از شکل مولد آن به سوی رانت‌ها و فعالیت‌های زیرزمینی سوق می‌دهد (مرکز پژوهش‌های مجلس، سید محسن علوی منش، ۱۳۸۸).

یکی از شاخص‌های رایج و پذیرفته شده در مطالعات و پژوهش‌های مربوط به فساد اقتصادی، شاخص درک فساد یا تصور از فساد (CPI)^۱ است که از جامعیت بالایی برخوردار می‌باشد. سازمان شفافیت بین الملل^۲، با استفاده از شاخص درک فساد، کشورها را بر حسب میزان فساد موجود در میان مقامات دولتی و سیاستمدارانشان، رتبه‌بندی می‌کند. این شاخص یک شاخص ترکیبی می‌باشد که بر مبنای داده‌هایی در ارتباط با فساد که توسط آمارگیری از کارآفرینان و کارشناسان برگسته در سازمان‌های مختلف انجام می‌گیرد، محاسبه می‌شود. این شاخص منعکس کننده نظرات کارآفرینان و تحلیلگران در سراسر جهان می‌باشد.

شاخص درک فساد (CPI) بر روی فساد در بخش عمومی (شامل دولت) متمرکز شده است و فساد را سوء استفاده بخش عمومی و دستگاه‌های دولتی از منافع افراد جامعه تعریف می‌نماید. آمارگیری‌هایی که برای تهیه این شاخص انجام می‌گیرد سؤالاتی را در رابطه با سوء استفاده قدرت دستگاه‌های دولتی و عمومی از منافع خصوصی مردم مورد پرسش قرار می‌دهد. این سؤالات بطور مثال، در رابطه با رشوی گیری توسط دستگاه‌های دولتی می‌باشد. نظرسنجی‌ها، همه موارد فساد مدیریت و فساد سیاسی کوچک و بزرگ را شامل می‌شود. شاخص مذکور در طول مقیاس صفر تا ده رتبه بندی شده است. بر پایه این رتبه بندی، نمره ۱۰ به کشوری مربوط می‌شود که در آن فساد وجود ندارد و نمره صفر به کشوری مربوط می‌شود که دارای بیشترین میزان فساد است (مرکز تحقیقات استراتژیک، ۱۳۸۷).

این شاخص همان طور که از عنوان آن مشخص است، مبتنی بر ذهنیت و تصور افراد از فساد است.

۱۲- نماگرهای احساس اقتصادی^۳

شاید بتوان برای شناسایی وضعیت کسب و کار از نماگرهای احساس اقتصادی استفاده کرد، زیرا در عمل فضای کسب و کار زمانی مطلوب است که مردم و فعالان اقتصادی احساس خوبی نسبت به فضا و شرایط اقتصادی داشته باشند.

نماگرهای احساس اقتصادی، یک مجموعه‌ی استاندارد از نماگرهای و شاخص‌های است که توسط کمیسیون اروپایی و بر اساس داده‌های کیفی از نظرسنجی محاسبه می‌شود که از تمایل مصرف کننده و تمایل کسب و کار به دست می‌آید (مرکز پژوهش‌های مجلس، سید محسن علوی منش، ۱۳۸۸).

نماگر احساس اقتصادی، نماگری است ترکیبی از پنج نماگر بخشی دیگر به شرح زیر با وزن‌های متفاوت که توسط کمیسیون اروپا برای ۲۷ کشور عضو اتحادیه اروپا (EU) و منطقه یورو (Euro area) (محاسبه می‌شود) (European Commision, ۲۰۱۲) :

^۱. نماگر اعتماد صنعتی

^۲ Corruption Perception Index

^۳ Transparency International (TI)

^۴ Economic Sentiment Indicators (ESI)

۲. نماگر اعتماد خدمات^۲

۳. نماگر اعتماد مصرف کننده^۳

۴. نماگر اعتماد خرد فروشی^۴

۵. نماگر اعتماد ساخت و ساز^۵

در برخی کشورهای جهان، بررسی محیط کسب و کار به عنوان یک پروژه ملی نیز مورد بررسی و مطالعه قرار گرفته است. از آن جمله می توان به برنامه های زیر اشاره کرد:

- برنامه ملی کسب و کار اتاق بازرگانی آمریکا در سال ۲۰۰۵-۲۰۰۶

- بسیج بخش خصوصی قزاقستان و ایجاد محیط مناسب کسب و کار

- طراحی برنامه های کسب و کار در مونته نگرو

- خلق ظرفیت های حمایتی انجمن های کسب و کار در تانزانیا

^۱ Industrial Confidence Indicator
^۲ Service Confidence Indicator
^۳ Consumer Confidence Indicator
^۴ Retail trade Confidence Indicator
^۵ Construction Confidence Indicator

شاخص های مهم سنجش محیط کسب و کار در ایران

به استناد فصل ۶ آئین نامه اجرایی ماده ۷ قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه و اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی:

۱- سازمان سرمایه‌گذاری موظف است برای بهبود رتبه بین المللی کشور در کسب و کار، اطلاعات و استانداردهای بین المللی مورد عمل را در خصوص ارتقای رتبه مجبور در اختیار دستگاه های مشمول قرار دهد تا متناسب با اطلاعات و استانداردهای بین المللی با سازمان همکاری نمایند.

۲- سازمان موظف است نحوه عملکرد هر یک از دستگاه های مشمول را در بهبود فضای کسب و کار در ایران و ارتقای رتبه بین المللی کشور هر شش ماه یکبار رسیدگی و نتایج را به هیات نظارت گزارش نماید.

بر این اساس و بنا به تبصره ماده ۹ طرح بهبود مستمر محیط کسب و کار^۱، در اواخر سال ۱۳۸۶ پروژه بهبود فضای کسب و کار^۲ در سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران آغاز به کار کرد تا شاخص‌های اصلی فعالیت های اقتصادی را در سطح بنگاه های کوچک و متوسط با عنایت به رتبه بین المللی کشور در پروژه کسب و کار بانک جهانی بررسی نماید. در چارچوب این پروژه چگونگی و کیفیت تعامل نهادها و سازمان های مختلف در فرایند مراجعته فعالان اقتصادی برای دریافت یک خدمت قانونی و اجرایی مشخص (با تأکید بر اخذ مجوزها و طی مراحل اداری) از دستگاه های بیرون از شرکت ارزیابی می شود.

به طور کلی می‌توان دلایل مداخله این سازمان را در بهبود رتبه بین المللی کشور در فضای کسب و کار به شرح زیر بیان کرد (سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران، ۱۳۹۰) و (دیپرخانه ماده ۷ قانون ۴۴):

۱- سازمان سرمایه‌گذاری مرجع ملی تماس با گروه بانک جهانی است.

۲- با توجه به روال معمول، گزارش های بانک جهانی در زمینه‌های مختلف برای اظهار نظر به مراجع ذیربطر ارسال می‌شود.

۳- بدتر شدن جایگاه هر ساله کشور نسبت به سال قبل

۴- توجه روزافزون کشورها به متون و مفاد پروژه

۵- افزایش توجه سرمایه‌گذاران خارجی به شاخص‌های اعلام شده در هر سال

۶- افزایش رقابت بین کشورها برای پیشی گرفتن از سایر دولتها

۷- توجه روز افزون رسانه‌ها و بخش خصوصی کشورها به ارزیابی صورت گرفته

در این راستا، سازمان سرمایه‌گذاری از اواخر سال ۱۳۸۶ اقداماتی به منظور بهبود فضای کسب و کار انجام داد که از آن جمله می- توان به موارد ذیل اشاره کرد:

✓ تشکیل یازده کارگروه برای راهبری موارد مرتبط با هر شاخص

✓ ترجمه پرسشنامه‌ها و روش‌شناسی مربوط به هر شاخص در سالهای ۱۳۸۷، ۱۳۸۸، ۱۳۸۹ و ۱۳۸۱

✓ برگزاری نزدیک به ۱۲۰ نشست در چارچوب کلی پروژه و هر شاخص به صورت جداگانه

^۱ وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است با همکاری دستگاه های اجرایی و نهادهای بین المللی، جایگاه ایران در رتبه بندی های جهانی کسب و کار را بهبود بخشد و وضعیت اقتصادی مناسب کشور را به سرمایه‌گذاران خارجی معرفی کند.

^۲ فراهم آوردن زمینه‌های لازم برای فعالیت بهینه بخش خصوصی در اقتصاد کشور با تأکید بر قوانین، مقررات و رویه ها و چگونگی اجرای آن ها (دیپرخانه ماده ۷ قانون ۴۴)

- ✓ تصحیح اطلاعات اشتباه مندرج در گزارش ها

- ✓ برگزاری دو همایش در سطح ملی

- ✓ پیگیری رفع مشکلات و گلوگاههای اثبات شده

اقدامات انجام شده برای گزارش سال ۲۰۱۱:

- ✓ پیگیری مستمر اجرای مفاد آیین نامه ماده ۷ قانون اصلاح

- ✓ استمرار پروژه بهبود فضای کسب و کار با تأکید بر تجربیات گزارش ۲۰۱۰

- ✓ پیگیری رفع گلوگاههای قانونی مرتبط با فضای کسب و کار (قانون تجارت، قانون کار،.....)

- ✓ بررسی تجربیات دیگر کشورها با همکاری مستمر کارگروه ها در هر شاخص

- ✓ تقویت کارگروه های مرتبط با هر شاخص

- ✓ آغاز مرحله دوم پروژه به صورت رسمی از ابتدای مهر ماه سال ۱۳۸۸ و برگزاری نشستهای هماهنگی

اقدامات انجام شده برای گزارش سال ۲۰۱۲:

- ✓ استمرار پروژه بهبود فضای کسب و کار با تأکید بر تجربیات گزارش ۲۰۱۱

- ✓ پیگیری رفع گلوگاههای قانونی مرتبط با فضای کسب و کار (قانون تجارت، قانون کار،.....)

- ✓ بررسی تجربیات دیگر کشورها با همکاری مستمر کارگروه ها در هر شاخص

- ✓ تقویت کارگروه های مرتبط با هر شاخص

- ✓ آغاز مرحله دوم پروژه به صورت رسمی از ابتدای آذر ماه سال ۱۳۸۹ و برگزاری نشستهای هماهنگی

که حاصل این اقدامات ۴ اصلاح در سال ۱۳۸۸ (گزارش سال ۲۰۱۰) و ۳ اصلاح در سال ۱۳۸۹ (گزارش سال ۲۰۱۲) بوده است.

سازمان مذبور در سال ۱۳۸۷ با کمک سازمان ثبت اسناد و املاک کشور به انتشار نتایج بررسی شاخص های ده گانه سهولت کسب و کار سال ۲۰۰۹ بانک جهانی در سایت مربوطه خود پرداخته است. دو شاخص شروع کسب و کار و شاخص نقل و انتقال اموال توسط سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و مابقی شاخص ها توسط سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران تهیه شده است که عناوین آن ها بدین صورت می باشد: شاخص تجارت فرامرزی، شاخص پایان کسب و کار، شاخص اخذ مجوزهای ساخت، شاخص لازم الاجرا نمودن قراردادها، شاخص اخذ اعتبار، شاخص حمایت از سهامداران اقلیت، شاخص پرداخت مالیات و شاخص اشتغال^۱ (سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران، ۱۳۹۰). لازم به ذکر است شاخص مذبور توسط نهادها و سازمان های دیگری نیز در ایران ترجمه و دنبال می شود (نظیر مرکز پژوهش های مجلس، مجمع تشخیص مصلحت نظام، اتاق بازرگانی ایران و تهران و ...). ولیکن سازمان سرمایه گذاری واسطه اصلی این پروژه و انجام آن در ایران است.

مرکز تحقیقات و بررسی های اقتصادی اتاق بازرگانی ایران نیز برای تهیه گزارش رقابت پذیری جهانی از سال ۱۳۸۷ با مجمع جهانی اقتصاد در حال همکاری می باشد. در اولین سال انتشار گزارش مذبور پس از شروع همکاری (۱۳۸۸)، به دلیل فقدان آمار مقایسه ای سال قبل تنها اسم ایران در گزارش منظور شد ولیکن از آن زمان تا کنون (سال ۱۳۹۱) برای ایران ۳ بار رتبه رقابت- پذیری در سطح جهان اعلام شده است. از سال ۱۳۸۹ نیز با استفاده از نتایج گزارش رقابت پذیری جهانی، این مرکز در خصوص

^۱ این شاخص در آخرین گزارش بانک جهانی با شاخص دریافت انرژی الکتریکی جایگزین شده است.

رقابت پذیری ایران به تهیه و انتشار گزارش پرداخت و از سال ۹۰ نیز پرسشنامه رقابت پذیری استانی را تهیه و به منظور بررسی رقابت پذیری در استان های مختلف همراه با پرسشنامه رقابت پذیری جهانی توزیع کرده است.

غیر از سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران و مرکز تحقیقات اقتصادی اتاق بازرگانی ایران که در روند محاسبه شاخص های جهانی کسب و کار به ترتیب با بانک جهانی و مجمع جهانی اقتصاد همکاری کرده و به توضیح و تفسیر نتایج حاصله از آن ها پرداخته اند، مراجع دیگری نیز در کشور اهتمام به تعریف شاخص و مولفه برای بررسی و سنجش محیط کسب و کار در ایران کرده اند. از جمله می توان به شاخص ها و مولفه های تعریف شده توسط شرکت نوسازی صنایع ایران و مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی اشاره کرد که جلوتر به معرفی آن ها پرداخته شده است.

۱- شاخص طراحی شده توسط شرکت نوسازی صنایع ایران

در سال ۱۳۸۴ شرکت نوسازی صنایع ایران گزارشی با عنوان 'محاسبه و ارزیابی فضای کسب و کار کشور در مقایسه با ۷۰ کشور جهان' تهیه کرد که در آن با بررسی و الهام از شاخص های فضای کسب و کار، به طراحی مدلی برای ارزیابی فضای کسب و کار کشور و جهان پرداخته است و فضای کسب و کار را بر اساس ۱۰ محور ذیل مورد بررسی قرار دادند:

۱. سلامت و گستردگی بازارهای مالی
۲. محیط اقتصاد کلان
۳. میزان باز بودن اقتصاد
۴. بزرگی و کارایی دولت
۵. زیر بناهای فیزیکی
۶. انعطاف پذیری نیروی کار
۷. فناوری ارتباطات و اطلاعات
۸. زیربنای علمی و فناوری
۹. محیط سیاسی - اجتماعی
۱۰. انحصار و رقابت

هر کدام از این محورها دارای شاخص هایی برای محاسبه هستند که در مجموع ۱۵۰ متغیر مورد استفاده قرار گرفته است. اطلاعات خارجی آن بر اساس آمارهای رسمی بین المللی و پیمایش های بین المللی و پیمایش داخلی نیز با نظرسنجی از صنایع کشور صورت گرفته است.

گروه بندی زیر نیز برای هر عامل وجود دارد:

۱. محیط پیش برنده^۱

۲. محیط خنثی^۲

۳. محیط بازدارنده^۳

نتیجه این بررسی نیز همانند شاخص های بین المللی نشان دهنده فضای نامناسب کسب و کار کشور بوده و رتبه ایران میان ۷۰ کشور مورد بررسی، ۶۵ شده است. درجه آمادگی فضای کسب و کار بین ۱ تا ۱۰ برآورده شده و ۱۰ مبین فضای آماده کسب و کار تعريف گردیده است (مرکز پژوهش های مجلس، سید محسن علوی منش، ۱۳۸۸).

۲- مولفه های ملی محیط کسب و کار مرکز پژوهش های مجلس

گروه مطالعات فضای کسب و کار در آذرماه سال ۱۳۸۸ در مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی تشکیل شد. از جمله برنامه های این گروه، تهیه گزارش پایش فضای کسب و کار و اجرای مطالعه در خصوص تدوین شاخص ملی فضای کسب و کار بوده است (مرکز پژوهش های مجلس، اردیبهشت ۱۳۸۹).

برای شناخت، سنجش و ارزیابی محیط کسب و کار از دو روش استفاده می شود. در روش اول که به صورت پیمایشی صورت می گیرد، با استفاده از نظرات صاحبان کسب و کارها و تشکل های اقتصادی از طریق پرسشنامه، عوامل موثر بر اداره بنگاه ها در زمان و مکان مشخصی شناخته و ارزیابی می شود و در روش دوم با استفاده از اندازه گیری داده های آماری نظیر هزینه های اداری و زمان سنجی مراحل انجام کار و ... محیط کسب و کار ارزیابی می شود. مرکز پژوهش های مجلس در گزارش خود با عنوان 'پایش محیط کسب و کار' از روش اول استفاده کرده است.^۴ مزیت این روش در سنجش موانع کسب و کار، تعامل مستقیم با تشکل ها و فعالان اقتصادی است. از آنجا که نمونه گیری از مدیران بنگاه ها و فعالان اقتصادی هزینه بسیار زیادی می برد و به دلیل حضور بخش بزرگی از اقتصاد ایران در فعالیت های زیرزمینی، در این مطالعه برای ارزیابی مولفه های محیط کسب و کار و عملکرد دستگاه های اقتصادی از نظر تشکل های اقتصادی استفاده شده است (مرکز پژوهش های مجلس، دی ۱۳۹۰).

این گزارش ها که حاوی نظرات فعالان اقتصادی ایران و منعکس کننده بازخورد تدوین قوانین در بخشی است که مورد هدف قانونگذار بوده، می تواند باعث اشراف بیشتر قانونگذاران بر سنجش آثار تصمیمات خود و در نتیجه کمکی در اتخاذ تصمیم های موثرتر و کارآتر آن ها باشد.

^۱ Encouraging Environment

^۲ Neutral Environment

^۳ Discouraging Environment

^۴ گزارش های مرتبط با پایش محیط کسب و کار که تا کنون (تابستان ۹۱) منتشر شده اند: اردیبهشت ۸۹، خرداد ۸۹، تیر ۸۹، مرداد ۸۹، پائیز ۸۹، زمستان ۸۹، بهار ۹۰، تابستان ۹۰ و پائیز ۹۰

البته شاخص‌های دیگری نیز در ایران محاسبه می‌شود، که می‌توان از آن‌ها برای سنجش اعتماد فضای کسب و کار استفاده کرد. به عنوان نمونه سه شاخص جریان خالص سرمایه گذاری مستقیم خارجی (به شکل درصدی از تولید ناخالص داخلی)، شاخص تشکیل سرمایه ثابت ناخالص (به شکل درصدی از تولید ناخالص داخلی) و شاخص ورود کسب و کار (میزان ثبت جدید به شکل درصدی از کل ثبت شده‌ها) (مرکز پژوهش‌های مجلس، سید محسن علوی منش، ۱۳۸۸).

فصل سوم

اتفاق بازرگانی، صنایع، معادن و
کشاورزی ایران

و

بهبود فضای کسب و کار

نقش و تکالیف اتاق بازرگانی ایران در بهبود فضای کسب و کار کشور

از آن جا که امروزه بهبود محیط کسب و کار به عنوان یک راهبرد توسعه، مورد توجه محافل سیاستگذار در کشورهای مختلف قرار گرفته؛ در برنامه چهارم توسعه، قانون اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم و قانون برنامه پنجم توسعه در ایران نیز به بهبود این فضا در کشور پرداخته شده است.

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، هم به عنوان نماینده بخش خصوصی و هم به عنوان مشاور سه قوه برای بهبود این محیط تلاش های شایانی انجام داده که به طور خلاصه در زیر به آن پرداخته شده است.

شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی

در قانون برنامه پنجم توسعه به پیشنهاد اتاق بازرگانی ایران، شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی پیش بینی و به شکل ماده ۷۵ این قانون به تصویب رسید. بر اساس این ماده، به منظور تبادل نظر دولت و بخش های خصوصی و تعاونی و تسهیل فعالیت های اقتصادی این بخش ها، بررسی موانع کسب و کار و اتخاذ تصمیم موثر برای اقدامات لازم در چارچوب قوانین و مقررات موجود و ارائه پیشنهادها و راهکارهای اجرایی مناسب به مراجع ذیربسط، این شورا با ۲۷ عضو تشکیل می شود. رئیس اتاق ایران نیز به عنوان نماینده اتاق عضو و دبیر این شورا است. این شورا به همت اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران در ۱۸ فروردین ۱۳۹۰ آغاز به کار کرد و در فروردین و اردیبهشت ۱۳۹۰، دستورالعمل اجرایی جلسات این شورا به تصویب رسید.

سامانه بهبود محیط کسب و کار و قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار

برای بهبود محیط کسب و کار که ماهیتی فرآیندی و تدریجی دارد، الزام وجود یک سامانه پایش بهبود مستمر محیط کسب و کار دیده شده بود که این سامانه پس از طی مراحلی به شرحی که در ادامه آمده است (صفحه ۳۷)، طراحی گردید.

ابتدا بر اساس ماده ۹۱ قانون اجرای سیاست های کلی اصل قانون ۴۴ اساسی، اتاق ایران به همراه اتاق تعاون موظف شدند پیش نویس 'طرح ایجاد فضای مساعد کارآفرینی و رفع موانع کسب و کار' را تهیه و به دولت و مجلس ارائه دهند. پس از تهیه این پیش نویس در ۶۲ ماده در خرداد ۸۹ و ارسال آن به دولت و مجلس، کارگروهی متشكل از نمایندگان اتاق ها، وزارت اقتصاد و کارشناسان مستقل بنا به نظر کمیسیون نظارت بر اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ مجلس شورای اسلامی به بررسی پیش نویس طی ۲۰ جلسه پرداختند که نهایتاً در ۲۴ ماده بازنویسی و در چهارم بهمن ۸۹ یک فوریت آن در صحن علنی مجلس تصویب شد. مهمترین بخش این طرح قانونی 'سامانه بهبود محیط کسب و کار' موضوع مواد ۲ تا ۷ طرح بود. این سامانه با توجه به مفاهیم محیط کسب و کار، تجربیات جهانی گفتگوی دولت و بخش خصوصی، اقتضایات اساسی کشورمان، ظرفیت قانون پنجم توسعه و تجربیات برگزاری شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی طراحی شد.

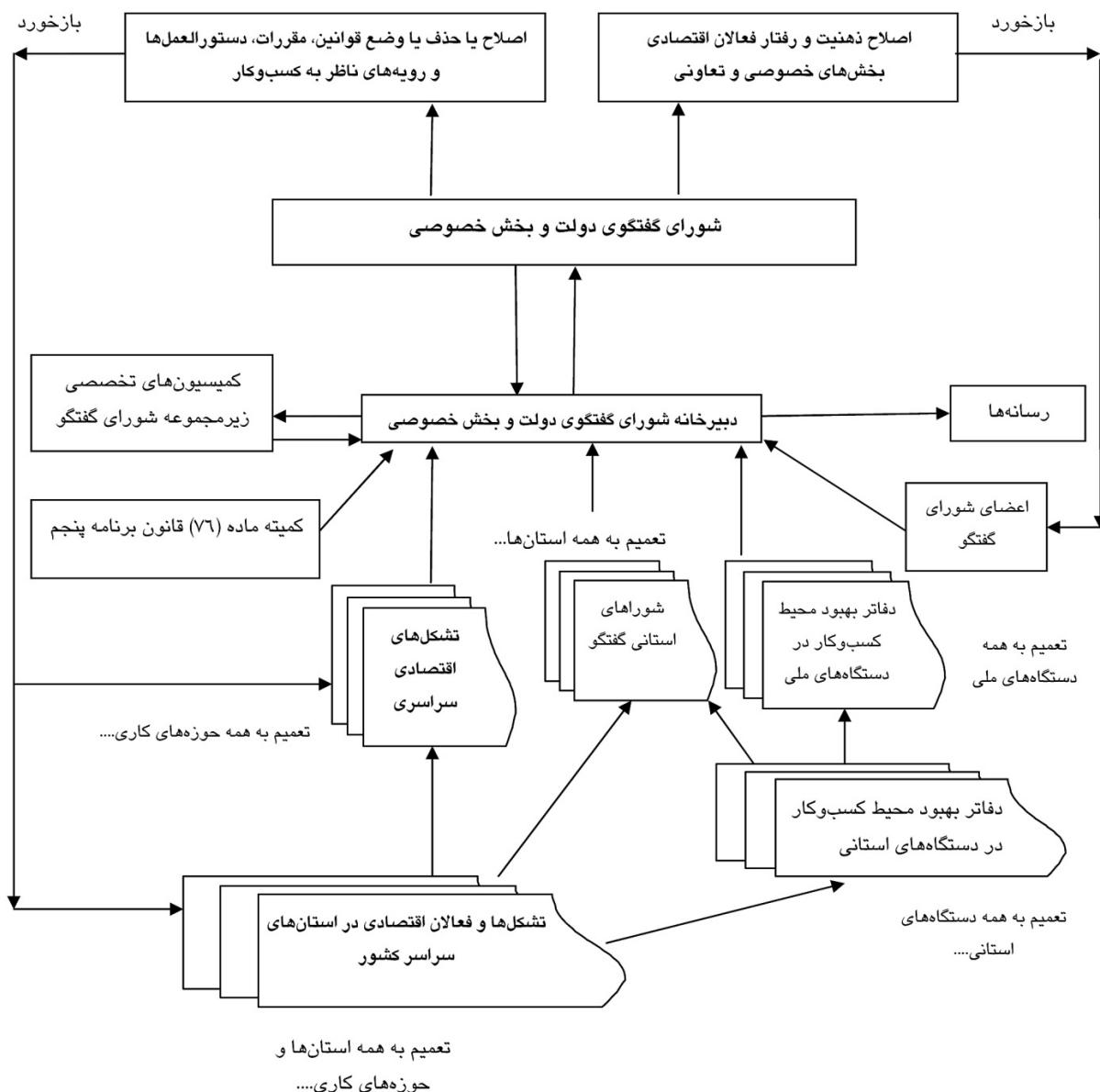

تلاش این سامانه بر آن بود که با طرح مطالبات متقابل فعالان و تشکل های اقتصادی بخش خصوصی و تعاوی از یک سو و مسئولان سه قوه از سویی دیگر، در فضایی تفاهم آمیز مسئولان اقتصادی کشور را برای اصلاح قوانین و مقررات و رویه های اجرایی در جهت بهبود مستمر محیط کسب و کار ایران مقاعده کند و نمایندگان بخش های خصوصی و تعاوی را نیز برای اصلاح بینش و رفتار فعالان اقتصادی کشور در جهت خواسته های مسئولان کشور تشویق کند (مرکز پژوهش های مجلس، خرداد ۱۳۹۰).

نهایتاً پس از تصویب 'طرح بهبود مستمر کسب و کار' (طرح ایجاد فضای مساعد کارآفرینی و رفع موانع کسب و کار) در کمیسیون ویژه نظارت و پیگیری اصل ۴۴ و ارسال آن به صحن علنی مجلس در تاریخ ۱۳۹۰/۵/۲۴ ، 'قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار' که توسط اتاق ایران و اتاق تعاون در ۲۹ ماده تهیه شده بود در تاریخ ۱۳۹۰/۱۱/۱۶ به تصویب مجلس شورای اسلامی و در تاریخ ۱۳۹۰/۱۲/۳ به تایید شورای نگهبان رسید. بر اساس ماده ۴ این قانون، اتاق ها موظند به منظور اطلاع سیاستگذاران از وضعیت محیط کسب و کار در کشور، شاخص های ملی را تدوین و به طور سالانه و فصلی حسب مورد به تفکیک استان ها، بخش ها و فعالیت های اقتصادی، سنجش و اعلام نمایند.

نمودار شماتیکی از سامانه بهبود محیط کسب و کار در ایران

ماده ۷۶ قانون برنامه پنجم توسعه

بر اساس ماده ۷۶ قانون برنامه پنجم توسعه و در راستای اجرای آن، به منظور شناسایی قوانین و مقررات و بخشنامه‌های مخل تولید و سرمایه‌گذاری در ایران و نیز قوانین و مصوبات و بخشنامه‌های مزاحم، خلاء قانونی، اجرای نادرست یا ناقص قوانین و همچنین تهیه پیشنهاد جهت اصلاح قوانین و مقررات و ارتقای امنیت اقتصادی، حقوق مالکیت و حمایت از سرمایه‌گذاری و تولید و صادرات و اشتغال و چگونگی کاهش قیمت تمام شده کالاها و خدمات در ایران همراه با ارتقای کیفیت و رشد تولید و موارد مربوط به سرمایه‌گذاری و تولید و نیز استفاده بهینه از سرمایه‌گذاری‌ها و ظرفیت‌های موجود، دبیرخانه ماده ۷۶ تحت نظرارت مرکز تحقیقات و بررسی‌های اقتصادی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران راه اندازی شد. این دبیرخانه ضمن بهره مندی از همکاری اتاق تعاون مرکزی جمهوری اسلامی ایران و شورای اصناف کشور، مبادرت به نظر خواهی از تشکل‌های تولیدی و صادراتی و اساساً کلیه تشکل‌های اقتصادی می‌نماید و با طبقه‌بندی نظرات واصله و نیز انجام امور کارشناسی توسط متخصصان و مجریان همکار با دبیرخانه، گزارش‌های لازم را به کارگروه مشکل از نمایندگان روسای سه قوه ارائه می‌نماید تا در سایه این اراده ملی و مطالعات علمی و آموزه‌های تجربی راه کارهای مناسب به منظور تحقق اهداف مذکور در متن ماده ۷۶ به ارکان مختلف حاکمیت، خاصه شورای گفتگوی دولت - بخش خصوصی و نیز شورای عالی اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی ارائه گردد. ماموریت، چشم انداز و فعالیت‌های این دبیرخانه به اختصار بدین شرح است:

- ماموریت:

کمک به اصلاح قوانین و مقررات اقتصادی با استفاده از نظرات تشکل‌های اقتصادی و صاحب‌نظران.

- چشم انداز:

دبیرخانه ماده ۷۶، اثرگذارترین مرجع تصمیم ساز برای تدوین، تنظیم و اصلاح قوانین و مقررات اقتصادی کشور می‌باشد.

- ابعاد فعالیت:

- ✓ شناسایی قوانین، مقررات و بخشنامه‌های مخل تولید و سرمایه‌گذاری در ایران
- ✓ قوانین و مصوبات و بخشنامه‌های مزاحم
- ✓ خلاء قانونی
- ✓ اجرای نادرست یا ناقص قوانین
- ✓ پیشنهاد اصلاح قوانین و مقررات
- ✓ ارتقاء امنیت اقتصادی، حقوق مالکیت و حمایت از سرمایه‌گذاری و تولید و صادرات و اشتغال
- ✓ چگونگی کاهش قیمت تمام شده کالاها و خدمات در ایران
- ✓ ارتقاء کیفیت و رشد تولید
- ✓ موارد مربوط به سرمایه‌گذاری و تولید و استفاده بهینه از سرمایه‌گذاریها و ظرفیت‌های موجود

- ✓ نظرخواهی مستمر از تشکل های تولیدی و صادراتی سراسر کشور
- ✓ بررسی و پردازش مشکلات و خواسته های آنها و یا اصلاح یا تدوین پیش نویس قوانین و مقررات
- ✓ تهیه گزارش ها و راهکار ها در قالب پیشنهاد به کمیته ۶ نفره موضوع ماده ۷۶ (دبيرخانه ماده ۷۶ قانون برنامه پنجم توسعه، ۱۳۹۱)

استفاده از ظرفیت این دبیرخانه در انجام مطالعات ساختاری به عنوان پیش نیاز تدوین قوانین و مقررات اقتصادی مطلوب بوده است و می تواند به بهبود محیط کسب و کار کمک شایان توجهی کند (ICCIMA, ۱۳۹۱).

- گزارش اجمالی از اجرایی شدن ماده ۷۶ قانون برنامه پنجم:

در طول بیش از یکصد سال قانونگذاری به شکل امروزین در کشور و نیز وضع مقررات عدیده دستگاه های اجرایی، همواره فعالان اقتصادی با حجم زیادی از قوانین و مقررات مواجه بوده اند که گاه این قوانین، نهادها و ساختارهایی را در مقام مقررات گذار در حوزه های مختلف بنیان نهاده که خود بیش از آن که به انتظام بخشیدن روابط فعالان اقتصادی و تسهیل فعالیت اقتصادی و اساساً رشد و توسعه اقتصادی منجر شود، دست و پاگیر نیز شده اند و چنان است که امروز برای سهولت کسب و کار و بهبود آن نیز، قوانینی همچون قانون بهبود مستمر کسب و کار موضوعیت می یابد و چاره ای نیست جز آن که بواسطه قانونگذاری و وضع مقررات جدید، برخی از گره های موجود ناشی از قوانین و مقررات گشوده شود.

خوشبختانه اتاق ایران در اثنای تصویب قانون برنامه پنجم توسعه، مواد مترقبی همچون ماده ۷۵ که بستر ساز تفاهم بین نمایندگان فعالان اقتصادی است با قوای سه گانه کشور، خاصه مقامات عالی اجرایی کشور می باشد را پیشنهاد و با عنایت نمایندگان محترم مجلس، به تصویب رسانید.

ماده ۷۶ این قانون نیز، ضمن توجه به ضرورت اصلاح قوانین و مقررات و حذف و الغای آن بخش از قوانینی و مقررات که مخل فعالیت های اقتصادی است و شناسایی خلاء های قانونی به قصد تسهیل فعالیت های مربوطه به نحو بی سابقه ای این وظیفه مهم و خطیر را خارج از ارکان حاکمیت به عهده بخش خصوصی گذارد است.

این مهم که با همکاری اتاق های تعاون مرکزی، شورای اصناف کشور و کلیه تشکل های اقتصادی سراسر کشور و اتاق های بازرگانی ممکن می گردد، یکی از مهمترین موضوعات محوری اتاق ایران در چهار سال باقیمانده از برنامه پنجم توسعه می باشد. در این خصوص اتاق ایران، با رویکرد فعلی، زیرساخت های تحقق و اجرایی شدن آن را فراهم نموده که اهم آن به قرارزیر است:

- ۱- تعیین مرکز تحقیقات و بررسی های اقتصادی اتاق ایران به عنوان واحد سازمانی متولی این موضوع
- ۲- مشارکت یکی از تشکل های اقتصادی عضو اتاق به عنوان همکار اجرایی مرکز تحقیقات
- ۳- طراحی مدل شناسایی و جمع آوری نظرات تشکل های اقتصادی سراسر کشور و طبقه بندی آن

- ۴- شناسایی بالغ بر ۸۰۰ تشكل اقتصادی در سراسر کشور و تهیه بانک اطلاعاتی مربوط به آن
- ۵- طراحی مدل همکاری تشكل های اقتصادی سراسر کشور با دبیرخانه ماده ۷۶ به صورت مجازی و الکترونیکی
- ۶- طراحی مدل همکاری اتاق های بازرگانی سراسر کشور با دبیرخانه ماده ۷۶
- ۷- طراحی مدل همکاری مجتمع امور صنفی و نیز اتاق های تعاون استان با اتاق های بازرگانی سراسر کشور
- ۸- طراحی مدل بهره مندی از نظرات کارشناسان ذیصلاح دستگاه های اجرایی کشور
- ۹- شناسایی قریب به ۱۰۰ حوزه فعالیت و موضوع برای اصلاح قوانین و مقررات مربوط
- ۱۰- تشکیل دبیرخانه ماده ۷۶ و جلب کارشناسان جوان ذیصلاح در حوزه های مختلف اقتصاد، حقوق، آمار، مدیریت، بازرگانی، صنایع و ایجاد زیرساخت های مناسب برای این موضوع و تمهید مقامات جلب همکاری کارشناسان مجبوب و نیز بهره مندی از نظرات و تجارب فعالان اقتصادی
- ۱۱- تعیین متداولترین انجام کار
- ۱۲- شروع به تحقیقات در ۲۰ حوزه به طور همزمان و برنامه ریزی پوشش تمامی ۱۰۰ حوزه تا پایان سال ۱۳۹۲
- ۱۳- بستر سازی تشکیل کمیته ۶ نفره نمایندگان سراسر سه قوه
- ۱۴- تهیه پیش نویس دستورالعمل اداره جلسات کمیته ۶ نفره و اجرایی شدن تصمیمات در پیوند با شورای عالی اصل ۴۴ و شورای گفتگو دولت-بخش خصوصی و ارکان حکومت

فصل چهارم

معرفی مولفه های ملی محیط
کسب و کار

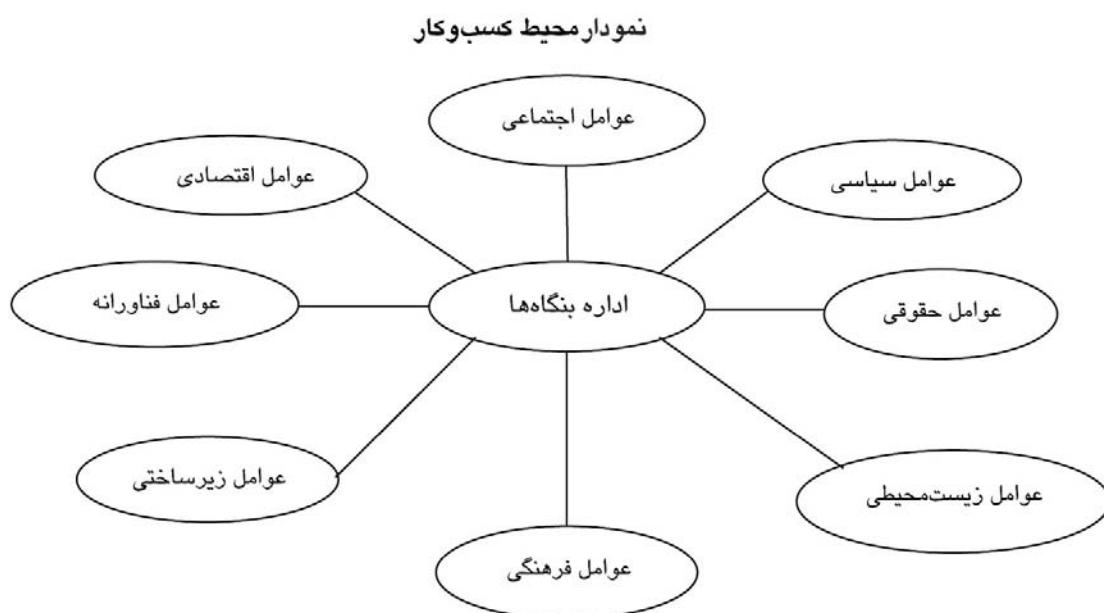

مولفه های ملی محیط کسب و کار در ایران

مخاطب گزارش های پایش محیط کسب و کار که از اردیبهشت ۱۳۸۹ توسط مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی تهیه و منتشر می شود، برخلاف گزارش های بانک جهانی، مجمع جهانی اقتصاد، بنیاد هریتیج و ... که سرمایه گذاران خارجی هستند، سیاستگذاران و مسئولان کشور ایران می باشند. همچنین سازمان های بین المللی، به بررسی مولفه هایی از محیط کسب و کار می پردازند که در بین همه کشورها مشترک است در حالی که هر کشوری به اقتضای اوضاع فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی خود، مولفه های خاصی دارد که لزوماً مورد توجه گزارش های بین المللی نمی باشد (مرکز پژوهش های مجلس، اردیبهشت ۱۳۹۱).

به عنوان مثال: تعطیلی های غیر قابل پیش بینی، تحریم های بین المللی، بی ثباتی شدید نرخ ارز و ... از جمله عوامل محیطی امروزه ایران می باشند که تاثیرات قابل توجهی بر محیط کسب و کار کشور دارد.

عوامل تاثیر گذار بر محیط کسب و کار را که بطور مستقیم یا غیرمستقیم بر عملکرد بنگاه ها اثر می گذارند و خارج از کنترل مدیران بنگاه ها هستند می توان به صورت زیر در نمودار محیط کسب و کار معرفی کرد (مرکز پژوهش های مجلس، دی ۱۳۹۰):

بنا بر نظر دفتر مطالعات کسب و کار مرکز پژوهش های مجلس، اصطلاح 'فضای کسب و کار' که در کشورمان متعارف شده است، متناسب با ادبیات بین المللی این موضوع نمی باشد. در ادبیات برای این موضوع دو عبارت فضای سرمایه گذاری (Investment Climate) و محیط کسب و کار (Business Environment) به کار می رود و بنابراین پیشنهاد کرده است محافل محترم رسانه ای و سیاست گذار، از اصطلاح 'محیط کسب و کار' استفاده نمایند.

روش شناختی شاخص ملی

برای شناخت، سنجش و ارزیابی محیط کسب و کار از دو روش استفاده می‌شود. در روش اول که به صورت پیمایشی صورت می-گیرد، با استفاده از نظرات صاحبان کسب و کارها و تشکل‌های اقتصادی از طریق پرسشنامه، عوامل موثر بر اداره بنگاه‌ها در زمان و مکان مشخصی شناخته و ارزیابی می‌شود و در روش دوم با استفاده از اندازه گیری داده‌های آماری نظیر هزینه‌های اداری و زمان سنجی مراحل انجام کار و ..., محیط کسب و کار ارزیابی می‌شود. مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارش خود با عنوان ^{پایش} محیط کسب و کار^۱ از روش اول استفاده کرده است. مزیت این روش در سنجش موانع کسب و کار، تعامل مستقیم با تشکل‌ها و فعالان اقتصادی است. از آنجا که نمونه‌گیری از مدیران بنگاه‌ها و فعالان اقتصادی هزینه بسیار زیادی می‌برد و به دلیل حضور بخش بزرگی از اقتصاد ایران در فعالیت‌های زیرزمینی، مرکز پژوهش‌ها در این مطالعه برای ارزیابی مولفه‌های محیط کسب و کار و عملکرد دستگاه‌های اقتصادی استفاده کرده است (مرکز پژوهش‌های مجلس، دی ۱۳۹۰).

گروه مطالعات محیط کسب و کار در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی که از همان ابتدای تاسیس با مشورت و هدایت شورای علمی گروه، تهیه شاخص‌های ملی محیط کسب و کار را ضروری دانست، برای شناسایی مشکلات و موانع تولیدکنندگان، پس از مینا قرار دادن تعریف محیط کسب و کار (عوامل موثر بر اداره بنگاه‌ها که خارج از کنترل مدیران بنگاه‌ها هستند)، در گام اول، با مصاحبه با دهها تن از مدیران ارشد شرکت‌های ایرانی و مکاتبه با ۶ تشکل سراسری فعالان اقتصادی (یعنی اتاق بازرگانی صنایع و معادن، اتاق تعاون، خانه‌های صنعت و معدن، انجمن‌های مدیران صنایع، خانه کشاورز و شورای عالی کارفرمایی) به عنوان نمایندگان کل فعالان اقتصادی ایران، مشکلات برون‌زای واحدهای اقتصادی را از آن‌ها استعلام کردند (مرکز پژوهش‌های مجلس، سید محمد رضا حسینی، اسفند ۱۳۸۹). از میان پاسخ‌ها و مطالب واصله، حدود ۱۷ مشکل فraigیر و مشترک در بنگاه‌های ایرانی، استخراج و از تشکل‌های یاد شده خواسته شد آن‌ها را بازخوانی و اصلاح کنند. این فرآیند دوبار دیگر طی اردیبهشت و خردادماه ۱۳۸۹ تکرار شد و در نهایت ۲۲ مولفه (طی سه مرحله نظرخواهی مکرر با روش دلفی) به عنوان مولفه‌های محیط کسب و کار به شرح زیر به دست آمد: (نمره‌های داخل پرانتز آخرین نمره‌ها بر اساس گزارش پایش محیط کسب و کار در پائیز ۱۳۹۰ می‌باشد)

- ۱- مشکل دریافت تسهیلات از بانک‌ها (۷/۶۵)
- ۲- نرخ بالای بیمه اجباری نیروی انسانی (۶/۵۸)
- ۳- وجود مفاسد اقتصادی در دستگاه‌های حکومتی (۶/۲۰)
- ۴- بی تعهدی شرکت‌ها و موسسات دولتی به پرداخت به موضع بدھی خود به پیمانکاران (۶/۲۰)
- ۵- بی ثباتی در قیمت مواد اولیه (۶/۱۷)
- ۶- محدودیت قانون کار در تعدیل و جابجایی نیروی کار (۶/۰۵)
- ۷- قیمت گذاری غیر منطقی محصولات تولیدی توسط دولت و نهادهای حکومتی (۶/۰۴)
- ۸- تولید کالاهای غیر استاندارد، تقلیلی و عرضه نسبتاً بدون محدودیت آن به بازار (۵/۷۸)
- ۹- ضعف دادسرها در رسیدگی موثر به شکایت‌ها و اجبار طرف‌های قرارداد به انجام تعهدات (۵/۶۶)

- ۱۰- برگشت چک های مشتریان و همکاران (۵/۶۵)
- ۱۱- تثبیت نرخ ارز با وجود تورم در داخل و ثبات قیمت ها در بازارهای هدف (۵/۶۰)
- ۱۲- زیاد بودن تعطیلات رسمی (۵/۵۶)
- ۱۳- اعمال تحریم های بین المللی علیه کشورمان (۵/۵۲)
- ۱۴- ضعف بازار سرمایه در تامین مالی تولید و نرخ بالای تامین سرمایه از بازار غیررسمی (۵/۴۹)
- ۱۵- عرضه کالاهای خارجی فاچاق در بازار داخلی (۵/۳۷)
- ۱۶- تمایل مردم به خرید کالاهای خارجی و تقاضای کم برای محصولات ایرانی مشابه (۵/۱۹)
- ۱۷- تعریف پایین کالاهای وارداتی و رقابت غیرمنصفانه محصولات رقیب خارجی در بازار (۵/۱۸)
- ۱۸- بی ثباتی قوانین و مقررات مربوط به تولید و سرمایه گذاری (۴/۸۵)
- ۱۹- ضعف نظام توزیع و مشکلات رساندن محصول به دست مصرف کننده (۴/۵۳)
- ۲۰- ضعف زیرساخت های حمل و نقل (۴/۳۷)
- ۲۱- موانع تعریف ای صادرات محصولات و واردات مواد اولیه (۴/۳۱)
- ۲۲- ضعف زیرساخت های تامین برق (۳/۳۳)

(میانگین استانی مولفه ها نیز در پاییز ۱۳۹۰ برابر ۵/۵۱ بوده است.)

در تدوین این مولفه ها تلاش شده هر مولفه با تعابیری معرفی شود تا حداکثر مفاهeme و برداشت از مفهوم هر مولفه میان تدوین- کننده، خوانندگان گزارش و نیز ارزیابی کننده های گزارش و نیز ارزیابی کننده های گزارش و نیز ارزیابی کننده های گزارش شود. به همین دلیل برخی مولفه ها با عباراتی نسبتاً مفصل توصیف شده اند، در حالی که مولفه های مشابه در گزارش های بین المللی با عبارات کوتاه تری معرفی می شوند.

این مولفه ها می توانند در طول زمان و نیز در مکان های مختلف متفاوت باشند، اما با اجماع نظر شش تشكیل فراگیر یاد شده، این ۲۲ مشکل، مشکلات عمومی فعالان اقتصادی در ایران هستند. بدیهی است برخی تولیدکنندگان، مشکلات تخصصی خود را دارند و به این ترتیب برای ارزیابی محیط کسب و کار در حوزه یا استان خاص، می توان علاوه بر ۲۲ مولفه استخراج شده، یک یا چندمولفه خاص آن حوزه یا استان را نیز تعریف کرد. به عنوان مثال برای ارزیابی محیط کسب و کار در استان خوزستان چه بسا مولفه 'میزان گرد و غبار هوا' و یا برای ارزیابی مولفه های محیط کسب و کار در زراعت دیم، مولفه 'میزان بارندگی' می توانند به ۲۲ مولفه اضافه شوند.

علاوه بر آن، این مولفه های ۲۲ گانه ارائه شده برای ارزیابی محیط کسب و کار ایران، مولفه های قطعی نیستند و چه بسا با مطالعات بیشتر بتوان بر دقت آن ها افزود، اما ارزیابی این مولفه های می توانند کارکردی موثر برای تصمیم سازان کشور باشند و نشان دهنند در کدام حوزه های کاری و کدام استان ها، کدام مشکلات حادتر و کدام ها در جهت بهبود و یا بر عکس حرکت می کنند (مرکز پژوهش های مجلس، اسفند ۱۳۸۹).

با استفاده از این ۲۲ مولفه، پرسشنامه‌ای تهیه و به ۷۱۷ شکل اقتصادی در سراسر کشور برای پایش پائیز ۸۹، زمستان ۸۹، بهار ۹۰، تابستان ۹۰ و پائیز ۹۰ ارسال شد که به ترتیب ۱۹۰، ۱۹۷، ۲۳۹، ۲۷۴ و ۲۵۱ پرسشنامه برگشت داده شد. انتخاب جامعه هدف در این قسمت با یک محدودیت عمدی رو برو بوده است. با توجه به گستردگی بنگاه‌های تولیدی و پراکندگی زیاد آن‌ها در سطح کشور و عدم دسترسی به اطلاعات این بنگاه‌ها، گروه مطالعات کسب و کار مرکز پژوهش‌ها برای دریافت نظرات تولیدکنندگان درخصوص محیط کسب و کار با تشكیل های مرتبط مکاتبه کرده و در نظرخواهی به جای استفاده از نظرات مستقیم بنگاه‌های تولیدی، به دلیل عدم وجود اطلاعات کافی که باعث تورش نتایج به دست آمده می‌شده با فرض آن که نظرات تشکل های تولیدی مربوطه منعکس کننده نظرات صاحبان بنگاه‌های تولیدی می‌باشد از نظرات آن‌ها استفاده کرده است. گرچه ممکن است با درصدی از احتمال خطأ، نظر تشکل‌ها بنا به دلایل صنفی، سیاسی و ... لزوماً بر نظرات بنگاه‌های تولیدی منطبق نباشد ولیکن با توجه به محدودیت‌های ذکر شده در ارتباط مستقیم با بنگاه‌ها، این تفاوت‌ها ناچیز فرض شده است (مرکز پژوهش‌ها مجلس، سید محمد رضا حسینی، اسفند ۱۳۸۹).

روش نظرخواهی در این مرحله با توجه به محدودیت زمانی و هزینه‌ای گروه و در نظر گرفتن مزیت‌ها و معایب روش‌های مختلف نظرخواهی، بصورت ارسال پرسشنامه از طریق دورنگار و پیگیری تلفنی بوده است و پس از آن نتایج پرسشنامه که حاوی میانگین وزنی ارزیابی صدها تشکل اقتصادی از این ۲۲ مولفه و به تفکیک استانی و حوزه کاری (خدمات، صنعت و کشاورزی) است به صورت گزارش پایش محیط کسب و کار منتشر و برای نمایندگان مجلس شورای اسلامی و نیز رسانه‌ها ارسال می‌شود. در جمع‌بندی نظرات تشکل‌ها، وزن استان متبوع تشکل در تولید ناخالص داخلی و نیز وزن حوزه کاری تشکل از تولید ناخالص داخلی لحاظ می‌شود. لازم به ذکر است از آنجا که تعداد پرسشنامه‌های بازگشته در این تحقیق هنوز به سطح قابل قبول (۸۰ درصد) نرسیده است، مشاوران علمی این پژوهش اجازه نداده‌اند نتایج این تحقیق به کل تشکل‌های اقتصادی سراسر کشور تعمیم داده و این گزارش نظر آنها تلقی شود؛ به همین دلیل این گزارش با عنوان 'ارزیابی فلان تعداد تشکل اقتصادی سراسر کشور از مولفه‌های محیط کسب و کار ایران' منتشر می‌شود.

بررسی نتایج این ارزیابی‌ها نشان داده است از نظر تشکل‌های مشارکت‌کننده در این پیمایش در مجموع، وضعیت مولفه‌های ۲۲ گانه محیط کسب و کار در ایران از تابستان ۸۹ تا کنون با سرعتی بسیار کم در حال بهبود است. بنابراین بسیار اندرک در مولفه‌های ملی محیط کسب و کار ایران، ارزیابی صدها تشکل اقتصادی ایران طی چندین مرحله پیمایش سراسری است و نه قضاوت مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی. (اتاق‌های بازرگانی، خانه‌های صنعت و معدن، شوراهای اصناف، اتحادیه‌های کارفرمایی و سرمایه‌گذاری و انجمن‌های مدیران صنایع در ۳۱ استان کشور، در تهیه گزارش‌های فصلی پایش محیط کسب و کار ایران با گروه مطالعات محیط کسب و کار در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی همکاری دارند).

برای افزایش دقت ارزیابی و تحلیل بهتر پاسخ‌های ارسالی سهم زیربخش‌های اقتصادی و سهم استان‌هایی که تشکل مشارکت‌کننده مشمول آن‌ها بوده اند از تولید ناخالص داخلی به عنوان دو ضریب در پاسخ‌های دریافتی از تشکل‌ها اعمال شده است و در واقع محاسبه مولفه‌ها برای هر مولفه از یک (کمترین اثر منفی) تا ۱۰ (بیشترین اثر منفی)- به دو صورت هم به تفکیک بخش‌های اقتصادی (تشکل صنعت، خدمات و کشاورزی) و هم به تفکیک استان‌ها می‌باشد.

این پرسشنامه‌ها شامل سه بخش می‌باشند: بخش اول گزارش، ارزیابی تشكل های اقتصادی از وضعیت مولفه های ۲۲ گانه محیط کسب و کار می‌باشد. در این بخش ارائه نمره ۱۰ به هر مولفه به منزله بهترین عملکرد و نمره ۱ به منزله بدترین ارزیابی عملکرد دستگاه مربوط از نظر تشكل مشارکت کننده است.

بخش دوم، بیانگر ارزیابی عملکرد دستگاه های حکومتی مرتبط با کسب و کار از نظر تشكل های اقتصادی است. در این بخش ارائه نمره ۱۰ به هر دستگاه به منزله بهترین عملکرد و نمره ۱ به منزله بدترین عملکرد دستگاه مربوط از نظر تشكل های مشارکت کننده است.

بخش سوم، به دو سؤال در خصوص هدفمندی یارانه‌ها از آن جهت که از مسائل چالش برانگیز برای بنگاه های اقتصادی بوده است اختصاص دارد.

دستگاه های حکومتی مورد ارزیابی نیز مطابق جدول زیر می‌باشند:

دستگاه ها
اداره ثبت شرکت ها
اداره بازرگانی استان
اداره صنایع و معادن استان
اداره استاندارد
گمرک
بیمه‌های تجاري
اداره نظارت بر غذا و دارو
اداره جهاد کشاورزی استان
اداره کار
اداره برق
کلانتری ها
بانک‌های خصوصی
اداره حفاظت از محیط زیست
دادسراهای
اداره تعزیرات حکومتی
شهرداری ها
سازمان امور مالیاتی
بانک‌های دولتی
سازمان تامین اجتماعی

نتیجه بررسی روابی محتوایی و صوری هر دو پرسشنامه ۲۲ مولفه محیط کسب و کار و عملکرد دستگاه های موثر در اداره بنگاه ها) نیز حاکی از مطلوبیت آنها بوده است. محاسبه آلفای کرونباخ برای هر دو پرسشنامه نشان دهنده پایایی خوب آنها می باشد. آلفای کرونباخ ۰/۸۹۸ برای پرسشنامه ۲۲ مولفه محیط کسب و کار در تابستان ۱۳۹۰ و آلفای کرونباخ ۰/۸۷۹ برای پرسشنامه مربوط به عملکرد دستگاه های موثر در اداره بنگاه ها در تابستان ۱۳۹۰ (مرکز پژوهش های مجلس، دی ۱۳۹۰). پرسشنامه فهرست تشكل ها و پرسشنامه گزارش پایش محیط کسب و کار به پیوست مراجعه کنید.

فصل پنجم

معرفی سه شاخص جهانی کسب و
کار و مقایسه مولفه‌های ملی با
آن‌ها

شاخص‌های فضای کسب و کار بر اساس تعریف بانک جهانی

پژوهه انجام کسب و کار در کشورهای مختلف که از سال ۲۰۰۴ در دستور کار بانک جهانی قرار گرفته است، توسط^۱ IFC بازوی توسعه بخش خصوصی بانک راهبری می‌شود. شاخص مورد بررسی این پژوهه با نام شاخص سهولت کسب و کار، برای اولین بار در سال ۲۰۰۳ با پنچ شاخص ترکیبی و با مطالعه در ۱۳۳ کشور توسط بانک جهانی طراحی و محاسبه شد. پرسش‌هایی که در نظر سنجدی مربوط به این شاخص از صاحب‌نظران سئوال می‌شود، دربرگیرنده قوانین و مقرراتی است که وضعیت کسب و کار را بطور مستقیم تحت تاثیر قرار می‌دهند. به عبارت دیگر این شاخص با متغیرهای کلی اقتصادی (مانند اندازه بازار، تورم، کیفیت زیرساخت‌ها و موارد مشابه) که به صورت غیر مستقیم وضعیت کسب و کار را تحت تاثیر قرار می‌دهند سروکار ندارد. شاخص سهولت کسب و کار، بنگاه‌های کوچک و متوسط داخلی کشورها را در نظر گرفته و مقرراتی را که در طول دوره حیات این شرکت‌ها در مورد آن‌ها عمل می‌شود، مورد سنجش قرار می‌دهد و شاخص بنگاه‌های بزرگ و دولتی، بنگاه‌های بخش غیررسمی اقتصاد، بنگاه‌های با مالکیت و سرمایه خارجی، بنگاه‌های با فعالیت غیرقانونی و غیررسمی و بنگاه‌های فعال در خارج از پایتخت را در بر نمی‌گیرد. (Doing Business, ۲۰۰۳).

رتیبه بالاتر در این شاخص نشان دهنده مقررات بهتر و غالباً ساده‌تر برای کسب و کارها و حمایت‌های قوی تراز حقوق مالکیت است. پژوهش‌های تجربی انجام شده در این راستا که توسط بانک جهانی تامین مالی شده‌اند حکایت از تاثیر قوی بهبود این مقررات در رشد اقتصادی دارند (Wikipedia, ۲۰۱۲).

روش شناختی شاخص فضای کسب و کار

شاخص‌های فضای کسب و کار تنها برخی شاخص‌های موثر بر مقررات کسب و کار، آن هم در ۵۵ موضوع از موضوع‌های کسب و کار را بررسی می‌کند و سایر جنبه‌های موثر بر سرمایه گذاری‌ها و بنگاه‌ها را من جمله: امنیت، ثبات اقتصاد کلان، فساد، مهارت نیروی کار، قدرت نهادها، کیفیت زیرساخت‌ها و ... را در نظر نمی‌گیرد (مرکز پژوهش‌های مجلس، سید محسن علوی منش، ۱۳۸۸).

همانطور که عنوان شد، شاخص سهولت کسب و کار، تاثیر قوانین و مقررات بر کسب و کار شرکت‌های فعال را مورد بررسی قرار می‌دهد. برای محاسبه این شاخص، بانک جهانی از یک تیم کارشناسی متشکل از ۶۷۰۰ نفر خبره محلی در سراسر جهان استفاده می‌نماید. در این تیم کارشناسانی از رشته‌های مختلف حضور دارند همچون حقوق دانان و وکلا، مشاورین اقتصادی، حسابداران، کارشناسان حمل و نقل بین‌المللی (Forwarders)، مقامات دولتی و ... افراد این تیم حسب نیاز از کشورهای مختلف بازدید می‌نمایند. (معاونت برنامه ریزی و امور اقتصادی وزارت بازارگانی، ۱۳۸۷)

با توجه به اعلام محاسبه کنندگان این شاخص، اطلاعات تهیه شده توسط تیم تحقیق در قالب روش‌های آماری مختلف مورد آزمون قرار می‌گیرند تا از استحکام(Robustness) آنها اطمینان حاصل شود و معمولاً تلاش می‌شود در هر سال حتی با استفاده از روش‌های جدید به درجه صحت و قابلیت اعتماد ارقام افزوده شود (معاونت برنامه ریزی و امور اقتصادی وزارت بازارگانی، ۱۳۸۷).

^۱ The International Finance Corporation

در سال ۲۰۱۲ بانک جهانی به منظور بررسی میران سهولت کسب و کار به بررسی ۱۸۳ کشور جهان با استفاده از ۱۰ شاخص پرداخته است و تنها یک شاخص آن در سال ۲۰۱۲ با شاخص دیگری جایگزین و همان ده شاخص باقی مانده است (The World Bank, ۲۰۱۲).

این شاخص‌ها به قرار زیر می‌باشند:

- ۱- تاسیس و راه اندازی یک شرکت (شروع یک کار)
- ۲- اخذ مجوز تاسیس و راه اندازی کارگاه (اجازه ساخت و ساز و کسب و کار)
- ۳- دسترسی به انرژی الکتریکی (گرفتن برق و انرژی)
- ۴- ثبت مالکیت (ثبت املاک و شرکت)
- ۵- اخذ اعتبار (گرفتن اعتبار و وام بانکی و تامین نقدینگی)
- ۶- حمایت از سرمایه گذاران
- ۷- پرداخت مالیات
- ۸- تجارت برون مرزی (تجارت بدون مرز و مناطق آزاد و ساده سازی تجاری)
- ۹- اجرای قراردادها (زمان و نحوه اجرای قرارداد)
- ۱۰- انحلال یک فعالیت (توانایی یا تاخیر در پرداخت دیون)

ایران در این شاخص با تنزل ۴ رتبه در سال ۲۰۱۲ بین ۱۸۳ کشور جهان، رتبه ۱۴۴ را کسب کرده است. جزئیات این شاخص بدین شرح می‌باشد:

*توجه: از آن جا که هدف اصلی گزارش فعلی بررسی و تحلیل آماری داده‌های شاخص‌ها نمی‌باشد لذا ارقام این شاخص‌ها در پرانتز یا کنار شاخص‌ها، تنها جهت اطلاع خوانندگان قید شده‌اند.

۱- تاسیس و راه اندازی یک فعالیت (فرآیند ثبت شرکت); رتبه: ۵۳

کل فرآیندی که یک کارآفرین به منظور تاسیس یک شرکت تا بهره برداری رسمی برای شروع یک کسب و کار تجاری و یا صنعتی انجام می‌دهد (سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، ۱۳۸۷)، که بر اساس دسته بندی ذیل بدست می‌آید:

- فرایند یا مراحل قانونی شروع و راه اندازی یک شرکت (تعداد ۶)
- زمان مورد نیاز برای آغاز فعالیت جدید (تمکیل هر مرحله) (۸ روز)
- هزینه (هزینه مورد نیاز برای تکمیل هر مرحله) (۳/۸ درصد از سرانه درآمد ناخالص ملی)
- حداقل سرمایه (سپرده گذاری در بانک) (۰/۷ درصد از سرانه درآمد ناخالص ملی)

فرآیند موردنظر در سال ۲۰۱۲ در ایران شامل ۶ مرحله به شرح ذیل می‌باشد:

- ۱- سپرده گذاری حداقل ۳۵ درصد از کل سهام اظهار شده در یک حساب بانکی و اخذ رسید بانکی
- ۲- ثبت شرکت در اداره ثبت شرکت‌ها و پرداخت مالیات ثبت^۱
- ۳- انتشار آگهی اعلان ثبت شرکت در روزنامه رسمی و روزنامه کثیر الانتشار منتخب

^۱ Registration duties

- ۴- تهیه دفاتر رسمی حسابداری^۱ در فاصله زمانی تا ۳۰ روز از تاریخ ثبت شرکت
- ۵- پرداخت حق تمبر در فاصله زمانی تا ۶۰ روز از تاریخ ثبت شرکت
- ۶- نام نویسی و اعلام اسمی استخدام شدگان در شرکت به وزارت کار جهت پرداخت حق بیمه

۲- اخذ گواهی تاسیس و راه اندازی کارگاه (أخذ پروانه)؛ رتبه: ۱۶۴

این شاخص میزان سهولت یا سختی تعامل با مراجع قانونی صادر کننده مجوزهای ساخت یک انبار برای مصارف صنعتی را بررسی می‌کند. هدف نهایی، محاسبه زمان و هزینه اتمام هر مرحله در شرایط واقعی و متعارف برای فعالان اقتصادی است. (سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران، فرید قادری، ۱۳۸۷)

- مراحل قانونی ساخت (تعداد ۱۶)
- مدت انجام (۳۲۰ روز)
- هزینه (۳۵۵/۶ درصد از درآمد سرانه)

مراحل قانونی لازم برای ساخت و راه اندازی کارگاه در ایران در سال ۲۰۱۲:

- ۱- اخذ گواهی پرداخت مالیات زمین
- ۲- درخواست تائیدیه محل (موقعیت و مکان)^۲ از دفاتر خدمات الکترونیکی منطقه
- ۳- بازدید از محل (زمین)
- ۴- اخذ تائیدیه محل (موقعیت و مکان) از دفاتر خدمات الکترونیکی منطقه
- ۵- اخذ مجوز ساخت
- ۶- به خدمت گرفتن یک شرکت ناظر مستقل*
- ۷- اولین بازرسی از طرف شهرداری*
- ۸- دومین بازرسی از طرف شهرداری
- ۹- سومین بازرسی از طرف شهرداری
- ۱۰- چهارمین بازرسی از سوی شهرداری
- ۱۱- پنجمین بازرسی توسط شهرداری
- ۱۲- درخواست گواهی پایان کار
- ۱۳- انجام بازرسی نهایی
- ۱۴- اخذ گواهی پایان کار
- ۱۵- اخذ انشعباب آب و فاضلاب*
- ۱۶- دریافت خط تلفن ثابت*

*مکان انجام این رویه ها به طور همزمان وجود دارد.

^۱ Officially sealed books

^۲ Apply for location approval

۳- دسترسی به انرژی الکتریکی (اخذ انشعباب برق)؛ رتبه: ۱۶۲

در گزارش سال ۲۰۱۲ شاخص سهولت کسب و کار، به دلیل اهمیت انرژی و بویژه برق در فعالیت‌های اقتصادی، فرآیندها، زمان و هزینه‌های لازم برای دسترسی به این تسهیلات را مورد توجه قرار داده است.

- مراحل اخذ انشعباب برق (تعداد ۷)
- متوسط زمان مورد نیاز تکمیل هر مرحله (۴۰ روز)
- هزینه تکمیل هر مرحله (۱۰۵۸/۵ درصد از درآمد سرانه)

مراحل اخذ انشعباب برق:

- ۱- درخواست انشعباب برق از شرکت برق منطقه‌ای تهران^۱ توسط متقاضی و برآورده هزینه آن
- ۲- اخذ بازرسی خارجی از شرکت برق منطقه‌ای تهران توسط متقاضی*
- ۳- اخذ تأیید نقشه پست الکتریکی خصوصی^۲ توسط شرکت برق منطقه‌ای تهران توسط متقاضی
- ۴- اخذ لوازم برای کار خارجی^۳ (شامل پست توزیع الکتریکی خصوصی) توسط متقاضی
- ۵- اخذ مجوز حفر چاه از شهرداری تهران توسط متقاضی*
- ۶- اخذ کار خارجی از شرکت برق منطقه‌ای تهران توسط متقاضی
- ۷- اخذ نصب کنتور برق و انشعباب نهایی از شرکت برق منطقه‌ای تهران توسط متقاضی
*امکان انجام این رویه‌ها به طور همزمان وجود دارد.

۴- شاخص ثبت و انتقال مالکیت (ثبت دارایی)؛ رتبه: ۱۶۳

این شاخص، پروسه کامل خرید یک زمین و ساختمان و انتقال حق مالکیت آن از یک فرد به فرد دیگر (تاجر) را ثبت می‌نماید (کار گروه سازمان ثبت اسناد و املاک کشور)

- فرایند انتقال قانونی (تعداد ۹)
- مدت انجام فرایند (۳۶ روز)
- هزینه ۱۰/۵ درصد از ارزش ملک)

مراحل ثبت مالکیت در ایران:

- ۱- ارائه یک فقره چک در اداره ثبت املاک و مستغلات*
- ۲- اخذ صورت وضعیت مالیات (مفاسد حساب مالیاتی) از اداره مالیات*
- ۳- اخذ گواهی تسویه پرداخت عوارض بازسازی (نوسازی) از شهرداری*
- ۴- اخذ گواهی پایان کار ساختمان*
- ۵- اخذ گواهی اشتغال و تسویه حساب بیمه*
- ۶- اخذ گواهی تسویه تامین اجتماعی*

^۱TREC

^۲Private substation

^۳External works, Private distribution substation

- پرداخت مالیات نقل و انتقال در بانک ملی*
- تهیه و گواهی سند در دفتر استناد رسمی
- ثبت در اداره ثبت املاک و مستغلات
- * مکان انجام این رویه ها به طور همزمان وجود دارد.

۵ - شاخص اخذ اعتبار (دریافت تسهیلات بانکی)؛ رتبه: ۹۸

این شاخص، سنجش حقوق قانونی وام دهنده‌گان و وام گیرنده‌گان را با توجه به مجموعه‌ای از متغیرهایی که امنیت و شفافیت این معاملات را نشان می‌دهند در دستور کار خود دارد.

- شاخص استحکام حقوق قانونی (۱۰-۰)

این شاخص درجه حمایت قوانین وثیقه و ورشکستگی از حقوق وام گیرنده‌گان و وام دهنده‌گان و آثار آن در تسهیل وام دهی را اندازه گیری می‌کند.

- شاخص اطلاعات اعتباری (۰-۱۰)

این شاخص پوشش، دامنه و در دسترس بودن اطلاعات دسترسی به منابع مالی از طریق دستگاه‌های دولتی و موسسات خصوصی را مورد ارزیابی قرار می‌دهد (کمیسیون نظارت مجمع تشخیص مصلحت نظام، ۱۳۹۰).

- پوشش ثبت توسط نهاد دولتی (تعداد افراد و شرکت‌های ثبت شده در استناد اعتباری دولتی) (۲۶/۵ درصد از جمعیت بزرگسال)

- پوشش ثبت توسط نهاد خصوصی (تعداد افراد و شرکت‌های ثبت شده در استناد اعتباری بزرگترین موسسه اعتباری خصوصی) (۲۴/۴ درصد از جمعیت بزرگسال)

شاخص‌های اخذ اعتبار

شاخص حقوق قانونی (۱۰-۰)	
امتیاز = ۴	
بلی	۱ آیا هر بنگاهی می‌تواند از دارایی‌های منقول خود که تصرف آن را در اختیار دارد بعنوان ضمانت استفاده نموده و موسسات مالی این دارایی‌ها را بعنوان ضمانت قبول نمایند؟
خیر	۲ آیا قانون به بنگاه‌ها اجازه می‌دهد که حق ضمانت خود را به صورت نوع مشخصی از دارایی‌های منقول (استناد دریافتی و یا موجودی انبار) پرداخت و توضیحی درباره مورد وثیقه ندهند؟
خیر	۳ آیا قانون به بنگاه‌ها اجازه می‌دهد که حق ضمانت خود را به صورت انواع دارایی‌های منقول (استناد دریافتی و یا موجودی انبار) پرداخت و توضیحی درباره مورد وثیقه ندهند؟
خیر	۴ آیا قانون اجازه می‌دهد حق ضمانت به آینده یا به پس از تحصیل دارایی موكول شود و در این صورت به صورت خودکار محصولات، اقدامات و در نهایت جایگزینی دارایی نیز گسترش یابد؟
خیر	۵ آیا توضیح کلی درباره بدھی‌ها و تعهدات در ضمانت نامه و استناد ثبت شده داده می‌شود؟
خیر	۶ آیا موسسات ثبت ضمانت یا ثبت استناد از نظر جغرافیایی و یا حیطه ضمانت (نوع دارایی) مشابه بوده و بر اساس نام بدھکار در پایگاه داده‌های مربوطه ثبت می‌شوند؟

بلی	آیا وام دهنده‌گان دارای وثیقه ^۱ ، در شرایطی که نکول بدھی دریافت کننده وام به دلیل ورشکستگی نباشد، اولین افرادی هستند که طلب خود را دریافت می‌کنند (یعنی قبل از پرداخت مالیات عمومی و مطالبات کارکنان)؟	۷
خیر	آیا به هنگام انحلال شرکت، وام دهنده‌گان دارای وثیقه، اولین افرادی هستند که طلب خود را دریافت می‌کنند (یعنی قبل از پرداخت مالیات عمومی و مطالبات کارکنان)؟	۸
بلی	آیا به هنگام اجرای آیین دادرسی، وام دهنده‌گان دارای وثیقه مشمول استمهال قانونی نمی‌باشند؟	۹
بلی	آیا قانون به طرفین ضمانت مجوز این توافق را داده است که وام دهنده بتواند حقوق ممتاز خود را در خارج از دادگاه پیگیری و اجرایی نماید؟	۱۰

امتیاز=۴		شاخص اطلاعات اعتباری	(به طور مجزا برای دفاتر خصوصی و دولتی ثبت وضعیت اعتباری مشتریان)
دولتی	خصوصی		
بلی	بلی	آیا اطلاعات مربوط به اعتبارات اعطایی به اشخاص و بنگاه‌ها مشخص است؟(۱)*	۱
خیر	بلی	آیا اطلاعات مثبت (از قبیل اعتبارات واریز نشده...) و منفی(میزان پرداخت‌های تاخیری و...) قابل دستیابی است؟(۱)*	۲
خیر	خیر	آیا اطلاعات ثبت شده اعتباری درخصوص خرده فروشان، اعتبار دهنده‌گان تجاری یا شرکت‌های عام المنفعه به مانند موسسات مالی انتشار می‌یابد؟	۳
خیر	خیر	آیا اطلاعات اعتباری بیش از ۲ سال شرکت‌ها و افراد منتشر می‌شود؟	۴
بلی	بلی	آیا اطلاعات مربوط به وام‌های اخذ شده با میزان کمتر از یک درصد درآمد سرانه منتشر می‌شود؟(۱)*	۵
بلی	خیر	آیا تصمینی وجود دارد که به لحاظ قانونی وام گیرندگان قادر باشند وضعیت اطلاعات وام خود را از شعبه مرکزی موسسه اعتباری پیگیری کنند؟(۱)*	۶

پوشش

۳۴۰۹۰۱	۱۴۰۰۰	تعداد بنگاه‌ها	۱
۱۳۶۲۶۸۵۴	۱۲۷۰۰۰	تعداد اشخاص	۲

* / امتیاز

۶- شاخص حمایت از سرمایه‌گذاران؛ رتبه: ۱۶۶

این شاخص، بررسی حقوق سهامداران اقلیت در شرکت‌های سهامی عام و میزان حمایت‌های قانونی و اجرایی از این حقوق می‌پردازد. تمرکز این شاخص بر معاملات مدیران شرکت با شرکت و به عبارت دیگر معاملاتی است که در آنها منافع مدیران با منافع شرکت در تعارض است و اینکه سهامداران اقلیت تا چه حد می‌توانند در برابر چنین معاملاتی از حقوق خود دفاع نمایند (سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران، فاطمه عزیزی، ۱۳۸۷).

- شاخص اندازه افشاگری مالی (شفافیت معاملات) (۱۰-۰) (۵)

- شاخص میزان مسئولیت مدیر (۱۰-۰) (۴)

^۱ Secured creditors

- شاخص سهولت در شکایت سهامداران (۰-۱۰) -
- شاخص توانایی حمایت از سرمایه‌گذاران (توانایی سهامداران برای تعقیب قانونی سوء رفتار مدیران و کارشناسان) (۳-۰) -

شاخص افشاء (اداره بررسی ها و سیاست های اقتصادی، ۱۳۸۷)	
۵	<p>شرط معامله قانونی توسط شرکت چیست؟</p> <ul style="list-style-type: none"> ۰ - صرفاً با تصمیم مدیر اجرایی ۱ - با رای سهامداری یا هیات عامل یا رای آقای X ۲ - صرفاً با رای هیات عامل، اما آقای X نمی تواند رای دهد. ۳ - سهامداران رای می دهند و آقای X نمی تواند رای دهد.
۲	<p>افشاء بوسیله آقای X به هیات عامل؟</p> <ul style="list-style-type: none"> ۰ - هیچ کدام ۱ - وجود یک تعارض بدون هیچ ویژگی ۲ - افشاری همه جزئیات
۳	<p>امکان افشاری فوری به صورت عمومی و یا صرفاً برای سهامداران چگونه است؟</p> <ul style="list-style-type: none"> ۰ - هیچ کدام ۱ - فقط افشاری معامله ۲ - افشاری معامله و موارد در تضاد با منافع آقای X در شرکت
۴	<p>امکان افشاء در اسناد منتشره به صورت دوره ای</p> <ul style="list-style-type: none"> ۰ - هیچ کدام ۱ - فقط افشاری معامله ۲ - افشاری معامله و موارد تضاد با منافع آقای X در شرکت
۵	<p>آیا امکان بررسی معامله از سوی یک شخص خارجی (مانند مشاور مالی یا حسابدار) قبل از انعقاد آن وجود دارد؟</p> <ul style="list-style-type: none"> ۰ - خیر ۱ -بلی
۴	شاخص مسئولیت مدیر
۱	<p>آیا سهامداران قادر به پیگیری مستقیم یا با واسطه زیان واردہ به شرکت هستند؟</p> <ul style="list-style-type: none"> ۰ - امکان آن نیست یا برای سهامداران بالای ۱۰ درصد سهام ۱ - امکان آن برای سهامداران با سهام ۱۰ درصد و کمتر مهیا است.
۱	<p>سهامداران قادر به بازخواست آقای X در قبال خسارته که در پی معامله به شرکت وارد نموده است میباشند؟</p> <ul style="list-style-type: none"> ۰ - آقای X مسئولیتی ندارد و یا فقط و وقتی مسئولیت دارد که کلاهبرداری و یا بی تعهدی کرده باشد. ۱ - آقای X در صورتیکه بر مصوبه تاثیر گذار بوده باشد یا مسامحه کرده باشد مسئولیت دارد.

^۱ آقای X بازرس و یکی از اعضای هیات مدیره شرکت خریدار است که مالکیت ۶۰٪ از شرکت را دارد و ۲ نفر از اعضای ۵ نفر هیات مدیره را انتخاب می کند.

	۲- آقای X مسئولیت دارد در صورتیکه معامله ناعادلانه، به استضعف کشنده یا تبعیض آمیز نسبت سهامداران بوده باشد.	
۱	سهامداران قادر به بازخواست هیات عامل به واسطه خسارati که در بی معامله به شرکت وارد کرده اند می باشند؟ ۰- در صورت اثبات بی تعهدی و کلاهبرداری، قابل پیگیری است. ۱- در صورت اثبات تاثیرگذار بودن مصوبه یا مسامحه کردن ۲- در صورت اثبات معامله ناعادلانه، به استضعف کشنده یا تبعیض آمیز نسبت به سهامداران	۳
.	آیا دادگاه می تواند معامله را براساس دادخواست قابل دفاع یک سهامدار ملغی اعلام کند؟ ۰- ملغی اعلام کردن غیرممکن است و یا تنها در صورت اثبات کلاه برداری یا بی تعهدی(Bad Faith) ممکن است . ۱- امکان اعلام ملغی در صورتیکه معامله به استضعف کشیده یا تبعیض آمیز نسبت به سهامداران باشد. ۲- در صورتیکه معامله ناعادلانه و یا موجب تضاد منافع باشد.	۴
۱	آیا آقای X خسارات ناشی از ضرر و زیانی که به شرکت زده است را پس از محکوم شدن می پردازد؟ ۰- خیر ۱-بلی	۵
.	آیا آقای X سود های حاصل از معاملات را پس از محکوم شدن در دادگاه بازپس می دهد؟ ۰- خیر ۱-بلی	۶
.	آیا جریمه و یا زندان نتیجه کار آقای X خواهد بود؟ ۰- خیر ۱-بلی	۷
شاخص سهولت دادخواست توسط سهامداران		
.	سهامدارانی که ده درصد یا کمتر از سهام را دارند می توانند نسبت به بازرگانی استناد قبل از ارائه دادخواست اقدام نمایند؟ ۰- خیر ۱-بلی	۱
.	سهامدارانی که ده درصد یا کمتر از سهام را دارند می توانند نسبت به بازرگانی درخصوص معامله درخواست نمایند؟ ۰- خیر ۱-بلی	۲
.	آیا استناد مربوط به مدافعان و شهود از طریق دادگاه در اختیار شاکی قرار می گیرد؟ ۴- نوع استناد برای هر کدام (۴= همه استناد)	۳
.	شاکی می تواند یک سری استناد را (بدون مشخص کردن سند خاصی) از مدعی علیه (مدافع) درخواست کند؟ ۰- خیر ۱-بلی	۴
.	آیا شاکی در دادگاه امکان سوال مستقیم از شهود و مدافع را دارد؟ ۰- خیر ۱-بلی با اجازه قبلی از دادگاه ۲- بلی بدون اجازه قبلی از دادگاه	۵
.	سطح ادله لازم برای تعقیبات حقوقی از موارد و تعقیبات کیفری کمتر است؟ ۰- خیر ۱-بلی	۶
۳	شاخص توانایی حمایت از سرمایه‌گذاران (میانگین ساده سه شاخص بالا)	

۷- شاخص پرداخت مالیات؛ رتبه: ۱۲۶

این شاخص تمام انواع مالیات‌ها و پرداخت‌های اجباری به دولت و صندوق‌های بازنده‌ستگی که در حساب‌های شرکت منعکس می‌شود و بر درآمدهای اظهار شده موثر است را محاسبه می‌کند. مالیات‌بر افزوده در حساب‌ها منعکس نمی‌شود اما مراحلی را بر شرکت تحمیل می‌کند. هدف از تدوین این شاخص، ارزیابی تعداد مراحل، مدت زمان مورد نیاز برای پرداخت و نرخ کلی هزینه است (سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران، فرید قادری، ۱۳۸۷).

-	پرداخت (تعداد در سال: ۲۰)
-	زمان صرف شده (۳۴۴ ساعت در سال)
-	مالیات بر سود (۱۷/۸ درصد)
-	مشارکت‌های اجتماعی و مالیات نیروی کار (۲۵/۹ درصد)
-	سایر مالیات‌ها (۴/۰ درصد)
-	کل نرخ مالیات (۴۴/۱ درصد از سود)

مالیات یا مشارکت اجباری شامل:

- ۱- مشارکت در بیمه تامین اجتماعی
- ۲- مالیات بردرآمد شرکت
- ۳- مالیات بر نقل و انتقال مالکیت
- ۴- مالیات بر معاملات چک (حق تمبر)
- ۵- مالیات بر دارایی
- ۶- مالیات بر افزوده

۸- شاخص تجارت برون مرزی (تجارت فرامرزی)؛ رتبه: ۱۳۸

این شاخص کلیه مراحل الزامی برای صادرات و واردات محموله استاندارد کالا، از طریق حمل و نقل دریایی را گردآوری می‌کند. کلیه مراحل اداری واردات و صادرات کالا (از توافق پیمانکار گرفته تا حمل کالا) و نیز زمان و هزینه انجام امور، ثبت و ضبط می‌شود. علاوه بر آن کلیه استناد و مدارک لازم برای تصفیه حساب کالای مبادله شده بین مرزها ثبت و ضبط می‌شود (سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران، زهرا زمانی، ۱۳۸۷).

-	استناد برای صادرات (تعداد ۷)
-	زمان برای صادرات (۲۵ روز)
-	هزینه صادرات (۱۲۷۵ دلار/کانتینر)
-	استناد برای واردات (تعداد ۸)
-	زمان برای واردات (۳۲ روز)
-	هزینه واردات (۱۸۸۵ دلار/کانتینر)

فرآیند مراحل صادرات ایران:

- ۱- اسناد لازم برای صادرات کالا
- ۲- کنترل فنی و امور گمرکی
- ۳- جابجایی و رسیدگی در بنادر و پایانه ها
- ۴- حمل و نقل و رسیدگی درون مرزی

فرآیند مراحل واردات:

- ۱- اسناد لازم برای واردات کالا
- ۲- کنترل فنی و امور گمرکی
- ۳- جابجایی و رسیدگی در بنادر و پایانه ها
- ۴- حمل و نقل و رسیدگی درون مرزی

اسناد برای صادرات در ایران:

- ۱- سیاهه تجاری
- ۲- گواهی مبدا
- ۳- بیمه نامه
- ۴- عدل بندی
- ۵- گواهی استانداردهای فنی
- ۶- بارنامه
- ۷- اظهارنامه صادراتی

اسناد برای واردات:

- ۱- عدل بندی
- ۲- گواهی تطابق^۱
- ۳- بارنامه
- ۴- مجوز ترخیص
- ۵- گواهی مبدا
- ۶- سیاهه تجاری
- ۷- اظهارنامه وارداتی
- ۸- بیمه نامه

^۱ Conformity certificate

۹- الزام آور بودن قراردادها (اجرایی کردن تعهدات)؛ رتبه: ۵۰

این شاخص به بررسی کارآمدی سیستم قضایی یک کشور در حل و فصل اختلافات تجاری می‌پردازد. این پروژه زمان، هزینه و تعداد مراحل مورد نیاز برای رسیدگی به یک دعوی، صدور رأی در مورد آن و اجرای رأی صادره را مورد بررسی قرار می‌دهد. اطلاعات این شاخص از طریق بررسی قوانین آئین دادرسی مدنی و دیگر قوانین مربوط به آئین رسیدگی در دادگاه‌ها و پرسشنامه‌هایی که توسط حقوقدانان محلی متخصص در این زمینه تکمیل شده است (سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران، فاطمه عزیزی، ۱۳۸۷):

- مراحل لازم برای بررسی پرونده‌های موضوع اختلاف که شامل موارد زیر می‌شود: (تعداد ۳۹)

- تشکیل پرونده
- دادرسی و صدور رای
- اجرای رای دادگاه
- زمان لازم برای دادرسی شامل: (۵۰۵ روز)
- تشکیل پرونده
- دادرسی و صدور رای
- اجرای رای دادگاه
- هزینه شامل: (۱۷ درصد از ارزش مورد دعوی)
- میانگین حق وکالت
- هزینه‌های دادگاه
- هزینه اجرای رای

۱۰- ختم و انحلال یک فعالیت (ورشکستگی)؛ رتبه: ۱۱۸

شاخص پایان کسب و کار، به بررسی یک شرکت داخلی می‌پردازد که پس از اعلام ورشکستگی، برای طی فرآیند قانونی و تسویه بدهی‌های معوقه و در نهایت تعطیلی شرکت می‌باشد هزینه‌هایی را پرداخت کند. شرکت مذکور دارای بستانکارانی است که به منظور وصول مطالبات معوق خود، باید متحمل خسارت ناشی از زمان طولانی تسویه گردند. این شاخص نحوه دسترسی سریعتر بستانکاران به مطالبات خود از شرکت ورشکسته را بررسی می‌نماید (سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران، حسین بادامی، ۱۳۸۷).

- ۱- مدت زمان مورد نیاز برای تسویه کامل بدهی‌ها و مطالبات شرکت (۴/۵ سال)
- ۲- هزینه شامل هزینه دادخواهی و سایر هزینه‌های قابل پرداخت (۹ درصد از ارزش ملک)
- ۳- شاخص نرخ وصول یا بازیابی سرمایه افراد شامل درصدی از مطالبات است که توسط بستانکاران شرکت ورشکسته قابل وصول است (۲۳ سنت در هر دلار)

لازم به توضیح است که 'شاخص استخدام کارگران' که در آخرین گزارش بانک جهانی به چشم نمی‌خورد، از سال ۲۰۰۸ تا کنون بنا به اعلام گروه مطالعات کسب و کار بانک جهانی به منظور تامین نظر سازمان بین‌المللی کار، نحوه محاسبه اش تغییر داده شده بود.

حمایت گزارش سهولت کسب و کار از انعطاف پذیری قوانین مربوط به نیروی کار منجر به مواجه شدن آن با انتقاد سازمان بین المللی کار شده بود. اظهار سازمان بین المللی کار مبنی بر آن بود که در این گزارش، کشورهایی که در آن ها اخراج کارگر راحت تر صورت می‌گیرد نمره بالاتری در رتبه بندی این شاخص می‌آورند. در حالی که این امر موجب به خطر افتادن امنیت شغلی کارگران و تضییع حقوق آن‌ها می‌شود و کشورها به منظور تامین نظرات بانک جهانی مجبور به نقض تعهدات خود نیز خواهند شد زیرا شاخص مذکور با پیمان‌ها و قراردادهای بین المللی مغایرت دارد (مرکز پژوهش‌های مجلس، سید محمد رضا حسینی، اسفند ۱۳۸۹).

همچنین محدودیت‌های روش شناسی در خصوص شاخص مزبور وجود دارد که در زیر به اختصار بیان شده است:

- ۱) فضای اقتصادی در سطح بنگاه‌های کوچک و متوسط را ارزیابی می‌کند و به بنگاه‌های بزرگ نمی‌پردازد.
- ۲) عموماً در محدوده قوانین و مقررات جاری، تعامل بخش خصوصی با دستگاه‌های دولتی را ارزیابی می‌کند لذا ممکن است برخی از واقعیت‌های موجود از جمله فضای بیرونی موثر بر تصمیمات و ارزیابی‌های نهایی مانند فضای سیاسی، فضای بین المللی و ...، به خوبی منعکس نشود.
- ۳) بزرگ‌ترین شهر هر کشور به عنوان جامعه آماری در نظر گرفته شده است در نتیجه، نتایج را نمی‌توان به کل کشور تعمیم داد. (البته برای رفع این محدودیت ارزیابی فضای کسب و کار در واحدهای کوچک تر سیاسی نیز در دستور کار قرار گرفته است).
- ۴) برای ارزیابی دقیق، روش شناسی بر تنها یک نوع از اشخاص حقوقی (مثلاً شرکت سهامی خاص) با ابعاد و اندازه‌های مشخص و از پیش تعیین شده مورد بررسی قرار گرفته است بنابراین ممکن است محدودیت‌های دیگر انواع اشخاص حقوقی بررسی نشود.
- ۵) پرسشنامه به گونه‌ای طراحی شده که همه تعاملات فعلان اقتصادی در مواجهه با دستگاه‌های دولتی را در فعالیت‌های مختلف پوشش نمی‌دهد و به دلیل تنوع و گسترده‌گی فعالیت‌ها، موضوعات با اهمیت از نگاه تدوین کنندگان مورد بررسی قرار می‌گیرد.
- ۶) در محاسبه زمان انجام مراحل، در اکثر موقعی از اظهارات کارشناسان دیگر بهره گرفته می‌شود و در صورت اختلاف بین زمان‌های اعلام شده، معمولاً عدد 'میانه' به عنوان نتیجه ارزیابی اعلام می‌شود.
- ۷) روش شناسی بر این مبنای استوار است که فعال اقتصادی مفروض، از همه قوانین، مقررات و ملزمات مورد نیاز برای تعامل با بخش دولتی آگاه است و به هیچ عنوان مایل به اتلاف وقت نیست. در واقع فعال اقتصادی را یک شخصیت کامل و آگاه در نظر می‌گیرد (مرکز پژوهش‌های مجلس، فرید قادری، مرداد ۱۳۹۰).

ارتباط بین مولفه های ملی و شاخص های فضای کسب و کار بانک جهانی

شاخص های بانک جهانی غالباً ماهیت کمی دارند و بیانگر نقاط قوت و ضعف فضای داخلی کسب و کارها در کشور می باشند و مخاطب اصلی آن عمدتاً سرمایه گذاران اند ولیکن مولفه های محیط کسب و کار در ایران تماماً کیفی هستند و عوامل تأثیرگذار بر عملکرد و ادراجه بنگاه های داخلی را نشان می دهند و مخاطب اصلی آن را صرفاً می توان سیاستگذاران و مسئولان اقتصاد ایران برشمرد. لذا به نظر می رسد ماهیتاً خیلی قابل قیاس نمی باشند ولیکن از لحاظ ارتباط موضوعی می توان بین تعداد کمی از مولفه های ملی کسب و کار و شاخص های بین المللی بانک جهانی اتصالی برقرار کرد:

شاخص فضای کسب و کار بانک جهانی	مولفه های محیط کسب و کار ایران
شاخص کسب اعتبار	مشکل دریافت تسهیلات از بانک ها
شاخص اجرای قراردادها	۱ بی ثباتی در قیمت مواد اولیه
شاخص اجرای قراردادها	۲ بی تعهدی شرکت ها و موسسات دولتی به پرداخت به موقع بدھی خود به پیمانکاران
شاخص کسب اعتبار	۳ نرخ بالای بیمه اجباری نیروی انسانی
شاخص کسب اعتبار	۴ زیاد بودن تعطیلات رسمی
شاخص کسب اعتبار	۵ محدودیت قانون کار در تعديل و جابجایی نیروی کار
شاخص کسب اعتبار	۶ ضعف بازار سرمایه در تامین مالی تولید و نرخ بالای تامین سرمایه از بازار غیر رسمی
شاخص کسب اعتبار	۷ قیمت گذاری غیر منطقی محصولات تولیدی توسط دولت و نهادهای حکومتی
شاخص حمایت از سرمایه گذاران	۸ وجود مفاسد اقتصادی در دستگاه های حکومتی
شاخص تجارت فرامرزی	۹ بی ثباتی قوانین و مقررات مربوط به تولید و سرمایه گذاری
شاخص تجارت فرامرزی	۱۰ تولید کالاهای غیر استاندارد، تقلیبی و عرضه نسبتاً بدون محدودیت آن به بازار
شاخص تجارت فرامرزی	۱۱ تعریف پایین کالاهای وارداتی و رقابت غیر منصفانه محصولات رقیب خارجی در بازار
شاخص تجارت فرامرزی	۱۲ برگشت چک های مشتریان و همکاران
شاخص تجارت فرامرزی	۱۳ تشبیت نرخ ارز با وجود تورم در داخل و ثبات قیمت ها در بازارهای هدف
شاخص اجرای قراردادها	۱۴ ضعف دادسراهای در رسیدگی موثر به شکایت ها و اجرای طرف های قرارداد به انجام تعهدات
شاخص تجارت فرامرزی	۱۵ اعمال تحریم های بین المللی
در فرایند شناسنی تجارت فرامرزی	۱۶ تمایل مردم به خرید کالاهای خارجی و تقاضای کم برای محصولات ایرانی مشابه
شاخص دریافت انرژی الکتریکی	۱۷ عرضه کالاهای خارجی قاچاق در بازار داخلی
شاخص تجارت فرامرزی	۱۸ ضعف نظام توزیع و مشکلات رساندن محصول به دست مصرف کننده
شاخص تجارت فرامرزی	۱۹ موانع تعرفه ای صادرات محصولات و واردات مواد اولیه
شاخص تجارت فرامرزی	۲۰ ضعف زیرساخت های حمل و نقل
شاخص دریافت انرژی الکتریکی	۲۱ ضعف زیرساخت های تامین برق
	۲۲

مرتبه تر با موضوع و در مابقی موارد ارتباط کمنگی دیده می شود.

شاخص های ارزیابی بنگاه از محیط تجاری بر اساس تعریف بانک جهانی

گروه مطالعات کسب و کار بانک جهانی، از سال ۲۰۰۲ با استفاده از پیمایش پرسشنامه‌ای، شروع به نظرخواهی از بنگاه داران ۸۰ کشور جهان (از هر کشور ۱۰۰ بنگاه) برای شناسایی عوامل موثر بر فعالیت آن‌ها کرده است. در گزارش بانک جهانی به مهمترین موانع موجود فرا راه فعالیت بنگاه‌ها که مانع بهره وری و ایجاد فرصت‌های شغلی توسط آن‌ها می‌شود، پرداخته می‌شود. در این گزارش، همزمان که جهت قابل اعتماد بودن نتایج تلاش می‌شود در تولید آمار از واحدها و نهادهای واپسیه به دولت‌ها استفاده نشود در طول کار سعی بر این است که از همکاری آن‌ها بهره گرفته شود (مرکز پژوهش‌های مجلس، مهر ۱۳۹۰). نظر صاحبان بنگاه‌ها و فعالان کسب و کار در مواردی چون سیاست‌های اقتصادی محلی، حکمرانی، قانونگذاری، زیرساخت‌ها و مسائل مالی و خدمات ارائه شده به فعالان کسب و کار در این گزارش‌ها جمع آوری شده است. در واقع طرف‌های جمع آوری اطلاعات شامل: مدیران عامل شرکت‌ها، حسابداران، مدیران منابع انسانی شرکت‌ها، پرستل شرکت‌ها و . . . می‌باشد. تلاش بر آن است که شرکت‌های انتخاب شده دقیقاً در جریان فعالیت‌های اقتصادی خود باشند در برخی موارد که اطلاعات خاصی موردنیاز است نیز بصورت ویژه مطالعاتی انجام می‌شود مثلاً در زمینه منابع انسانی، آموزش، بحث توریسم.

تفاوت این پیمایش و گزارش سهولت کسب و کار فارغ از تفاوت‌های روش تهییه گزارش این است که به علت حجم بالای نمونه در پیمایش بنگاه‌ها، ارائه گزارش پیمایش برای کشورهای مختلف به صورت سالیانه صورت نمی‌گیرد (مرکز پژوهش‌های مجلس، اسفند ۱۳۸۹).

در حال حاضر، این بررسی که یک بررسی در سطح بنگاهی از نمونه‌های بخش خصوصی اقتصاد است، هر ۳ الی ۴ سال یکبار برای کشورهای مورد بررسی انجام می‌شود و شامل مصاحبه رو در رو با مدیران ارشد یا صاحبان کسب و کار بیش از ۱۳۰۰۰ بنگاه در ۱۳۵ کشور در حال توسعه است و از حدود ۱۰۰ نماینده بهمنه کاوی کیفیت محیط کسب و کار برای محاسبه شاخص پیمایش بنگاه‌های بانک جهانی استفاده می‌شود. بطور کلی این بررسی در قالب دو مرحله انجام می‌شود. در مرحله اول از مدیران شرکت‌ها خواسته می‌شود مهمترین محدودیت‌های کاری خود را بیان نمایند. در مرحله دوم بر بهره وری متمرکز شده و از ذی حسابان (مدیران مالی) و مدیران منابع انسانی شرکت‌ها بهره گرفته می‌شود (IFC, The World Bank, ۲۰۱۲).

رونده کار به این صورت است که در انتخاب نمونه‌ها در میان بنگاه‌های ثبت شده بصورت تصادفی نمونه‌هایی انتخاب می‌شوند و با موارد مشابه در سایر کشورها مقایسه می‌شوند. در آخرین مطالعه صورت گرفته، بعد نمونه‌های انتخاب شده از ۲۵۰ تا ۱۵۰۰ بنگاه متغیر بوده است. لازم به ذکر است در تمامی موارد سؤالات مشابهی مطرح می‌شود. محورهای عمده سؤالات عبارتند از: اطلاعات کلی در باره بنگاه، وضعیت زیرساخت‌ها و خدمات (مثل انرژی، آب، برق، ارتباطات، حمل و نقل)، وضعیت رقبا (قیمت‌ها، عرضه رقباء و...)، زمین در اختیار، ساختار حقوقی و جرایم، ارتباط با دولت (مثل خدمات دریافتی از دولت، هزینه‌های مترتب بر آن، وضعیت فساد و رشوه، بروکراسی و...)، محدودیت‌های مربوط به سرمایه گذاری، وضعیت تامین مالی، نیروی کار، بهره وری و ... (تعاونت برنامه ریزی و امور اقتصادی وزارت بازارگانی، ۱۳۸۷).

از آنجا که شاخص وضعیت بنگاه‌ها بصورت همگن برای همه کشورها محاسبه نمی‌شود و اساساً شاخصی بعنوان برایند نهایی منتشر نمی‌شود لذا رتبه بندی کشورها میسر نیست. در نتایج نهایی این مطالعه تصویری از وضعیت کشورها در قالب ترکیبی از شاخص‌ها بیان می‌شود (The World Bank Group, ۲۰۱۲).

شاخص‌های دوازده گانه بانک جهانی در زمینه ارزیابی بنگاه از محیط تجاری که برای ۱۳۵ کشور جهان و به منظور بررسی روابط دولت و محیط تجاری- اقتصادی هر ۳ الی ۴ سال یکبار محاسبه می‌شود و در رابطه با عملکرد بنگاه‌ها و تحلیل آن می‌باشد، در آخرین سال این گزارش (سال ۲۰۱۱) به قرار ذیل می‌باشند:

*توجه: ایران جزء کشورهای مورد بررسی این شاخص نمی‌باشد اما به دلیل توجه این شاخص‌ها به محیط داخلی و خارجی بنگاه‌ها در ایران گزارش به جزئیات این شاخص پرداخته شده است.

- ۱- فساد
- ۲- جرم
- ۳- تامین مالی
- ۴- ویژگی‌های بنگاه
- ۵- جنسیت
- ۶- غیر رسمی بودن
- ۷- زیرساخت‌ها
- ۸- تکنولوژی و نوآوری
- ۹- عملکرد
- ۱۰- مقررات و مالیات‌ها
- ۱۱- تجارت
- ۱۲- نیروی کار

شاخص‌های فوق بر اساس سوال‌هایی به شرح ذیل بدست می‌آیند:

۱- فساد

۱-۱- درصد از بنگاه‌هایی که انتظار دارند برای انجام کارشناسی، به مقامات رسمی هدیه (رشوه) دهند.
۱-۲- درصد از بنگاه‌هایی که انتظار دارند در نشست با مقامات مالیاتی هدیه (رشوه) دهند.
۱-۳- درصد از بنگاه‌هایی که انتظار دارند برای قراردادهای تضمینی دولت هدیه (رشوه) دهند.
۱-۴- ارزش مورد انتظار هدیه (رشوه) برای تضمین قرارداد دولتی (درصد از ارزش قرارداد).
۱-۵- درصد از بنگاه‌هایی که انتظار دارند برای اخذ پروانه بهره برداری هدیه (رشوه) بدنهند.
۱-۶- درصد از بنگاه‌هایی که انتظار دارند برای اخذ مجوز واردات هدیه (رشوه) دهند.
۱-۷- درصد از بنگاه‌هایی که انتظار دارند برای اخذ مجوز ساخت، به مقامات رسمی هدیه (رشوه) دهند.
۱-۸- درصد از بنگاه‌هایی که انتظار دارند برای گرفتن اتصالات انرژی الکتریکی هدیه (رشوه) دهند.
۱-۹- درصد از بنگاه‌هایی که انتظار دارند برای گرفتن انشعابات آب هدیه (رشوه) دهند.

۱۰- میزان رشوه (درصد از معاملات دولتی که در آن ها هدیه یا پرداخت غیر رسمی درخواست می شود).

۱۱- درصد از بنگاه هایی که با حداقل یک مرتبه درخواست رشوه روپرتو شده اند.

۱۲- درصد از بنگاه هایی که فساد را به عنوان محدودیت اصلی تشخیص داده اند.

۱۳- درصد از بنگاه هایی که نظام دادگاه را محدودیت اصلی شناسایی کرده اند.

* در محاسبه این شاخص فقط از داده های بنگاه های تولیدی استفاده شده است.

۲- جرم

۱-۲- درصد از بنگاه هایی که پرداختی بابت تامین امنیت می کنند.

۲-۲- هزینه های تامین امنیت (درصد از فروش سالیانه)

۳-۲- متوسط میزان هزینه تامین امنیت در صورت پرداخت بنگاه بابت تامین امنیت (درصد از فروش سالیانه)

۴-۲- میزان ضرر و زیان بنگاه بواسطه دزدی و تخریب (درصد از فروش سالیانه)

۵-۲- متوسط میزان ضرر و زیان در صورت بروز آن بواسطه دزدی یا تخریب (درصد از فروش سالیانه)

۶-۲- از دست رفتن محصولات حمل شده توسط کشتی برای عرضه در بازارهای داخلی بواسطه دزدیده شدن آن ها (درصد از ارزش محصول)*

۷-۲- درصد از بنگاه هایی که جرم، دزدی و اختلال را محدودیت اصلی شناسایی کرده اند.

* در محاسبه این شاخص فقط از داده های بنگاه های تولیدی استفاده شده است.

۳- تامین مالی

۱-۳- درصد از بنگاه هایی که دارای حساب جاری یا حساب پس انداز بانکی می باشند.

۲-۳- درصد از بنگاه هایی که دارای وام بانکی یا حد اعتبار می باشند.

۳-۳- نسبت وام هایی که وثیقه الزامی دارند (درصد)

۴-۳- ارزش وثیقه مورد نیاز برای وام (درصد از ارزش وام)

۵-۳- درصد از بنگاه هایی که نیازی به وام ندارند.

۶-۳- درصد از بنگاه هایی که اخیراً تقاضای وامشان رد شده است.

۷-۳- درصد از بنگاه هایی که از بانک ها برای تامین سرمایه گذاری استفاده می کنند.

۸-۳- نسبت سرمایه گذاری هایی که از داخل تامین مالی شده اند (درصد)

۹-۳- نسبت سرمایه گذاری هایی که از طریق بانک ها تامین مالی شده اند.

۱۰-۳- نسبت سرمایه گذاری هایی که از طریق اعتبار فروشنده تامین مالی شده اند.

۱۱-۳- نسبت سرمایه گذاری هایی که از طریق فروش موجودی یا سهام تامین مالی شده اند.

۱۲-۳- درصد از بنگاه هایی که برای تامین مالی سرمایه کاری از بانک ها استفاده می کنند.

۱۳-۳- نسبت سرمایه کاری تامین مالی شده توسط بانک ها (درصد)

۱۴-۳- نسبت سرمایه کاری تامین مالی شده توسط اعتبار فروشنده.

۱۵-۳- درصد بنگاه هایی که دسترسی به تامین مالی را محدودیت اصلی شناسایی کرده اند.

* در محاسبه این شاخص فقط از داده های بنگاه های تولیدی استفاده شده است.

۴- ویژگی های بنگاه

۱-۴- سهم مالکیت خصوصی داخلی در بنگاه (درصد)
۲-۴- سهم مالکیت خصوصی خارجی در بنگاه (درصد)
۳-۴- سهم مالکیت دولتی در بنگاه (درصد)
۴-۴- سهمی که توسط بزرگترین مالک یا مالکان در بنگاه نگهداری می شود (درصد)
۵-۴- درصد از بنگاه هایی که از نظر وضعیت قانونی شرکت سهامی عام ثبت شده در بورس محسوب می شوند.
۶-۴- درصد از بنگاه هایی که از نظر وضعیت قانونی شرکت سهامی خاص یا مسئولیت محدود محسوب می شوند.
۷-۴- درصد از بنگاه هایی که از نظر وضعیت قانونی مالکیت انحصاری دارند.
۸-۴- درصد از بنگاه هایی که از نظر وضعیت قانونی مشارکتی هستند.
۹-۴- درصد از بنگاه هایی که از نظر وضعیت قانونی با مشارکت محدود هستند.

* در محاسبه این شاخص فقط از داده های بنگاه های تولیدی استفاده شده است.

۵- جنسیت

۱-۵- درصد از بنگاه هایی که مالکیت آن ها با مشارکت زنان است.
۲-۵- درصد از بنگاه هایی که در راس مدیریت آن یک زن قرار دارد.
۳-۵- نسبت کارگران تمام وقت دائمی زن (درصد)
۴-۵- نسبت کارگران تمام وقت دائمی زن در بخش های غیر تولیدی (درصد)*

* در محاسبه این شاخص فقط از داده های بنگاه های تولیدی استفاده شده است.

۶- غیر رسمی بودن

۱-۶- درصد شرکت هایی که در رقابت با شرکت های غیر رسمی یا ثبت نشده هستند.
۲-۶- درصد از شرکت هایی که هنگام شروع فعالیتشان در کشور مورد نظر، به طور رسمی ثبت شده اند.
۳-۶- تعداد سال های فعالیت شرکت بدون ثبت رسمی
۴-۶- درصد از شرکت هایی که، عمل رقبا در بخش غیر رسمی را محدودیت اصلی شناسایی کرده اند.

* در محاسبه این شاخص فقط از داده های بنگاه های تولیدی استفاده شده است.

۷- زیرساخت ها

۱-۷- تعداد قطعی های برق در یک ماه نمونه
۲-۷- مدت زمان یک قطعی برق نمونه (ساعت)
۳-۷- در صورتی که قطعی هایی وجود داشته، زمان متوسط یک قطعی برق نمونه چه مدت بوده است(ساعت)
۴-۷- ضرر و زیان های ناشی از قطعی های برق (درصد از فروش سالیانه)

۷-۵- در صورتی که قطعی های وجود داشته، متوسط ضرر و زیان ناشی از قطعی های برق چه میزان بوده است (درصد از فروش سالیانه)
۷-۶- در صد از بنگاه هایی که مالک یا سهامی در یک ژنراتور هستند.
۷-۷- سهم انرژی الکتریکی از ژنراتور (درصد)
۷-۸- در صورت بکارگیری ژنراتور، متوسط سهم انرژی الکتریکی از ژنراتور چه میزان است (درصد)
۷-۹- تعداد روزهای لازم برای اخذ اتصالات انرژی الکتریکی (از طریق درخواست)
۷-۱۰- تعداد بنگاه هایی که انرژی الکتریکی را محدودیت اصلی شناسایی کردند.
۷-۱۱- تعداد نارسایی های آب در طول یک ماه نمونه*
۷-۱۲- نسبت محصولات از دست رفته بواسطه شکستگی یا ضایعات طی زمان حمل با کشتی برای بازارهای داخلی (درصد)*
۷-۱۳- در صد از بنگاه هایی که حمل و نقل را محدودیت اصلی شناسایی کرده اند.

* در محاسبه این شاخص فقط از داده های بنگاه های تولیدی استفاده شده است.

۸- تکنولوژی و نوآوری

۸-۱- در صد از بنگاه هایی که دارای گواهینامه کیفیت شناخته شده بین المللی هستند.
۸-۲- در صد از بنگاه هایی که از تکنولوژی تحت لیسانس شرکت های خارجی استفاده می کنند*
۸-۳- در صد از بنگاه هایی که دارای وب سایت می باشند.
۸-۴- در صد از بنگاه هایی که برای تعامل با مشتریان و عرضه کنندگان از پست الکترونیک استفاده می کنند.
۸-۵- در صد از بنگاه هایی که صورت وضعیت مالی آن ها توسط حسابرسان خارجی مورد بازدید قرار می گیرد.

* در محاسبه این شاخص فقط از داده های بنگاه های تولیدی استفاده شده است.

۹- عملکرد

۹-۱- ظرفیت بهره برداری (درصد)*
۹-۲- رشد فروش واقعی سالیانه (درصد)
۹-۳- رشد سالیانه اشتغال (درصد)
۹-۴- رشد سالیانه بهره وری نیروی کار (درصد)

* در محاسبه این شاخص فقط از داده های بنگاه های تولیدی استفاده شده است.

۱۰- مقررات و مالیات ها

۱۰- زمان صرف شده مدیریت ارشد بواسطه الزامات مقررات دولتی (درصد)
۱۰- تعداد ملاقات ها یا جلسات مورد نیاز با مقامات مالیاتی
۱۰- در صورتی که ملاقات هایی صورت گرفته، تعداد متوسط ملاقات ها و جلسات مورد نیاز با مقامات مالیاتی چه میزان بوده است.

۱۰-۴- تعداد روزهای لازم برای اخذ پروانه بهره برداری
۱۰-۵- تعداد روزهای لازم برای اخذ مجوز مرتبط با ساخت
۱۰-۶- تعداد روزهای لازم برای اخذ مجوز واردات
۱۰-۷- درصد از بنگاه هایی که نرخ های مالیاتی را محدودیت اصلی شناسایی کرده اند.
۱۰-۸- درصد از بنگاه هایی که اداره مالیاتی را محدودیت اصلی شناسایی کرده اند.
۱۰-۹- درصد از بنگاه هایی که مجوزها و گواهی های بازگانی را محدودیت اصلی شناسایی کرده اند.

* در محاسبه این شاخص فقط از داده های بنگاه های تولیدی استفاده شده است.

۱۱- تجارت

۱۱-۱- تعداد روزهای لازم برای ترخیص مستقیم صادرات از گمرک
۱۱-۲- درصد از بنگاه هایی که صادرات مستقیم یا غیر مستقیم دارند (حداقل ۱٪ از فروش)
۱۱-۳- درصد از بنگاه هایی که صادرات مستقیم دارند (حداقل ۱٪ از فروش)
۱۱-۴- سهمی از فروش کل که فروش داخلی بوده است(درصد)
۱۱-۵- سهمی از فروش کل که مستقیماً صادر شده است (درصد)
۱۱-۶- سهمی از فروش کل که بطور غیر مستقیم صادر شده است (درصد)
۱۱-۷- تعداد روزهای لازم برای ترخیص واردات از گمرک*
۱۱-۸- درصد از بنگاه هایی که از ورودی مواد (یا) منابع با مأخذ خارجی استفاده می کنند*
۱۱-۹- سهمی از منابع(ورودی) کل که مأخذ داخلی دارند (درصد)*
۱۱-۱۰- سهمی از منابع(ورودی) کل که مأخذ خارجی دارند (درصد)*
۱۱-۱۱- تعداد روزهایی که منابع(ورودی) اصلی، موجودی انبار بوده است (پیش از فروش)*
۱۱-۱۲- درصد از بنگاه هایی که گمرک و مقررات تجاری را محدودیت اصلی شناسایی کرده اند.

* در محاسبه این شاخص فقط از داده های بنگاه های تولیدی استفاده شده است.

۱۲- نیروی کار

۱۲-۱- درصد از بنگاه هایی که آموزش های رسمی ارائه می کنند.
۱۲-۲- نسبت کارگرانی که آموزش رسمی می بینند (درصد)*
۱۲-۳- تعداد سالهایی که مدیر ارشد با کار در بخش مورد نظر شرکت کسب تجربه کرده است.
۱۲-۴- تعداد کارگران تمام وقت دائمی
۱۲-۵- تعداد کارگران موقت
۱۲-۶- تعداد کارگران تولیدی دائمی*
۱۲-۷- تعداد کارگران غیر تولیدی دائمی*
۱۲-۸- تعداد کارگران ماهر تولیدی دائمی*
۱۲-۹- تعداد کارگران غیر ماهر تولیدی دائمی*

۱۰-۱۲- نسبت کارگران غیر ماهر (غیر از تمامی کارگران تولیدی) (درصد)*

۱۱-۱۲- درصد از بنگاه هایی که مقررات کار را محدودیت اصلی شناسایی کرده اند.

۱۲-۱۲- درصد از بنگاه هایی که تحصیلات ناکافی نیروی کار را محدودیت اصلی شناسایی کرده اند.

* در محاسبه این شاخص فقط از داده های بنگاه های تولیدی استفاده شده است.

ارتباط بین مولفه های ارزیابی بنگاه از محیط کسب و کار

شاخص های ارزیابی بنگاه از محیط کسب و کار هم محیط داخلی بنگاه را در نظر می گیرد هم محیط خارجی اثرگذار بر بنگاه را وليکن مولفه های ملی همانطور که قبلان نيز قيد شد تنها به عوامل خارجی که بنگاه را تحت تاثير قرار می دهد پرداخته است. در واقع برای شناخت، سنجش و ارزیابی محیط کسب و کار در خصوص مولفه های ملی از روش پیمایشی استفاده شده که در آن، با مد نظر قرار دادن دیدگاه های صاحبان کسب و کارها و تشکل های اقتصادی از طریق پرسشنامه، عوامل موثر بر اداره بنگاه ها در زمان و مکان خاص شناسایی و ارزیابی شده است (مرکز پژوهش های مجلس، دی ۱۳۹۰). لذا می توان تنها مقایسه ای بین بخش خارجی اثرگذار بر بنگاه که در هر دو شاخص ملی و جهانی مشترک می باشد انجام داد. این مقایسه در جدول زیر قابل ملاحظه می باشد:

ردیف	مولفه های محیط کسب و کار ایران	شاخص ارزیابی بنگاه از محیط کسب و کار بانک جهانی
۱	مشکل دریافت تسهیلات از بانک ها	شاخص تامین مالی ^۱
۲	بی ثباتی در قیمت مواد اولیه	
۳	بی تعهدی شرکت ها و موسسات دولتی به پرداخت به موقع بدھی خود به پیمانکاران	
۴	نرخ بالای بیمه اجباری نیروی انسانی	شاخص نیروی کار ^۲
۵	زیاد بودن تعطیلات رسمی	
۶	محدودیت قانون کار در تعديل و جابجایی نیروی کار	شاخص نیروی کار ^۳
۷	ضعف بازار سرمایه در تامین مالی تولید و نرخ بالای تامین سرمایه از بازار غیر رسمی	شاخص تامین مالی ^۴
۸	قیمت گذاری غیر منطقی محصولات تولیدی توسط دولت و نهادهای حکومتی	شاخص ویژگی های بنگاه ^۵
۹	وجود مفاسد اقتصادی در دستگاه های حکومتی	شاخص فساد ^۶
۱۰	بی ثباتی قوانین و مقررات مربوط به تولید و سرمایه گذاری	شاخص مقررات و مالیات ها ^۷
۱۱	تولید کالاهای غیر استاندارد، تقلیلی و عرضه نسبتاً بدون محدودیت آن به بازار	غیر رسمی بودن ^۸ ، تکنولوژی و نوآوری ^۹
۱۲	تعرفه پایین کالاهای وارداتی و رقابت غیر منصفانه محصولات رقیب خارجی در بازار	شاخص تجارت ^{۱۰}
۱۳	برگشت چک های مشتریان و همکاران	
۱۴	تشبیت نرخ ارز با وجود تورم در داخل و ثبات قیمت ها در بازارهای هدف	
۱۵	ضعف دادسراهای در رسیدگی موثر به شکایت ها و اجراء طرف های قرارداد به انجام تعهدات	شاخص مقررات و مالیات ها ^{۱۱}
۱۶	اعمال تحریم های بین المللی	
۱۷	تمایل مردم به خرید کالاهای خارجی و تقاضای کم برای محصولات ایرانی مشابه	شاخص تجارت ^{۱۲}
۱۸	عرضه کالاهای خارجی قاچاق در بازار داخلی	شاخص غیر رسمی بودن ^{۱۳}
۱۹	ضعف نظام توزیع و مشکلات رساندن محصول به دست مصرف کننده	شاخص زیر ساخت ها ^{۱۴}
۲۰	موانع تعرفه ای صادرات محصولات و واردات مواد اولیه	شاخص تجارت ^{۱۵}
۲۱	ضعف زیر ساخت های حمل و نقل	شاخص زیر ساخت ها ^{۱۶}
۲۲	ضعف زیر ساخت های تامین برق	شاخص زیر ساخت ها ^{۱۷}

(اندیس های قید شده در جدول در زیر توضیح داده شده است)

^۱ شاخص تامین مالی، سوالات: ۱۵-۱۳-۱۲-۹-۷-۶-۵-۴-۳-۲

^۲ شاخص نیروی کار، سوال ۱۱

^۳ شاخص تامین مالی، سوالات: ۱۴-۱۱-۱۰-۸

^۴ شاخص ویژگی های بنگاه ، سوال ۷ (نکته: مالکیت انحصاری تاثیرگذار بر قیمت گذاری است)

^۵ شاخص فساد: کلیه سوالات ۱ تا ۱۳

^۶ شاخص مقررات و مالیات ها، سوالات ۲ تا ۹ (مسائل مربوط به مالیات و اخذ مجوزهای ساخت، بهره برداری و واردات مرتبط با تولید و سرمایه گذاری می باشند)

^۷ شاخص غیر رسمی بودن، سوالات ۱-۳-۴: در صورت غیر رسمی بودن فعالیت بنگاه نظارتی نیز بر آن وجود نخواهد داشت لذا احتمال تولید کالای تقلیبی و غیر استاندارد بوجود می آید. همچنین احتمال قاچاق کالا نیز وجود دارد.

^۸ شاخص تکنولوژی و نوآوری، سوال ۱: تولید کالاهای غیراستاندارد و تقلیبی می تواند ناشی از نداشتن گواهینامه های کیفیت معتبر نیز باشد

^۹ شاخص تجارت، سوالات ۷-۸-۹-۱۰-۱۲

^{۱۰} شاخص مقررات و مالیات ها، سوال ۱

^{۱۱} شاخص زیرساخت ها، سوال ۱۲ و ۱۳

^{۱۲} شاخص تجارت، سوالات ۱ تا ۵

^{۱۳} شاخص زیرساخت ها، سوالات ۹ و ۱۰

^{۱۴} شاخص زیرساخت ها، سوالات ۱ تا ۱۰

شاخص های رقابت پذیری مجمع جهانی اقتصاد

از سال ۱۹۷۹ میلادی تاکنون، مجمع جهانی اقتصاد^۱ هر ساله گزارشی با عنوان 'گزارش رقابت پذیری جهانی' ارائه می کند که در آن کشورهای جهان از نظر میزان رقابت پذیری اقتصاد ملی رتبه بندی می شوند. شاخص رقابت پذیری جهانی مجمع جهانی اقتصاد که شاخصی است برای ارزیابی بهره وری و کارایی کشورها، مبتنی بر آخرین تحقیقات نظری و تجربی می باشد و با ارائه مجموعه ای از مولفه های مختلف و با وزن دهن متفاوت به این مولفه ها بر اساس عواملی چون توسعه یافته کشور و اهمیت مولفه در توسعه اقتصادی، رقابت پذیری اقتصاد کشورهای مختلف مقایسه کشورها را فراهم می کند.

مجمع جهانی اقتصاد، سطح رقابت پذیری کشورها را منعکس کننده توان آنها در تامین و افزایش رفاه برای اتباع خود می دارد. هدف این مجمع نیز ارائه معیارهایی به مدیران بنگاه های اقتصادی و سیاست گذاران برای شناسایی موانع افزایش رقابت پذیری و تشویق سیاستمداران برای اتخاذ استراتژی های لازم برای رفع این موانع بوده است. در واقع 'شاخص رقابت پذیری جهانی' معیار بسیار جامعی برای اندازه گیری رقابت پذیری کشورها بوده و عوامل اصلی تعیین کننده رقابت در سطح اقتصاد خرد و اقتصاد کلان را مورد توجه قرار می دهد. از نظر مجمع جهانی اقتصاد، قدرت رقابت پذیری عبارت است از مجموعه ای از نهادها، سیاست ها و عواملی که سطح بهرهوری را تعیین می کنند. سطح بهرهوری نیز به نوبه خود تعیین کننده سطح رفاه پایداری است که نظام اقتصادی یک کشور می تواند به آن دست یابد. به دیگر سخن، اقتصادهای رقابت پذیرتر می توانند از درآمدهای بالاتری نیز برخوردار شوند. (مرکز تحقیقات و بررسی های اقتصادی اتاق بازرگانی ایران، ۱۳۹۱، ۰)

شاخص رقابت پذیری جهانی یا GCI با همکاری مرکز تحقیقات و بررسی های اقتصادی اتاق ایران از سال ۲۰۰۹ برای ایران محاسبه می شود. طبق آخرین گزارش منتشره (گزارش رقابت پذیری جهانی ۲۰۱۲-۲۰۱۳)، این شاخص برای ۱۴۴ کشور با ۱۱۱ متغیر مختلف مورد بررسی و سنجش قرار گرفته است.

ارکان این شاخص به شرح ذیل می باشند:

۱- نهادها	۱۲- پیشرفته بودن بنگاه های تجاری
۲- ثبات در حساب های دولتی	۱۱- نوآوری
۳- آموزش عالی و حرفه ای	۱۰- آمادگی تکنولوژیک
۴- کارایی بازار کالا	۹- کارایی بازار نیروی کار
۵- کارایی بازار مالی	۸- پیشرفته بودن بازار
۶- پیشرفته بودن بازار کالا	۷- اپراتوری بازار
۷- اپراتوری بازار	۶- بودجه ای بازار
۸- اندیشه بازار	۵- بودجه ای بازار
۹- آزادی اقتصادی	۴- بودجه ای بازار
۱۰- آزادی اقتصادی	۳- بودجه ای بازار
۱۱- آزادی اقتصادی	۲- بودجه ای بازار

جزئیات هر کدام از این ارکان با متغیرهای مربوطه در ادامه آمده است.

^۱ World Economic Forum(WEF)

۱- نهادها

الف: نهادهای عمومی

۱- حقوق مالکیت

- حقوق مالکیت دارایی های فیزیکی و مالی
- حقوق مالکیت فکری

۲- اخلاق و فساد

- فساد اداری و اختلاس
- اعتماد عمومی به سیاستمداران

۳- رشوه خواری

۴- تاثیر منفی روابط

- استقلال قوه قضائيه
- نقش روابط در تصمیم گیری های دولتی

۵- ناکارآمدی دولت

- هدر رفتن منابع توسط دولت
- دست و پاگیر بودن مقررات دولتی
- کارآمدی چارچوب قانونی برای حل و فصل دعاوی بخش خصوصی
- کارآمدی چارچوب قانونی برای به چالش کشیدن و پیگرد حقوقی تصمیمات دولت
- شفافیت در سیاستگذاری دولت

۶- امنیت

- هزینه های تروریسم برای کسب و کار
- هزینه های خشونت و خلافکاری برای کسب و کار
- جرایم سازمان یافته (نظیر اخاذی و باجگیری به شیوه مافیایی)
- توانایی پلیس در اجرای قانون

ب: نهادهای خصوصی

۱- اصول اخلاق کسب و کار

- اخلاق کسب و کار

۲- پاسخگو بودن مدیریت

- قوی بودن استانداردهای مربوط به حسابرسی و تهیه گزارش های مالی
- نظارت سهامداران و هیأت مدیره بر مدیریت شرکت ها

- حفاظت از منافع سهامداران خرد
- شاخص حمایت از سهامداران

۲- زیرساخت ها

الف: زیرساخت حمل و نقل

- کیفیت عمومی زیرساخت ها (حمل و نقل، مخابرات، انرژی و ...)
- کیفیت جاده ها
- کیفیت زیرساخت ریلی
- کیفیت زیرساخت بنادر
- کیفیت زیرساخت حمل و نقل هوایی
- تعداد صندلی ها در هر کیلومتر پرواز داخلی

ب: زیرساخت برق و مخابرات

- کیفیت عرضه برق (قطع و وصل، نوسانات ولتاژ و ...)
- خطوط تلفن ثابت
- تعداد مشترکان تلفن همراه

۳- ثبات در حسابهای دولتی

- توازن بودجه دولت
- نرخ پس انداز ملی
- تورم
- تفاوت نرخ سود سپرده ها و نرخ سود وام های کوتاه مدت
- بدھی دولت
- رتبه بندی اعتباری دولت

۴- بهداشت و آموزش ابتدایی

الف: بهداشت و سلامت

- تاثیر بیماری مalaria بر بنگاه ها
- میزان شیوع مalaria
- تاثیر بیماری سل بر بنگاه ها

- میزان شیوع بیماری سل
- تاثیر بیماری ایدز بر بنگاه ها
- HIV
- مرگ و میر نوزادان
- امید به زندگی

ب: تحصیلات ابتدایی

- کیفیت تحصیلات ابتدایی
- نرخ ثبت نام در تحصیلات ابتدایی

۵- آموزش عالی و حرفه ای

الف: کمیت آموزش

- نرخ ثبت نام در تحصیلات متوسطه
- نرخ ثبت نام در تحصیلات عالی

ب: کیفیت آموزش

- تناسب سیستم آموزشی با مقتضیات اقتصاد رقابتی
- کیفیت آموزش علوم و ریاضیات
- سطح کیفی دانشکده های مدیریت و بازرگانی
- دسترسی به اینترنت در مدارس

پ: آموزش حرفه ای

- دسترسی به خدمات آموزشی تخصصی در داخل کشور
- رواج آموزش حین خدمت کارکنان

۶- کارایی بازار کالا

الف: رقابت

- ۱- رقابت داخلی (وزن مناسب با سهم بازار داخلی)
 - شدت رقابت داخلی
 - وجود بنگاه های مسلط بر بازار
 - اثربخشی سیاست های ضد انحصاری

- اثر منفی مالیات ها بر انگیزه کار و سرمایه گذاری

- نرخ مالیات کل (شامل مالیات بر درآمد، مالیات نیروی کار و سایر مالیات ها)

- تعداد مراحل و روشی های لازم برای شروع یک کسب و کار

- زمان لازم برای شروع یک کسب و کار

- هزینه های ناشی از سیاست گذاری در حوزه کشاورزی

۲- رقابت خارجی (وزن متناسب با اندازه بازار خارجی)

- وجود موافع تعریفه ای و غیر تعریفه ای برای واردات

- میانگین موثر نرخ تعریفه ها

- رواج مالکیت خارجی (مالکیت شرکت ها)

- اثر قوانین بر سرمایه گذاری خارجی

- کارآیی تشریفات گمرکی

- نسبت واردات به تولید ناخالص داخلی

ب: کیفیت شرایط تقاضا

- میزان مشتری مداری شرکت ها

- میزان آگاهی و پیچیدگی نیازهای خریداران

۷- کارآیی بازار نیروی کار

الف: انعطاف پذیری

- همکاری در روابط کارگر - کارفرما

- انعطاف پذیری در تعیین دستمزد

- انعطاف پذیری استخدام (سهولت استخدام و اخراج، انعطاف پذیری ساعت کار)

- سهولت استخدام و اخراج (از نظر قانونی)

- هزینه اخراج کارکنان اضافی

- اثر منفی مالیات ها بر انگیزه کار و سرمایه گذاری

ب: استفاده بهینه از مهارت ها

- وجود ارتباط بین دستمزد و بهره وری

- عدم دخالت 'روابط' در استخدام مدیران ارشد

- فرار مغرهای

- مشارکت زنان در نیروی کار

۸- پیشرفته بودن بازار مالی

الف: کارایی

- در دسترس بودن خدمات مالی
- هزینه استفاده از خدمات مالی
- تامین مالی از طریق بازار سهام
- سهولت دسترسی به وام ها

- در دسترس بودن منابع مالی برای سرمایه گذاری های مخاطره آمیز کارآفرینان

ب: قابلیت اعتماد

- استحکام مالی بانک ها
- تنظیم بازار بورس

- شاخص حمایت های قانونی از حقوق قرض دهنده و قرض گیرنده

۹- آمادگی تکنولوژیک

الف: استفاده از تکنولوژی

- در دسترس بودن آخرین تکنولوژی ها
- جذب تکنولوژی های جدید توسط بنگاه ها
- انتقال تکنولوژی از طریق سرمایه گذاری مستقیم خارجی

ب: استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات

- کاربران اینترنت
- تعداد مشترکان اینترنت پر سرعت
- نسبت پهنهای باند اینترنت کشور به جمعیت
- خطوط تلفن ثابت
- تعداد مشترکان تلفن همراه

۱۰- اندازه بازار

الف: اندازه بازار داخلی

- شاخص اندازه بازار داخلی

ب: اندازه بازار خارجی

- شاخص اندازه بازار خارجی

۱۱- پیشرفت‌هه بودن بنگاه‌های تجارتی (کسب و کار)

- کمیت عرضه کنندگان داخلی (کالا و خدمات)
- کیفیت عرضه کنندگان داخلی (کالا و خدمات)
- میزان توسعه خوش‌ها
- وجود مزیت رقابتی مبتنی بر تمایز محصولات در بنگاه‌ها (در مقابل مزیت رقابتی مبتنی بر قیمت پائین)
- حضور گسترده شرکت‌ها در کل زنجیره ارزش (شامل طراحی محصول، بازاریابی، لجستیک و خدمات پس از فروش)
- کنترل شبکه توزیع و بازاریابی بین‌المللی محصولات کشور توسط شرکت‌های داخلی
- پیشرفت‌هه بودن فرایندهای تولیدی
- استفاده از ابزارها و شیوه‌های پیشرفت‌هه بازاریابی
- تمایل به تفویض اختیار به مدیران میانی
- عدم دخالت 'روابط' در استخدام مدیران ارشد

۱۲- نوآوری

- ظرفیت نوآوری در شرکت‌ها
- کیفیت مراکز تحقیقات عملی
- میزان هزینه برای تحقیق و توسعه در شرکت‌ها
- همکاری دانشگاه و صنعت در تحقیق و توسعه
- کمک خریدهای دولتی به افزایش نوآوری در حوزه فناوری
- دسترسی به مهندسان و دانشمندان در کشور
- میزان ثبت اختراعات کاربردی (نسبت به جمعیت)
- حقوق مالکیت فکری

ارتباط بین مولفه های ملی محیط کسب و کار و شاخص های رقابت پذیری جهانی

شاخص های رقابت پذیری جهانی نیز به منظور بررسی میزان رقابت پذیری کشورها، هر دو محیط داخلی و خارجی بنگاه ها را مورد بررسی قرار می دهند و همانطور که گفته شد به دلیل پرداختن مولفه های ملی محیط کسب و کار در ایران تنها به بخش عوامل خارجی اثرگذار بر محیط بنگاه، می توان این بخش مشترک در دو شاخص فوق را مورد مقایسه قرار داد. این مقایسه با ذکر ارتباط فیما بین آن ها در جدول زیر به تفصیل قید شده است.

ردیف	مولفه های محیط کسب و کار ایران	ارکان شاخص رقابت پذیری جهانی
۱	مشکل دریافت تسهیلات از بانک ها	رکن ۸ (پیشرفت بودن بازار مالی)، الف کارایی) – سهولت دسترسی به وام ها ^۱ ^۲ ب (قابلیت اعتماد)- استحکام مالی بانک ها
۲	بی ثباتی در قیمت مواد اولیه	
۳	بی تعهدی شرکت ها و موسسات دولتی به پرداخت به موقع بدھی خود به پیمانکاران	رکن ۳ (ثبت در حساب های دولتی)- رتبه بندی اعتبارات دولت
۴	نرخ بالای بیمه اجباری نیروی انسانی	
۵	زياد بودن تعطیلات رسمی	
۶	محدودیت قانون کار در تعديل و جابجایی نیروی کار	رکن ۷ (کارایی بازار نیروی کار)- سهولت استخدام و اخراج ^۳
۷	ضعف بازار سرمایه در تامین مالی تولید و نرخ بالای تامین سرمایه از بازار غیر رسمی	رکن ۸ (پیشرفت بودن بازار مالی)، الف کارایی)- در دسترس بودن خدمات مالی،- هزینه استفاده از خدمات مالی، - تامین مالی از طریق بازار سهام ^۴ و ب (قابلیت اعتماد)- تنظیم و نظارت بر بازار بورس ^۵
۸	قیمت گذاری غیر منطقی محصولات تولیدی توسط دولت و نهادهای حکومتی	رکن ۶ (کارایی بازار کالا) – شدت رقابت داخلی، - وجود بنگاه های مسلط بر بازار، اثربخشی سیاست های ضد انحرافی ^۶
۹	وجود مفاسد اقتصادی در دستگاه های حکومتی	رکن ۱ (نهادها)، الف (نهادهای عمومی)- ^۷ ۲: اخلاق و فساد
۱۰	بی ثباتی قوانین و مقررات مربوط به تولید و سرمایه گذاری	رکن ۱ (نهادها)، الف (نهادهای عمومی)، ^۸ (ناکارآمدی دولت)- شفافیت در سیاستگذاری دولت ^۹
۱۱	تولید کالاهای غیر استاندارد، تقلیل و عرضه نسبتاً بدون محدودیت آن به بازار	رکن ۱۱(پیشرفت بودن کسب و کار)- کیفیت عرضه کنندگان داخلی ^{۱۰}
۱۲	تعزیز پایین کالاهای وارداتی و رقابت غیر منصفانه محصولات رقیب خارجی در بازار	رکن ۶ (کارایی بازار کالا)، الف (رقابت)، (رقابت خارجی)- وجود موانع تعزیز ای و غیر ^{۱۱} تعزیز ای برای واردات

	برگشت چک های مشتریان و همکاران	۱۳
	تشبیت نرخ ارز با وجود تورم در داخل و ثبات قیمت ها در بازارهای هدف	۱۴
رکن ۱ (نهادها)، الف (نهادهای عمومی)، ۳) تاثیر منفی روابط) - نقش روابط در تصمیم گیری های دولتی ^{۱۱} (ناکارآمدی دولت)- کارآمدی چارچوب قانونی برای حل و فصل ۱۲ دعوی بخش خصوصی	ضعف دادسراهای رسیدگی موثر به شکایت ها و اجراء طرف های قرارداد به انجام تعهدات	۱۵
	اعمال تحریم های بین المللی	۱۶
رکن ۶ (کارایی بازار کالا)،الف (رقابت)، ۲) (رقابت خارجی)- وجود موانع تعریفه ای و غیر تعارفه ای برای واردات ^{۱۰}	تمایل مردم به خرید کالاهای خارجی و تناقضی کم برای محصولات ایرانی مشابه	۱۷
رکن ۶ (کارایی بازار کالا)،الف (رقابت)، ۲) (رقابت خارجی)- وجود موانع تعریفه ای و غیر تعارفه ای برای واردات ^{۱۰} - کارایی تشریفات ۱۳ گمرکی	عرضه کالاهای خارجی قاچاق در بازار داخلی	۱۸
رکن ۱۱ (پیشرفتی بودن کسب و کار)- توزیع و بازاریابی بین المللی محصولات کشور شما تا چه اندازه در دست شرکت های داخلی ^{۱۴} است؟	ضعف نظام توزیع و مشکلات رساندن محصول به دست مصرف کننده	۱۹
	موانع تعریفه ای صادرات محصولات و واردات مواد اولیه	۲۰
رکن ۲ (زیرساخت ها)، الف (زیرساخت های ^{۱۵} حمل و نقل)	ضعف زیرساخت های حمل و نقل	۲۱
رکن ۲ (زیرساخت ها)، ب (زیرساخت برق و ^{۱۶} مخابرات) - کیفیت عرضه برق	ضعف زیرساخت های تامین برق	۲۲

(اندیس های قید شده در جدول در زیر توضیح داده شده است)

سوالات پرسشنامه:

^۱ سوال پرسشنامه: در کشور شما دریافت وام بانکی بدون سپردن وثیقه و تنها با ارائه یک طرح سرمایه‌گذاری مناسب (business

^۲ plan) چقدر آسان است؟

^۳ سوال پرسشنامه: بانک های کشور شما چقدر دارای استحکام مالی هستند؟

^۴ سوال پرسشنامه: نظام استخدام و اخراج کارکنان را در کشور خود چگونه ارزیابی می کنید؟

^۵ سوالات پرسشنامه:

- آیا در کشور شما بخش مالی، خدمات و محصولات مالی متنوع و گسترده ای را به شرکت ها ارائه می دهد؟

- در کشور شما رقابت میان خدمات مالی کنندگان خدمات مالی چقدر موجب فراهم شدن خدمات مالی با قیمت مناسب می گردد؟

- تأمین مالی از طریق انتشار سهام در بازار بورس در کشور شما چگونه است؟

^۶ سوال پرسشنامه: مقررات حاکم بر بورس اوراق بهادار و نحوه نظارت بر آن را در کشور خود چگونه ارزیابی می کنید؟

^۷ سوالات پرسشنامه:

- در کشور شما تعداد عرضه کنندگان داخلی کالا و خدمات کم است یا زیاد؟
- محیط فعالیت شرکت ها را در کشور خود چگونه ارزیابی می کنید؟
- تأثیر سیاست های ضد انحصار بر افزایش رقابت در کشور شما چگونه است؟^۷
- در کشور شما هدایت نامشروع منابع مالی دولت به شرکت ها، افراد یا گروه ها به دلیل فساد اداری چقدر شایع است؟
- اعتقاد عمومی نسبت به پایبندی سیاستمداران به اصول اخلاقی را در کشور خود چگونه ارزیابی می کنید؟
- در کشور شما پرداخت های ثبت نشده یا رشو در موارد: صادرات و واردات، خدمات عمومی، پرداخت مالیات سالیانه، امضای قرارداد و برنده شدن در مناقصه ها و مزایده های عمومی و اخذ مجوز و تصمیمات قضایی جانبدارانه چقدر مرسوم است؟^۸
- سوال پرسشنامه: کسب اطلاعات در خصوص تغییر سیاست ها و مقررات دولتی موثر بر حوزه فعالیت خود را در کشورتان چگونه ارزیابی می کنید؟
- ^۹ سوال پرسشنامه: کیفیت خدمات دهی عرضه کنندگان داخلی کالا و خدمات را در کشور خود چگونه ارزیابی می کنید؟
- ^{۱۰} سوال پرسشنامه: در کشور شما موانع تعریفه ای و غیر تعریفه ای تجارت چقدر موجب کاهش قابلیت رقابت کالاهای وارداتی در بازار داخلی می شود؟
- ^{۱۱} سوال پرسشنامه: مقامات دولتی کشور شما به هنگام تصمیم گیری در مورد قراردادها و اتخاذ سیاست ها چقدر بر اساس روابط شخصی و گروهی خود با افراد و شرکت های بانفوذ عمل می کنند؟
- ^{۱۲} سوال پرسشنامه: چارچوب قانونی کشور شما تا چه اندازه برای حل و فصل دعاوی بخش خصوصی کارآمد است؟
- ^{۱۳} سوال پرسشنامه: سطح کارآیی تشریفات گمرکی (در ارتباط با ورود و خروج کالاهای تجاری) را در کشور خود چگونه ارزیابی می کنید؟
- ^{۱۴} سوال پرسشنامه: توزیع و بازاریابی بین المللی محصولات کشور شما تا چه اندازه در دست شرکت های داخلی است؟
- ^{۱۵} سوالات پرسشنامه:

 - زیرساخت های عمومی (مانند حمل و نقل، مخابرات و انرژی) را در کشور خود چگونه ارزیابی می کنید؟
 - جاده ها را در کشور خود چگونه ارزیابی می کنید؟
 - زیرساخت های ریلی را در کشور خود چگونه ارزیابی می کنید؟
 - امکانات تأسیسات بندری را در کشور خود چگونه ارزیابی می کنید؟

- ^{۱۶} سوال پرسشنامه: کیفیت تأمین برق (از لحاظ عدم خاموشی و عدم نوسان ولتاژ) را در کشور خود در مقایسه با سایر کشورها چگونه ارزیابی می کنید؟

فصل ششم

نظرات و پیشنهادات کمیسیون
اصل ۴۴ و محیط کسب و کار
اتفاق ایران

کمیسیون اصل ۴۴ و محیط کسب و کار اتاق بازرگانی ایران

کمیسیون های تخصصی یکی از جلوه های بارز عزم راسخ اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران برای نقش آفرینی هر چه بیشتر در عرصه اقتصادی و به دوش کشیدن بار سنگین مسئولیت هایی است که این نهاد برای خود و در راستای نیل به سیاست های بلند مدت توسعه بخش خصوصی در اقتصاد ایران تعریف کرده است. تشکیل کمیسیون های تخصصی در اتاق ایران در راستای اجرای بند (د) ماده ۱۶ قانون تاسیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی مصوب پانزدهم اسفند ۱۳۶۹ و اصلاحیه های بعدی آن است. کمیسیون های اتاق ایران متشكل از اعضای هیأت نمایندگان اتاق ایران هستند که علاوه بر حوزه تخصصی خود مسائل عمومی اقتصاد کشور و موضوعات بین المللی را مورد بررسی، نقد و تحلیل قرار داده و در شکل دهی نظرات اتاق بازرگانی ایران به عنوان مشاور سه قوه نقش مؤثری دارند. این نقطه نظرات به صورت گزارش، نقد، پیشنهاد و تحلیل در اختیار سایر نهادهای تخصصی نیز قرار خواهد گرفت. کمیسیون های تخصصی اتاق بازرگانی ایران در طول دوره فعالیت خود همواره در مسیر توسعه قابلیت های خود گام برداشته اند که ابتداء از جرات می توان گفت که این کمیسیون ها در دوره ششم به نحو چشم گیری فعالیت های خود را گسترش داده و ضمن تلاش برای توسعه بخش خصوصی و رفع موانع رشد این بخش توانستند به جایگاه واقعی خود دست یابند. مجموعه این تلاش ها باعث شده است تا سطح کیفی تصمیم گیری ها در جامعه اتاق های بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی به میزان قابل توجهی افزایش یافته و در نهایت نقش اتاق بازرگانی ایران در عرصه اقتصاد کشور بیش از پیش پررنگ تر گردد. شایان ذکر است که در دوره هفتم (۱۳۹۰-۱۳۹۴)، با توجه به شرایط حاکم بر اقتصاد کشور و بر اساس تجربیات گذشته و با هدف پویش کلیه موضوعات اقتصادی کشور به بهترین شکل ممکن، تعداد کمیسیون های تخصصی از ۱۵ کمیسیون به ۱۸ کمیسیون افزایش یافت. (ICCIMA)

از جمله کمیسیون های تخصصی اتاق ایران، 'کمیسیون اصل ۴۴ و محیط کسب و کار' است که با توجه به تکالیف اتاق ، جلسات اخیر (تیرماه ۹۱) خود را با محوریت کسب و کار به بحث و بررسی در خصوص پتانسیل های موجود برای بهره گیری اتاق ایران از گزارش های بین المللی مرتبط با شاخص های محیط کسب و کار و چارچوب پایش محیط کسب و کار برگزار کرده است. مجموع نظرات این کمیسیون در راستای تعیین شاخص ملی برای محیط کسب و کار توسط اتاق بازرگانی ایران پیرو ماده ۴ 'قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار' و با اشاره به شاخص های جهانی محیط کسب و کار بانک جهانی (DB^۱ و ES^۲) و شاخص ملی مرکز پژوهش های مجلس به شرح ذیل است:

عواملی مانند فساد، قاچاق، رانت و اقتصاد زیرزمینی به عنوان مشکل محیط کسب و کار در ایران و از جنس معلول می باشند و در حال حاضر برای بررسی محیط کسب و کار در کشور، پیگیری همزمان هر دو گزارش فضای کسب و کار بانک جهانی و مولفه های محیط کسب و کار مرکز پژوهش های مجلس لازم است. زیرا با توجه به آن که شاخص ها، اموری قراردادی هستند و در ایران هم اگر به تنها یی قراردادی وضع شود، ممکن است در داخل جوابگو باشد اما قابلیت قیاس بین المللی نداشته باشد و در وضعیتی که کشور ما قرار دارد، اگر ارتباط خود را در ارزیابی محیط کسب و کار با دنیا قطع کرده و تنها به مسائل داخلی پیردازیم، راه را به اشتباه رفته ایم، زیرا فضای کسب و کار زمانی نمود پیدا کرد که دنیا روند رو به رشد جهانی شدن را تجربه می کرد

^۱ Doing Business
^۲ Enterprise Surveys

در این رابطه، نگاه و حرکت مقایسه‌ای لازمه کار است پس توجه به شاخص‌های جهانی کسب و کار الزامی است، از طرف دیگر از آن جا که گزارش انجام کسب و کار مختص به شرایط عادی است اما ما در شرایط فورس مائزور و در یک حالت بحرانی قرار داریم، بهطور حتم باید سازوکار مشخصی برای ارزیابی محیط کسب و کار داخلی تدوین شود که در حال حاضر با وجود شاخص ملی مرکز پژوهش‌های مجلس می‌توان حداقل تا پایان سال ۹۱ به آن اکتفا کرد و در میان شاخص‌های بین‌المللی نیز پژوهه فضای کسب و کار بانک جهانی را به دلایل زیر برای انتخاب و انجام در سطح استان‌های کشور پیشنهاد می‌شود:

- ✓ وضعیت بنگاه‌های کوچک و متوسط با بنگاه‌های بزرگ را نمی‌توان مقایسه کرد.
- ✓ شاخص‌های بانک جهانی ابزاری کم و بیش قابل اتقا برای افزایش توان چانه زنی بخش خصوصی می‌باشند که بر اساس آن‌ها می‌توان در مذاکرات با دستگاه‌های اجرایی و سیاست‌گذار موثر بر فعالیت‌های اقتصادی از کلیات و کلی گوبی فاصله گرفته و بر اساس یافته‌های مستند و علمی گفتگو کرد.
- ✓ در بین گزارش‌هایی که متداول‌تری آن در خارج تهیه شده است، گزارش فضای کسب و کار بیشترین مقبولیت را دارد و با توجه به محدودیت‌های مالی و استانی بهتر است وارد چند شاخص نشویم و از آن جا که DB دقیقاً به بنگاه‌های کوچک و متوسط می‌پردازد، DB را برگزینیم.

بیشتر مشکلات ما در رویه‌ها است تا قوانین، لذا بسط دادن پژوهه فضای کسب و کار به استان‌ها می‌تواند مشکلات اجرا را مشخص سازد. این متداول‌تری هر ساله اصلاح می‌شود و خیلی از کشورها برای کار داخلی خود آن را مرجع قرار داده‌اند. بهتر است همانند گزارش‌هایی که به نظر سنجی می‌پردازد و معلول را بررسی می‌کنند ابتدا معلول‌ها را ببینیم و سپس از گزارشات مقایسه ای به دنبال علت‌ها برویم.

- پیشنهادات دیگری نیز به منظور بهبود محیط کسب و کار توسط کمیسیون مربوطه ارائه شد که به اختصار به شرح زیر می‌باشد:
- با اشاره به آن که بانک جهانی اذعان داشته در تدوین شاخص در اول راه قرار دارد، اتقا می‌تواند چند مدل را از بین شاخص‌های موجود بطوری که با فعالیت آن سازگاری بیشتری داشته باشد دنبال کند تا به عنوان بهره بردار برای ارتقا قابلیت فعالیت اقتصادی در استفاده از این شاخص‌ها تمرین شود.
- بخش خصوصی لازم است تا شاخص خود را تعریف کند زیرا بنگاه دار ممکن است اولویت‌های دیگری را دنبال کند که دولتی‌ها نمی‌بینند.
- در اتقا بازرگانی می‌توان بررسی بین صنعتی انجام داد و در عین حال آن را با نمونه‌های خارجی مقایسه کرد.
- پیاده سازی راهبرد یا استراتژی مدونی که دائمًا اصلاح شود برای اتقا پر اهمیت است و نگاه به این ماجرا بایستی بلند مدت باشد.
- در خصوص دستگاه‌های دولتی متولی محیط کسب و کار امکان تغییر برخی از آن‌ها مانند دستگاه‌های مرتبط با قوه قضائیه وجود دارد در حالی که در خصوص برخی دیگر این تغییر ممکن به نظر نمی‌رسد (مانند سازمان امور مالیاتی).^۱
- کمی کردن تحریم و مقایسه فساد صنایع ایران با دیگر کشورها

^۱ بخش دوم نظرسنجی مرکز پژوهش‌های مجلس از شکل‌های اقتصادی در خصوص ارزیابی عملکرد دستگاه‌های حکومتی مرتبط با کسب و کار می‌باشد.

فصل هفتم

نتیجه گیری

نتیجه گیری

بر اساس تعریف مرکز پژوهش‌های مجلس، هر عاملی که خارج از بنگاه بر عملکرد آن تاثیرگذار است، محیط کسب و کار آن تلقی می‌شود. لذا مرکز پژوهش‌های مجلس، محیط کسب و کار را شامل عوامل اجتماعی، سیاسی، حقوقی، زیست محیطی، فرهنگی، اقتصادی، فناورانه و زیرساختی دانسته و مولفه‌های تعیین شده محیط کسب و کار را نیز بر این مبنای در نظرسنجی‌ها جای داده است. بنابراین می‌توان گفت مولفه‌های ملی محیط کسب و کار حکایت از کل محیط خارجی تاثیرگذار بر کسب و کار دارند. اما از آن جا که در واقع فضای کسب و کار، آن بخش‌هایی است که تغییر دادن آنها فراتر از اختیارات و قدرت مدیران بنگاه‌های اقتصادی است الزاماً محیط خارجی بنگاه نمی‌باشد بلکه آن بخش از محیط داخلی که خارج از اختیارات مدیران بنگاه است نیز بایستی مد نظر قرار گیرد.

در خصوص شاخص‌های جهانی مورد مطالعه در این گزارش غیر از شاخص فضای کسب و کار (در واقع همان انجام کسب و کار به طور دقیق و برابر ترجمه) که تاکید اصلی آن بر محیط داخلی یک بنگاه یا کسب و کار است، دو شاخص جهانی دیگر (ارزیابی محیط بنگاه از محیط کسب و کار و شاخص رقابت پذیری جهانی) به بررسی هر دو محیط داخلی و محیط خارجی تاثیرگذار بر بنگاه می‌پردازند و همانطور که گفته شد ارتباط معناداری به دلیل تفاوت ماهیت بین مولفه‌های ملی محیط کسب و کار در ایران با شاخص فضای کسب و کار جهانی به چشم نمی‌خورد (غیر از ارتباط موضوعی ای اندکی که در جدول مربوطه قید شد) و تنها می‌توان بین دو شاخص دیگر جهانی، آن هم بخش خارجی و برونوی آن با مولفه‌های ملی ارتباط برقرار کرد زیرا مولفه‌های ملی همانطور که گفته شد تنها بخش عوامل خارجی را مد نظر قرار داده اند.

منابع و مأخذ

فهرست منابع و مأخذ

۱. احمدی، سید وحید (۱۳۸۷). ^۱مجموعه پژوهش های اقتصادی، بررسی مقایسه ای شاخص های فضای کسب و کار در ایران و جهان، اداره بررسی ها و سیاست های اقتصادی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران.
۲. الحسینی، م. (۲۰۱۲). ^۲گزارش جهانی فضای کسب و کار و گرفتاری های ایران، بازیابی از: <http://alhosseini.org/>
۳. انجمن مدیران صنایع (۱۳۹۱). ^۳گزارش کارشناسی در خصوص اصلاح ساختار نهادی تولید با تغییر قوانین کسب و کار در راستای سیاست های اصل ۴۴ قانون اساسی، واحد پژوهش انجمن مدیران صنایع.
۴. انجمن مدیران صنایع. (۱۳۹۱). ^۴مروی بر مشکلات بخش صنعت و ارائه برخی راهکارها (ویرایش جدید)، واحد پژوهش انجمن مدیران صنایع.
۵. بانک اطلاعات کارآفرینی، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی. (۱۳۸۶). ^۵تعريف کسب و کار و انواع آن، بازیابی از: <http://karafarini.gov.ir/>
۶. بریده جراید. (۱۳۹۰، ۷، ۳۰). ^۶لزوم بهبود شرایط کسب و کار در ایران، بازیابی از: <http://e-sepaar.net/>
۷. پایگاه اطلاع رسانی صنعت. (بدون تاریخ). ^۷نگاهی به شاخص های جهانی فضای کسب و کار ایران به گزارش بانک جهانی، بازیابی از: www.myindustry.ir
۸. تابناک. (۱۳۹۰). ^۸فضای کسب و کار همچنان نامناسب است، بازیابی از: www.tabnak.ir
۹. خانه ملت خبرگزاری مجلس شورای اسلامی. (۱۳۹۰، ۲، ۵). ^۹وضعیت نامناسب حقوق مالکیت در محیط کسب و کار کشور، بازیابی از: www.icana.ir
۱۰. خبر آنلاین. (۱۳۹۱، ۴، ۴۴). ^{۱۰}ایران هشتمین اقتصاد بسته دنیاست؟ اخلال در فضای کسب و کار همزمان با اجرای هدفمندی، بازیابی از: www.khabaronline.ir
۱۱. قادری، فرید (بدون تاریخ). ^{۱۱}پروژه بهبود فضای کسب و کار، دیرخانه ماده ۷ قانون ۴۴، بازیابی از: www.investiniran.ir
۱۲. دیرخانه ماده ۷۶ قانون برنامه پنجم توسعه (۱۳۹۱). ^{۱۲}معرفی دیرخانه، بازیابی از: www.madehv6.ir
۱۳. دین و اقتصاد (۱۳۹۰، ۸، ۹). ^{۱۳}چالش ها و چشم اندازهای فضای کسب و کار در ایران، بازیابی از: [http://ires.ir/](http://ires.ir)
۱۴. سازمان ثبت اسناد و املاک کشور (۱۳۸۷). ^{۱۴}بررسی شاخص شروع کسب و کار در ایران - ۲۰۰۹، بازیابی از: www.doingbusinessiniran.ir
۱۵. سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران (۱۳۹۰، ۱۱، ۱۵). ^{۱۵}شاخص های ده گانه، بازیابی از: www.doingbusinessiniran.ir

۱۶. سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران (۱۳۹۰، ۱۱، ۱۵). **طرح بهبود فضای کسب و کار**: بازیابی از: www.doingbusinessiniran.ir
۱۷. زمانی، زهراء(۱۳۸۷). **شاخص تجارت فرامرزی**: سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران. بازیابی از: www.doingbusinessiniran.ir
۱۸. بادامی، حسین (۱۳۸۷). **پایان کسب و کار (ورشکستگی)**: سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران. بازیابی از: www.doingbusinessiniran.ir
۱۹. ملکی، مریم (۱۳۸۷). **شاخص اشتغال**: دفتر وام‌ها، مجتمع و موسسات بین‌المللی سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران. بازیابی از: www.doingbusinessiniran.ir
۲۰. عزیزی، فاطمه (۱۳۸۷). **بررسی شاخص حمایت از سهامداران اقلیت**: سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران. بازیابی از: www.doingbusinessiniran.ir
۲۱. عزیزی، فاطمه (۱۳۸۷). **شاخص لازم الاجرا نمودن قراردادها**: سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران. بازیابی از: www.doingbusinessiniran.ir
۲۲. قادری، فرید (۱۳۸۷). **شاخص اخذ مجوزهای ساخت**: سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران. بازیابی از: www.doingbusinessiniran.ir
۲۳. قادری، فرید (۱۳۸۷). **شاخص پرداخت مالیات**: سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران، بازیابی از: www.doingbusinessiniran.ir
۲۴. حقانی، معصومه (۱۳۸۷). **شاخص اخذ اعتبار**: دفتر وام‌ها، مجتمع و موسسات بین‌المللی سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران. بازیابی از: www.doingbusinessiniran.ir
۲۵. شبکه بهداشت و درمان ارسنجان. (بدون تاریخ). **معرفی شاخص**: بازیابی از: <http://arsanjan.sums.ac.ir/>
۲۶. **طرح بهبود مستمر محیط کسب و کار**: (بدون تاریخ). بازیابی از: www.investiniran.ir
۲۷. عبدالله‌تبیریزی، حسین (۱۳۷۸). **شاخص سهام در بورس‌های اوراق بهادر و آزمون شاخص بورس اوراق بهادر تهران**.
۲۸. توکلی‌ایان فرد، حسن (۱۳۸۶). **فرهنگ تشریحی اقتصاد**: نشر الکترونیکی و اطلاع رسانی جهان رایانه.
۲۹. گلریز، حسن (۱۳۸۵). **فرهنگ توصیفی اصطلاحات پول، بانکداری و مالیه بین‌المللی**: فرهنگ معاصر.
۳۰. فرهنگ، منوچهر (۱۳۸۶). **فرهنگ علوم اقتصادی: انگلیسی - فارسی**: چاپخانه کاج.
۳۱. عمید، حسن (۱۳۸۹). **فرهنگ فارسی عمید**: راه رشد.
۳۲. کار گروه سازمان ثبت اسناد و املاک کشور (بدون تاریخ). **بررسی شاخص نقل و انتقال اموال در ایران**: بازیابی از: www.doingbusinessiniran.ir

۳۳. کمیسیون اصل ۴۴ و محیط کسب و کار اتاق بازرگانی ایران (۱۳۹۱). صورتجلسه پانزدهم کمیسیون کمیسیون اصل ۴۴ و محیط کسب و کار.
۳۴. کمیسیون اصل ۴۴ و محیط کسب و کار اتاق بازرگانی ایران (۱۳۹۱). صورتجلسه چهاردهم کمیسیون کمیسیون اصل ۴۴ و محیط کسب و کار.
۳۵. باسخا، مهدی (۱۳۹۰). ^{گزارش راهبردی شاخص کسب و کار در افق چشم انداز}. کمیسیون نظارت مجمع تشخیص مصلحت نظام.
۳۶. مجلس شورای اسلامی (۱۳۹۰، ۱۱، ۱۶). ^{قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار}. اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی جمهوری اسلامی ایران.
۳۷. سالاری، ابوزر، حجت دهقان و بنادکوکی (اسفند ۱۳۹۰). ^{ارزیابی محیط کسب و کار به روش واحد اطلاعات اکونومیست (EIU)} به همراه چشم انداز محیط کسب و کار ایران از نگاه موسسه^۱. گروه مطالعات کسب و کار مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی.
۳۸. احمدیان، مریم (آذر ۱۳۹۰). ^{بررسی و نقد شاخص های جهانی آزادی اقتصادی (بنیاد هریتیج و موسسه فریزر)}. دفتر مطالعات محیط کسب و کار مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی.
۳۹. حسینی، سید محمد رضا و حجت دهقانی بناد کوکی (اردیبهشت ۱۳۸۹). ^{پایش فضای کسب و کار اردیبهشت ۱۳۸۹}. گروه مطالعات فضای کسب و کار مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی.
۴۰. شهبازی غیاثی، موسی و زهرا نعیمی (دی ۱۳۹۰). ^{پایش محیط کسب و کار ایران در تابستان ۱۳۹۰} (از زیبایی ۲۷۴ تشكل اقتصادی سراسر کشور از ۲۲ مولفه ملی محیط کسب و کار و عملکرد ۲۰ دستگاه موثر در اداره بنگاه ها در ایران). گروه مطالعات فضای کسب و کار مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی.
۴۱. نعیمی، زهرا، حسین اسدی، سید محمد رضا حسینی و سید امیر سیاح (تیر ۱۳۹۰). ^{پایش محیط کسب و کار ایران در زمستان ۱۳۸۹} (از زیبایی ۱۹۷ تشكل اقتصادی سراسر کشور از ۲۲ مولفه ملی محیط کسب و کار و عملکرد ۱۹ دستگاه موثر در اداره بنگاه ها در ایران). گروه مطالعات فضای کسب و کار مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی.
۴۲. نعیمی، زهرا، حسین اسدی، سید محمد رضا حسینی و حجت دهقان (اسفند ۱۳۸۹). ^{پایش محیط کسب و کار در ایران در پاییز ۱۳۸۹} (از زیبایی ۱۹۰ تشكل اقتصادی سراسر کشور از ۲۲ مولفه ملی محیط کسب و کار و عملکرد ۲۰ دستگاه موثر در اداره بنگاه ها در ایران). گروه مطالعات کسب و کار مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی.
۴۳. سیاح، سید امیر (خرداد ۱۳۹۰). ^{سامانه بهبود مستمر محیط کسب و کار در ایران (ناظر به مواد ۲) تا (۷) طرح ایجاد فضای مساعد کارآفرینی و رفع موانع کسب و کار}. گروه مطالعات کسب و کار مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی.
۴۴. پاداش، حمید (بهمن ۱۳۸۸). ^{سهوالت کسب و کار در ایران گزارش بانک جهانی در مورد فضای کسب و کار ایران در سال ۲۰۱۰}. گروه مطالعات فضای کسب و کار مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی.
۴۵. شهبازی غیاثی، موسی و زهرا نعیمی (اردیبهشت ۱۳۹۱). ^{گزارش پایش محیط کسب و کار ایران در پاییز ۱۳۹۰} (از زیبایی ۲۵۱ تشكل اقتصادی سراسر کشور از ۲۲ مولفه ملی محیط کسب و کار و عملکرد ۲۰ دستگاه موثر بر اداره بنگاه ها در ایران). گروه مطالعات کسب و کار مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی.

۴۶. احمدیان، مریم (مهر ۱۳۹۰).^۷ موری بر تجربیات برخی کشورها در ارزیابی محیط کسب و کار، دفتر مطالعات کسب و کار مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی.
۴۷. حسینی، سید محمد رضا (اسفند ۱۳۸۹).^۸ معرفی و ارزیابی شاخص های انجام کسب و کار، گزارش بنگاه و پایش محیط کسب و کار، دفتر مطالعات کسب و کار مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی.
۴۸. علوی منش، سید محسن (۱۳۸۸).^۹ بررسی چالش های فضای کسب و کار، مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی.
۴۹. قادری، فرید (مرداد ۱۳۹۰).^{۱۰} جزئیات پنج گزارش دوره ای بانک جهانی از زمینه های کسب و کار در کشورهای مختلف، دفتر مطالعات کسب و کار مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی.
۵۰. مرکز تحقیقات استراتژیک (۱۳۸۷).^{۱۱} توضیحاتی در مورد شاخص درک فساد، معاونت پژوهش های اقتصادی مجمع تشخیص مصلحت نظام.
۵۱. جنتی فرد، محمد و حامد نیک رفتار (۱۳۹۱).^{۱۲} گزارش رقابت پذیری ایران ۱۳۹۰، مرکز تحقیقات و بررسی های اقتصادی اتاق بازرگانی ایران.
۵۲. مرکز مدیریت آمار و فناوری اطلاعات (۱۳۸۷).^{۱۳} شاخص های ملی سلامت، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.
۵۳. معاونت برنامه ریزی و امور اقتصادی وزارت بازرگانی (۱۳۸۷).^{۱۴} موری بر متولوژی چهارشاخص: (فساد، آزادی اقتصادی، فضای کسب و کار، وضعیت بنگاه ها)، بازیابی از: <http://dpea.moc.gov.ir/>
۵۴. تشکینی، احمد و امیر رضا سوری (۱۳۹۱).^{۱۵} صد نکته در خصوص شاخص آزادی اقتصادی، موسسه مطالعات و پژوهش های بازرگانی.
۵۵. میدری، احمد. (۹۷، ۱۳۹۱).^{۱۶} محیط کسب و کار.
۵۶. میدری، احمد و اصلاح قودجانی (۱۳۸۷).^{۱۷} سنجش و بهبود محیط کسب و کار، انجمن مدیران صنایع.
۵۷. فرهادی، کاظم (۱۳۷۱).^{۱۸} واژگان اقتصاد و زمینه های واپسیه، آرین.
۵۸. ویکی پدیا (۱۹۲، ۲۰۱۱).^{۱۹} کسب و کار، بازیابی از: <http://fa.wikipedia.org/>
۵۹. ویکی پدیا (۲۰۰۵).^{۲۰} دیدبان جهانی کارآفرینی، بازیابی از: <http://fa.wikipedia.org/>
۶۰. ICCIMA (بدون تاریخ).^{۲۱} کمیسیون های تخصصی اتاق بازرگانی ایران، بازیابی از: www.iccima.ir
۶۱. www.iccima.ir (۲۷، ۱۳۹۱).^{۲۲} نهادنیان در بازدید از دبیرخانه ماده ۷۶، بازیابی از: www.iccima.ir
۶۲. Business Dictionary . "index". Retrieved from www.businessdictionary.com
۶۳. Business Monitor International. (۲۰۱۲). "Country Risk and Business Forecasts". Retrieved from www.businessmonitor.com
۶۴. Cato Institute. (۲۰۱۲). "Economic Freedom of the World". Retrieved from www.cato.org

۱۰. DCED. (۲۰۰۸). "SUPPORTING BUSINESS ENVIRONMENT REFORMS (PRACTICAL GUIDANCE FOR DEVELOPMENT AGENCIES)". Donor Committee for Enterprise Development.
۱۱. Doing Business. (۲۰۰۳). "Doing Business in ۲۰۰۳ (Understanding regulations)". Washington: The World Bank.
۱۷. EIU. (۲۰۰۶). "Business environment rankings methodology". Retrieved from www.eiu.com
۱۸. EIU. (۲۰۰۶). "Business environment rankings methodology". Retrieved from www.eiu.com
۱۹. EIU. (۲۰۱۲). "Who we are". Retrieved from www.eiu.com
۲۰. EIU. (۲۰۰۵). "World investment prospects to ۲۰۱۱". The Economist Intelligence Unit.
۲۱. European Commision. (۲۰۱۲). "BUSINESS AND CONSUMER SURVEY RESULTS". European Commision.
۲۲. Fimalac. (۲۰۱۱). "Annual Report ۲۰۱۱". Retrieved from www.fimalac.com
۲۳. Fimalac. (n.d.). "Strategic focus". Retrieved from www.fimalac.com
۲۴. Fitch Ratings. (۲۰۱۲). "About Us". Retrieved from www.fitchratings.com
۲۵. Fraser Institute. (۲۰۱۱). "Economic Freedom of the World: ۲۰۱۱ Annual Report". Retrieved from www.freetheworld.com
۲۶. GEM. (۲۰۱۲). "What is GEM?" Retrieved from www.gemconsortium.org
۲۷. IFC, The World Bank. (۲۰۱۲). "Enterprise Surveys Data". Retrieved from www.enterprisesurveys.org
۲۸. Investopedia. (۲۰۱۲). "Definition of 'Index'". Retrieved from www.investopedia.com
۲۹. London Business School. (۲۰۰۸-۲۰۱۲). "Global Entrepreneurship Monitor (GEM Global)". Retrieved from www.london.edu
۳۰. Merriam-Webste. (۲۰۱۲). "in·dex". Retrieved from www.merriam-webster.com
۳۱. Oxford. (۱۹۸۰). Oxford ADVANCED LEARNER'S Dictionary. دیبا.
۳۲. Oxford University Press. (۲۰۱۲). "index". Retrieved from oxforddictionaries.com
۳۳. Th e Heritage Foundation. (۲۰۱۲). "Highlights of the ۲۰۱۲ Index of Economic Freedom Promoting Economic Opportunity and Prosperity". Washington, New York: Th e Heritage Foundation, The Wall Street Journal, Terry Miller, Kim R. Holmes, Edwin J. Feulner.
۳۴. The Heritage Foundation and The Wall Street Journal. (۲۰۱۲). "Explore the Data". Retrieved from www.heritage.org
۳۵. The World Bank. (۲۰۱۲). "Doing business in a more transparent world Economy profile: Iran Islamic Rep. ", Washington: The World Bank and the International Finance Corporation.

۸۶. The World Bank. (۲۰۱۲). "Ease of doing business and distance to frontier". Retrieved from www.doingbusiness.org
۸۷. The World Bank. (۲۰۱۲). "Enterprise Surveys". Retrieved from data.worldbank.org
۸۸. The World Bank Group. (۲۰۱۲). "About Us". Retrieved from www.enterprisesurveys.org
۸۹. UN, DESA. (۲۰۱۱). "LDC information: The criteria for identifying least developed countries". Retrieved from www.un.org
۹۰. Webster. (۱۳۸۶). Merriam-Webster's Collegiate Dictionary. سعدی.
۹۱. WEF. (۲۰۱۲). "The Global Competitiveness Report ۲۰۱۲-۲۰۱۳". World Economic Forum.
۹۲. Wikipedia. (۲۰۱۲, ۸ ۸). "Ease of doing business index". Retrieved from en.wikipedia.org
۹۳. Wikipedia. (۲۰۱۲). "Index". Retrieved from en.wikipedia.org
۹۴. Wikipedia. (۲۰۱۲, ۸ ۲۹). "Index of Economic Freedom". Retrieved from en.wikipedia.org
۹۵. Wikipedia. (۲۰۱۲, ۰ ۱۲). "Indices of economic freedom". Retrieved from en.wikipedia.org
۹۶. World Bank & IFC. (۲۰۱۱). "Business Environment Snapshot". Retrieved from rru.worldbank.org
۹۷. World Economic Forum. (۲۰۰۵). "The Global Competitiveness Index". Retrieved from www.weforum.org
۹۸. World Economic Forum. (۲۰۱۱). "The Global Competitiveness Report ۲۰۱۱-۲۰۱۲". Geneva: World Economic

پیوست ها

پیوست ها

پیوست ۱: فهرست تشکل های اقتصادی مورد استناد مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی

۱. اتحادیه مرکزی تعاونی های روستایی و کشاورزی ایران،
۲. اتحادیه صنف تعویض روغن، پنچرگیر و کارواش،
۳. شرکت تعاونی تولیدکنندگان فرآورده های بهداشتی، صنعتی، آرایشی،
۴. انجمن صنایع طیور ایران،
۵. انجمن صنایع لوازم خانگی ایران،
۶. اتحادیه صادرکنندگان آبزیان ایران،
۷. اتحادیه تعاونی مصرف راه آهن،
۸. سندیکای صنعت مخابرات ایران،
۹. انجمن صنایع تولید لنت ترمز و کلاج،
۱۰. اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران،
۱۱. انجمن صنفی تولیدکنندگان شیرآلات بهداشتی،
۱۲. شرکت تعاونی و سندیکای صنایع کنسرو ایران،
۱۳. اتحادیه صادرکنندگان فرآورده های سرب و روی ایران،
۱۴. اتحادیه تعاونی های مصرف فرهنگیان سراسر کشور،
۱۵. کانون سراسری انجمن های شرکت های ساختمانی و تأسیساتی و تجهیزاتی ایران،
۱۶. انجمن توسعه و بهبود کیفیت،
۱۷. انجمن صنفی شرکت های خدمات بیمه ایران،
۱۸. اتحادیه سراسری تعاونی های تولیدکنندگان فرش دستیاف ایران،
۱۹. انجمن صنفی صنایع فرآورده های لبنی ایران،
۲۰. انجمن صنفی کارفرمایی افزودنی های صنایع غذایی،
۲۱. اتحادیه مرکزی تعاونی های عشايری ایران،
۲۲. اتحادیه سراسری شرکت های تعاونی اعتبار ایران،
۲۳. سندیکای تولیدکننده برق،
۲۴. سندیکای تولیدکنندگان خمیرماهی ایران،

۲۵. اتحادیه شرکت‌های تعاونی مسافربری کشور،
۲۶. اتحادیه سراسری شرکت‌های تعاونی و تکثیر و پرورش ماهی‌های سردابی،
۲۷. اتحادیه سراسری تعاونی‌های تولیدی و خدمات تولیدکنندگان فرآورده‌های گوشتی سراسر کشور،
۲۸. انجمن سازندگان تجهیزات صنعتی ایران،
۲۹. اتحادیه صنایع لوح‌های فشرده ایران،
۳۰. انجمن تولید اسید و انجمن تولید کودهای شیمیایی،
۳۱. انجمن صادرکنندگان صنعتی ومعدنی و خدمات مهندسی ایران،
۳۲. جامعه صنعت کفش ایران،
۳۳. اتحادیه تولیدکنندگان و صادرکنندگان محصولاتمعدنی ایران،
۳۴. اتحادیه مرکزی فرش دستباف روستاپی ایران،
۳۵. انجمن شرکت‌های لیزینگ ایران،
۳۶. شرکت تعاونی سازندگان ملامین و فرآورده‌های وابسته،
۳۷. انجمن صنایع گالوانیزه ایران،
۳۸. اتحادیه سراسری تعاونی‌های مصرف کارکنان دولت (اسکاد)،
۳۹. انجمن شرکت‌های نمایندگی خدمات صنعت بیمه کشور،
۴۰. انجمن صنفی کارفرمایان کارخانجات نان صنعتی و ماشینی و واحدهای درحال تبدیل ایران،
۴۱. شورای ملی زیتون ایران،
۴۲. انجمن صنفی بهینه‌سازی مصرف انرژی ایران،
۴۳. انجمن شرکت‌های مهندسی و پیمانکاری نفت گاز و پتروشیمی،
۴۴. انجمن تولیدکنندگان و صادرکنندگان مولیدن،
۴۵. انجمن صنفی شرکت‌های اتماسیون صنعتی،
۴۶. اتحادیه مالکان کشتی ایران،
۴۷. انجمن صنایع و معادن سرب و روی ایران،
۴۸. اتحادیه صادرکنندگان خشکبار ایران،
۴۹. انجمن صنفی کارفرمایی کارگزاران رسمی بیمه،
۵۰. انجمن شرکت‌های ساختمانی،
۵۱. انجمن ملی خرمای ایران،
۵۲. سندیکای تولیدکنندگان موتورسیکلت ایران،

۵۳. شرکت تعاقنی رنگ و رزین الوان و صنایع وابسته،
۵۴. اتحادیه سراسری تعاقنی های صیادی ایران،
۵۵. انجمن مدیران صنایع ایران،
۵۶. انجمن صنفی کارفرمایی آزمایشگاه های معتمد محیط زیست،
۵۷. انجمن سنگ ایران،
۵۸. گروه واردکنندگان و نمایندگان شرکت های خارجی (مجموع واردات)،
۵۹. اتحادیه ملی محصولات کشاورزی ایران،
۶۰. انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران،
۶۱. انجمن پایانه داران بنادر ایران،
۶۲. انجمن تولیدکنندگان رنگ و رزین ایران،
۶۳. انجمن آب های معدنی و آشامیدنی ایران،
۶۴. انجمن صنفی شرکت های خدمات آتشکاری،
۶۵. انجمن صنفی تولیدکنندگان قارچ خوارکی،
۶۶. سندیکای صنایع آلومینیم ایران،
۶۷. اتحادیه صادرکنندگان صنعت چاپ ایران،
۶۸. شرکت تعاقنی کارخانجات فرآوری روغن و دانه های روغنی ایران (فردا)،
۶۹. اتحادیه صادرکنندگان فراورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران (لوشان)،
۷۰. انجمن صنفی صنایع روغن کشی ایران،
۷۱. انجمن صنفی صنایع روغن نباتی ایران،
۷۲. کانون انجمن های صنایع غذایی ایران،
۷۳. سندیکای صنعت برق ایران،
۷۴. انجمن صنفی آردسازان ایران،
۷۵. انجمن صنایع نساجی ایران (۱ پرسشنامه)،
اردبیل
۷۶. انجمن های صنفی آموزشگاه های آزاد رایانه استان اردبیل،
۷۷. انجمن صنفی دندانسازان استان اردبیل،
۷۸. اتاق تعاقن اردبیل،

اصفهان

۷۹. انجمن مدیران صنایع استان اصفهان،
۸۰. شرکت تعاقنی فولاد علیجه،
۸۱. انجمن داروخانه‌های دامپزشکی استان اصفهان،
۸۲. انجمن صنفی تولیدکنندگان آجر و سفال اصفهان و حومه،
۸۳. انجمن صنفی کارفرمایان حمل و نقل در چه غرب اصفهان،
۸۴. انجمن صنفی شرکت‌های خدمات مشاوره‌ای جنوب استان اصفهان،
۸۵. شرکت تعاقنی بیل کشداران استان اصفهان،
۸۶. انجمن صنفی نمایندگان بیمه ایران استان اصفهان،
۸۷. اداره کل آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک استان اصفهان،
۸۸. اتاق تعاون استان اصفهان،
۸۹. انجمن صنفی کارفرمایان صنایع نساجی استان اصفهان،
۹۰. خانه صنعت و معدن استان اصفهان،
۹۱. اتحادیه قالیبافان کاشان،
۹۲. انجمن صنفی کارفرمایی شرکت‌های مهندسی کشاورزی،
۹۳. کانون انجمن‌های صنفی کارفرمایان استان اصفهان،
آذربایجان شرقی
۹۴. انجمن صنفی کارفرمایی تولیدکنندگان یونولیت استان آذربایجان شرقی،
۹۵. انجمن صنفی شرکت‌های حمل و نقل تبریز و حومه،
۹۶. کانون کارفرمایی انجمن‌های صنفی دفاتر مشاوره شغلی و کاریابی‌های غیردولتی سراسر کشور،
۹۷. خانه صنعت و معدن تبریز،
۹۸. انجمن شرکت‌های ساختمانی و تأسیساتی آذربایجان شرقی،
۹۹. اتاق بازرگانی تبریز،
۱۰۰. انجمن صنفی شرکت‌های توزیعی پخش مواد غذایی دارویی و بهداشتی استان آذربایجان
شرقی،
۱۰۱. انجمن مدیران صنایع آذربایجان شرقی،
۱۰۲. انجمن صنفی کارفرمایی داروخانه‌های دامپزشکی آذربایجان شرقی،

آذربایجان غربی

۱۰۳. انجمن صنفی کالا و مسافر شهرستان ارومیه،

۱۰۴. اتاق تعاون آذربایجان غربی،

۱۰۵. اتاق بازرگانی آذربایجان غربی،

۱۰۶. انجمن صنفی کارخانجات آرد غلطکی استان آذربایجان غربی،

البرز

۱۰۷. انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن آماده و قطعات بتون استان البرز،

۱۰۸. انجمن صنفی آموزشگاههای آزاد صنایع دستی کرج و حومه،

۱۰۹. انجمن صنفی شرکت‌های ساختمانی، تأسیساتی، تجهیزاتی استان البرز،

۱۱۰. انجمن صنفی معماران تجربی،

تهران

۱۱۱. انجمن صنفی کارفرمایی شرکت‌های خدمات عمومی، پشتیبانی فنی و مهندسی و فضای سبز،

۱۱۲. اتحادیه تعاونی‌های مصرف محلی استان تهران،

۱۱۳. انجمن صنفی مهندسان مشاور و طراح و ناظر ساختمان استان تهران،

۱۱۴. اتاق بازرگانی تهران،

۱۱۵. انجمن صاحبان واحدهای تولیدی صنعتی تهران،

بوشهر

۱۱۶. مجمع امور صنفی بوشهر،

۱۱۷. انجمن خرمای بوشهر،

۱۱۸. اتاق بازرگانی بوشهر،

۱۱۹. انجمن صنفی شرکت‌های خدماتی استان بوشهر،

چهارمحال و بختیاری

۱۲۰. انجمن صنفی کارفرمایی شرکت‌های خدماتی پشتیبانی و غذایی استان چهارمحال و بختیاری،

۱۲۱. انجمن تکرشته‌ای‌های آموزشگاههای آزاد فنی و حرفه‌ای،

۱۲۲. اتاق تعاون استان چهارمحال و بختیاری،

خراسان جنوبی

۱۲۳. اتاق تعاون استان خراسان جنوبی،

۱۲۴. اتاق بازرگانی خراسان جنوبی،

۱۲۵. انجمن صنفی کارفرمایی آموزشگاههای آزاد فنی و حرفه‌ای بیرجند،
خراسان رضوی

۱۲۶. انجمن صنفی کارفرمایان شرکت‌های حفاری خراسان رضوی،

۱۲۷. انجمن صنفی رانندگان و دارندگان شهرستان نیشابور،

۱۲۸. انجمن صنفی مهندسان مشاور خراسان رضوی،

۱۲۹. انجمن صنفی کارفرمایی مدیران مهدکودکهای شهرستان تایباد،

۱۳۰. خانه صنعت و معدن خراسان رضوی،

۱۳۱. اتاق بازرگانی مشهد،

خراسان شمالی

۱۳۲. انجمن صنفی دارندگان و رانندگان کامیون شهرستان اسفراین،

۱۳۳. تشکل صادراتی استان خراسان شمالی،

۱۳۴. اتاق بازرگانی خراسان شمالی،

۱۳۵. اتاق تعاون خراسان شمالی،

خوزستان

۱۳۶. اتاق تعاون استان خوزستان،

۱۳۷. انجمن صنفی شرکت‌های خدماتی دزفول و حومه،

۱۳۸. انجمن صنفی شرکت‌های حمل و نقل کالای آبادان و شادگان،

۱۳۹. انجمن صنفی آموزشگاههای آزاد رایانه دزفول،

۱۴۰. اتحادیه صنف قناد - بستنی و آبمیوه فروش شهرستان اهواز،

۱۴۱. انجمن صنفی شرکت‌های مشاوره و پیمانکاری مهندسی روش‌های آبیاری تحت فشار استان

خوزستان،

۱۴۲. اتحادیه صنف کابینتسازان و فلزکاران اهواز،

۱۴۳. اتحادیه صنف تراشکار و ریخته‌گر اهواز،

زنجان

۱۴۴. اتاق بازرگانی زنجان،

۱۴۵. اتاق تعاون زنجان،

۱۴۶. انجمن صنفی دفاتر و شرکت‌های خدمات مسافرتی و گردشگری و جهانگردی استان زنجان،

۱۴۷. انجمن صنفی کارفرمایی نمایندگی های مجاز سایپا استان سمنان،

۱۴۸. انجمن صنفی کارفرمایی تولیدکنندگان شن و ماسه استان سمنان،

۱۴۹. اتاق بازرگانی سمنان،

سیستان و بلوچستان

۱۵۰. انجمن صنفی کارفرمایان صنعت شیر استان سیستان و بلوچستان،

۱۵۱. انبوهسازان مسکن استان سیستان و بلوچستان،

۱۵۲. انجمن صنفی کارفرمایان شرکت های خدماتی و پشتیبانی زاهدان،

۱۵۳. انجمن صنفی کارخانجات آرد سیستان و بلوچستان،

فارس

۱۵۴. خانه صنعت و معدن استان فارس،

۱۵۵. انجمن صنفی کارفرمایی مجامع خدمات رفاهی بین جاده ای استان فارس،

۱۵۶. کانون انجمن های صنفی کارفرمایی استان فارس،

۱۵۷. انجمن صنفی آموزشگاه های آزاد استان فارس،

۱۵۸. انجمن صنفی شرکت های حفاری استان فارس،

۱۵۹. اتحادیه مصنوعات فلزی و کابینتسازان شیراز،

۱۶۰. انجمن صنفی کارخانجات آردسازی استان فارس،

۱۶۱. اتحادیه صنف نمایشگاه داران اتومبیل شهرستان شیراز،

۱۶۲. اتحادیه صنف الکترونیک، برکار، لوستر فروش و برق صنعتی،

۱۶۳. اتحادیه صنف سازندگان و توزیع کنندگان ظروف ملامین و اسباب بازی فروشان،

۱۶۴. اتحادیه صنف مرغ و تخمر مرغ و پرنده و ماهی فروشان،

۱۶۵. اتحادیه صنف چلوكبایی ها و غذاخوری،

۱۶۶. اتحادیه صنف موzaieksازان،

۱۶۷. اتحادیه صنف فروشنده کان طلا و جواهر و نقره،

۱۶۸. اتحادیه صنف پارچه فروشان،

۱۶۹. اتحادیه صنف فروشنده کان فرش دستیاف،

۱۷۰. اتحادیه صنف ابزار و یراق فروشان،

۱۷۱. اتحادیه صنف فروشنده کان ابزار کشاورزی و ساختمانی،

قم

۱۹۹. انجمن انبوه‌سازان ساختمان و مسکن استان قم،

۲۰۰. انجمن صنفی شرکت‌های حمل و نقل داخلی کالای استان قم،

۲۰۱. انجمن مدیران صنایع استان قم،

۲۰۲. انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن آماده استان قم،

۲۰۳. انجمن صنفی کارفرمایی کاریابی‌های غیردولتی استان قم،

۲۰۴. مجمع امور صنفی و توزیعی خدماتی قم،

۲۰۵. انجمن صنفی معماران تجربی استان قم،

کردستان

۲۰۶. انجمن صنفی کارفرمایی کامیون‌داران سقز،

۲۰۷. مجمع امور صنفی تولیدی خدمات فنی ستندج،

۲۰۸. اتاق بازرگانی کردستان،

۲۰۹. اتاق تعاون استان کردستان،

۲۱۰. خانه صنعت و معدن کردستان،

کرمان

۲۱۱. انجمن صنفی کارفرمایی شرکت‌های فنی و مشاوره‌ای مهندسی کشاورزی سیرجان،

۲۱۲. انجمن صنفی مجتمع‌های خدمات رفاهی استان کرمان،

۲۱۳. انجمن صنفی آموزشگاه‌های آزاد شهرستان سیرجان،

۲۱۴. انجمن صنفی کارفرمایی شرکت‌های خدماتی شهرستان شهربادک،

۲۱۵. خانه صنعت و معدن استان کرمان،

۲۱۶. مجمع امور صنفی کرمان،

کرمانشاه

۲۱۷. انجمن شرکت‌های ساختمانی و تأسیساتی استان کرمانشاه،

۲۱۸. انجمن بتن استان کرمانشاه،

۲۱۹. اتاق بازرگانی کرمانشاه،

۲۲۰. مجتمع کشت و صنعت و روغن نباتی کرمانشاه،

۲۲۱. انجمن صنفی داروخانه‌های دامپزشکی استان کرمانشاه،

کهگیلویه و بویراحمد

۲۲۲. انجمن صنفی شرکت‌های حمل و نقل شهرستان بویراحمد،

۲۲۳. انجمن صنفی کارفرمایی رانندگان سواری بین شهری دهدشت،

۲۲۴. انجمن صنفی شرکت‌های خدماتی و پشتیبانی کهگیلویه و بویراحمد،
گلستان

۲۲۵. انجمن صنفی کارفرمایی صنعت شالیکوبی‌داران استان گلستان،

۲۲۶. انجمن صنفی کارفرمایان کشتارگاه‌های صنعتی طیور استان گلستان،

۲۲۷. انجمن صنفی نمایندگان بیمه آسیا استان گلستان،

۲۲۸. انجمن صنفی کارفرمایی آموزشگاه‌های آزاد خیاطی فنی و حرفة‌ای مینودشت،

۲۲۹. انجمن صنفی معماران تجربی شهرستان گرگان،

۲۳۰. انجمن معماران تجربی علی‌آباد کتول،

۲۳۱. انجمن صنفی کارفرمایان کارخانجات آجر ماشینی استان گلستان،

۲۳۲. خانه صنعت و معدن گلستان،

گیلان

۲۳۳. انجمن صنفی آرد استان‌های گیلان و زنجان،

۲۳۴. انجمن صنفی شرکت‌ها و مؤسسات مسافربری شهرستان رشت و حومه،

۲۳۵. انجمن صنفی نمایندگان بیمه آسیا استان گیلان،

۲۳۶. انجمن صنفی کارفرمایی شرکت‌های حمل و نقل جاده‌ای کالا شهرستان بندرانزلی،

۲۳۷. کانون کارفرمایی شرکت‌های مکانیزاسیون کشاورزی استان گیلان،

لرستان

۲۳۸. اتاق تعاون استان لرستان،

۲۳۹. انجمن صنفی نمایندگان ساپیا استان لرستان،

۲۴۰. انجمن صنفی شرکت‌ها و مؤسسات حمل و نقل کالای شهرستان بروجرد،

۲۴۱. انجمن صنفی کارفرمایی انبوه‌سازان استان لرستان،

مازندران

۲۴۲. انجمن صنایع همگن کانی غیرفلزی مازندران،

۲۴۳. انجمن صنفی دفاتر پیشخوان دولت شهرستان‌های قائم‌شهر، جویبار، سوادکوه،

۲۴۴. انجمن صنفی آموزشگاه‌های آزاد فنی و حرفة‌ای نکا،

۲۴۵. کانون انجمن‌های صنفی کارفرمایی دفاتر خدمات ارتباطی استان مازندران،
۲۴۶. کانون کارفرمایان مازندران،
۲۴۷. انجمن شیمیایی و سلولزی مازندران،
۲۴۸. کانون انجمن‌های صنفی کارفرمایان شرکت‌های خدماتی و فنی مهندسی مازندران،
۲۴۹. انجمن کارفرمایان صنایع شهرستان بابل،
۲۵۰. کانون مهندسین تنکابن،
۲۵۱. انجمن شرکت‌های ساختمانی و تأسیساتی مازندران،
۲۵۲. خانه صنعت و معدن مازندران،
۲۵۳. انجمن صنفی کارفرمایی تولیدکنندگان گل و گیاه زینتی شهرستان آمل،
۲۵۴. انجمن صنفی شرکت‌های خدمات مشاوره‌ای و فنی و مهندسی کشاورزی شرق مازندران،
مرکزی
۲۵۵. خانه صنعت و معدن استان مرکزی،
۲۵۶. انجمن شرکت‌های ساختمانی و تأسیساتی تجهیزاتی استان مرکزی،
۲۵۷. انجمن صنفی سنگبران محلات،
۲۵۸. انجمن صنفی کانون‌های آگهی و تبلیغات استان مرکزی،
۲۵۹. انجمن صنفی انبوہسازان مسکن استان مرکزی،
هرمزگان
۲۶۰. انجمن صنفی کارفرمایان شرکت‌های حمل و نقل داخلی کالای شهرستان بندرعباس،
۲۶۱. اتاق بازرگانی بندرعباس،
۲۶۲. انجمن خرمای هرمزگان،
همدان
۲۶۳. انجمن صنفی تولیدکنندگان تخم مرغ نطفه‌دار استان همدان،
۲۶۴. انجمن شرکت‌های ساختمانی و تأسیساتی استان همدان،
۲۶۵. انجمن صنفی کارفرمایی تولیدکنندگان و صادرکنندگان کشمش ملایر،
۲۶۶. انجمن صنفی کارفرمایی سنگکوبان ازندریان استان همدان،
۲۶۷. انجمن صنفی کارفرمایی آموزشگاه‌های آزاد آرایش و پیراپیش استان همدان،
یزد
۲۶۸. انجمن صنفی کارفرمایی کارخانجات کاشی، سرامیک و چینی یزد(شرکت کاشی شیرکوه یزد)،

۲۶۹. خانه صنعت و معدن یزد،
۲۷۰. کانون کارفرمایان استان یزد،
۲۷۱. انجمن صنفی کارفرمایی شرکت‌های حمل و نقل فرآورده‌های نفتی یزد،
۲۷۲. انجمن صنفی کارفرمایی آزمایشگاه‌های گیاه‌پزشکی استان یزد،
۲۷۳. انجمن تخصصی صنایع کاشی، چینی، سرامیک و معادن خاک‌های صنعتی استان یزد،
۲۷۴. انجمن صنفی شرکت‌های ساختمانی و تأسیساتی و راهسازی استان یزد،
۲۷۵. اتاق بازرگانی ایلام.^۱

پیوست ۲: پرسشنامه پایش محیط کسب و کار (نمونه: تابستان ۱۳۹۰)

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی - گروه مطالعات محیط کسب و کار

طرح پایش فصلی مشکلات تولیدکنندگان کشور و ارزیابی عملکرد نهادهای مرتبط با تولید و سرمایه‌گذاری
نظرخواهی از مسئولان تشکلهای تولیدی - صنفی سراسر کشور برای انکاس به نمایندگان مجلس شورای اسلامی

پرسشنامه تابستان ۱۳۹۰

سوال ۱: طی تابستان ۱۳۹۰، هریک از مشکلات زیر، چقدر در اداره شرکت‌ها و واحدهای تولیدی
عضو تشکل شما مشکل ایجاد کرده است؟ لطفاً به هر مورد از ۱ تا ۱۰ نمره دهید. به موردي که در
اداره واحدهای تولیدی مشکل چندانی ایجاد نکرده نمره ۱ و موردي که اداره واحدهای تولیدی را
غیرممکن کرده است، نمره ۱۰ بدهید (مشکلات حادتر، نمرات بالاتر).

ردیف	مشکلات متعارف تولید کنندگان ایرانی (به ترتیب الفبا)	نمره از ۱ تا ۱۰ (بین‌رین ارزیابی: ۱۰)
۱	اعمال تحریمهای بین‌المللی علیه کشورمان	
۲	برکشت چکهای مستریان و همکاران	
۳	بی‌تعهدی شرکت‌ها و مؤسسه‌های دولتی به پرداخت به موقع بدھی خود به پیمانکاران	
۴	بی‌ثباتی در قیمت مواد اولیه	
۵	بی‌ثباتی قوانین و مقررات مربوط به تولید و سرمایه‌گذاری	
۶	ثبت نرخ ارز با وجود تورم در داخل و ثبات قیمت‌ها در بازارهای هدف	
۷	تعرفه پایین کالاهای وارداتی و رقابت غیرمنصفانه محصولات رقیب خارجی در بازار	
۸	تمایل مردم به خرید کالاهای خارجی و تقاضای کم برای محصولات ایرانی مشابه	
۹	تولید کالاهای غیراستاندارد، تقلیلی و عرضه نسبتاً بدون محدودیت آن به بازار	
۱۰	زیاد بودن تعطیلات رسمی	
۱۱	ضعف بازار سرمایه در تأمین مالی تولید و نرخ بالای تأمین سرمایه از بازار غیررسمی	
۱۲	ضعف دادسراهای در رسیدگی مؤثر به شکایت‌ها و اجراء طرفهای قرارداد به انجام تعهدات	
۱۳	ضعف زیرساخت‌های تأمین برق	
۱۴	ضعف زیرساخت‌های حمل و نقل	
۱۵	ضعف نظام توزیع و مشکلات رساندن محصول به دست مصرفکننده	
۱۶	عرضه کالاهای خارجی قاجاق در بازار داخلی	
۱۷	قیمتگذاری غیرمنطقی محصولات تولیدی توسط دولت و نهادهای حکومتی	
۱۸	محدودیت قانون کار در تعديل و جابجایی نیروی کار	
۱۹	مشکل دریافت تسهیلات از بانکها	
۲۰	موانع تعرفه‌ای صادرات محصولات و واردات مواد اولیه	
۲۱	نرخ بالای بیمه اجراءات نیروی انسانی	
۲۲	وجود مفاسد اقتصادی در دستگاه‌های حکومتی	

لطفاً ضمن پاسخ به ۲ سؤال زیر، در صورتی که مشکل خاص دیگری در تابستان ۱۳۹۰ برای کسبوکار شما و همکارانتان مشکل ایجاد کرده، جهت اطلاع نمایندگان محترم مجلس به طور خلاصه در برگه جداگانه‌ای مرقوم و به همراه این برگه ارسال بفرمایید.

سؤال ۱. اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها چند درصد هزینه بنگاهها در تشکل شما را افزایش داده است؟

صفر تا ۱۰ درصد ۱۰ تا ۲۰ درصد ۲۰ تا ۳۰ درصد بالاتر از ۳۰ درصد

سؤال ۲. آیا دولت افزایش نرخ‌های انرژی ناشی از هدفمند کردن یارانه‌ها را برای بنگاههای عضو تشکل شما جبران کرده است؟

کامل جبران کرده است تا حدودی جبران کرده است جبران نکرده است

سؤال ۲: طی تابستان ۱۳۹۰ عملکرد سازمان‌ها و نهادهای زیر را در اجرای وظایف قانونی‌شان در حمایت از تولیدکنندگان ایرانی چگونه ارزیابی می‌کنید؟ لطفاً به هریک از این نهادها که به کسبوکار تشکل شما مرتبط هستند، بین ۱ (بدترین) تا ۱۰ (بهترین) نمره دهید.

توجه مهم ۱ - نمره‌دهی در این سؤال بر عکس سؤال قبلی است یعنی نمره بالاتر به معنی بهتر بودن عملکرد دستگاه مربوطه از نظر شما خواهد بود.

توجه مهم ۲ - فقط به سازمان‌ها و نهادهایی نمره بدھید که به کسبوکار شما مربوط می‌شوند و برای سازمان‌ها و نهادهایی که به کسبوکار شما ارتباطی ندارند، به جای نمره، علامت خط فاصله (-) قرار دهید.

نام دستگاه	ارزیابی شما شامل ادارات تابعه هم باشد)	ارزیابی شما (از ۱ تا ۱۰) ۱ بهترین و ۱ بدترین عملکرد	دلیل قابل ذکر برای ارزیابی شما در تایستان ۱۳۹۰
اداره استاندارد			
اداره برق			
اداره ثبت شرکت‌ها			
اداره کار (سازمان تأمین اجتماعی جداست)			
اداره نظارت بر غذا و دارو			
بانک‌های خصوصی			
بانک‌های دولتی			
بیمه‌های تجاری			
دادسر			
سازمان امور مالیاتی			
سازمان تأمین اجتماعی			
اداره تعزیرات حکومتی			
اداره حفاظت محیط‌زیست			
شهرداری			
کلانتری			
گمرک			
اداره بازرگانی استان			
اداره جهاد کشاورزی استان			
اداره صنایع و معادن استان			

نام کامل تشکل شما: (الزامی است)..... مهر یا امضای مقام مسئول:

آیا آمادگی دارید پرسشنامه آینده را از طریق پست الکترونیکی ارسال کنیم؟.....

نشانی پست الکترونیک فعال شما:.....

پیوست ۳: پرسشنامه بررسی فضای کسب و کار بانک جهانی (نمونه: شروع کسب و کار)

Starting a business—The Islamic Republic of Iran - www.doingbusiness.org

Dear Contributor,

We would like to thank you for your cooperation with the *Doing Business* project. Your contribution and expertise in the field of *Starting a Business* in the Islamic Republic of Iran are essential to the success of the *Doing Business* report, an annual publication of the World Bank and the IFC that benchmarks business regulation in 183 economies worldwide.

The *Starting a Business* indicator is one of the 11 indicators of the *Doing Business* report. It records all procedures that are officially required for an entrepreneur to start up and formally operate an industrial or commercial business. Since 2004 policy makers in more than 90% of the world's economies have made it easier for entrepreneurs to start a business in the formal sector.

In 2009/10, 42 economies made it easier to start a business, with streamlining registration formalities the most popular feature of business start-up reforms. Peru improved the ease of starting a business the most, establishing a one-stop shop and simplifying post-registration formalities at the district council level.

Since 2004, we estimate that *Doing Business* has informed over 100 reforms around the world. Governments around the world use the *Doing Business* data as an input for policy debate about regulatory reform. This is only possible thanks to the generous contribution of over 1,000 experts like you, in 183 economies.

The last edition of the report, *Doing Business 2011: Making a Difference for Entrepreneurs* was launched on November 4, 2010. The 2011 report received a record number of 7,742 media citations within one month of publication, including coverage from all major global, regional and local media outlets such as TV, print, broadcast and web.

For *Doing Business* 2012, we are honored to be able to count on your expertise:

- Before completing the survey, please review the standard scenario of the company that is being established. We ask that you update last year's information, included in the survey.
- Please describe in detail any reform that affects the business start-up process since June 1, 2010.

We would appreciate receiving the completed survey by March 4, 2011 to DBstarting@worldbank.org. Please make sure to complete your name and address, so we can mail you a complimentary copy of the report.

We thank you again for your invaluable contribution to the World Bank's work.

Sincerely,

Karim O. Belayachi
Email: kbelayachi@worldbank.org
Phone: +1 202 477 9202

Frédéric Meunier
Email: fmeunier@worldbank.org
Phone: +1 202 477 9711

The World Bank Group
INTERNATIONAL FINANCE CORPORATION
INTERNATIONAL BANK FOR RECONSTRUCTION AND DEVELOPMENT
INTERNATIONAL DEVELOPMENT ASSOCIATION

1121 Pennsylvania Ave. NW
Washington, D.C. 20433
U.S.A.

Doing Business

THE WORLD BANK

IFC International
Finance Corporation
World Bank Group

Primary Contributor Information

Unless requested otherwise, all information will be published. Please **check** the information you **do not** want us to **publish**. We do not publish mobile phone numbers.

Do not publish	Name		
☐ <i>Not published</i>	Title (Mr., Ms., Mrs., etc.)	[]	
	First Name	[]	
	Last Name	[]	
	Position (e.g. manager, associate, partner)	[]	
<i>Not published</i>	Profession (e.g. judge, lawyer, architect)	[]	
Do not publish	Contact details		
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ <i>Not Published</i>	Firm name	[]	
	E-Mail address	[]	
	Phone	[]	
	Fax	[]	
	Website	[]	
☐ Do not publish	Firm Address		
Street	[]	P.O. Box	[]
City	[]	State/ Province	[]
Zip/Postal code	[]	Country	[]

Please list all additional contributors who participated in this survey:
(They will also be acknowledged in the *Doing Business report*)

Name	Occupation	Email	Phone	Address, if different from above
[title] [first name] [last name]	[firm] [position] [profession]	[]	[phone] [mobile]	[street] [state/province] [city/country]
[title] [first name] [last name]	[firm] [position] [profession]	[]	[phone] [mobile]	[street] [state/province] [city/country]
[title] [first name] [last name]	[firm] [position] [profession]	[]	[phone] [mobile]	[street] [state/province] [city/country]
[title] [first name] [last name]	[firm] [position] [profession]	[]	[phone] [mobile]	[street] [state/province] [city/country]

Doing Business

THE WORLD BANK

IFC International Finance Corporation
World Bank Group

Scenario

You are setting up the following company in **Tehran**:

Type of limited liability company	Private Joint Stock Company (Sherkat-e-Sahami Khass) which has ۱۰۰ owners and is ۱۰۰% domestically owned
Located in	Tehran , the largest business city in the Islamic Republic of Iran.
Company Size	<ul style="list-style-type: none"> Start-up capital: IRR ۴۴,۱۱۴,۷۸۸ (equivalent to USD ۴۵,۳۰۰); Annual sales (turnover): IRR ۴,۴۴,۱۶۴,۷۸۸ (equivalent to USD ۴۵۲,۰۰۰); Number of employees: ۱۰ to ۵۰ employees (within ۱ month of commencement of operations). All are nationals of the Islamic Republic of Iran.
Activities	<ul style="list-style-type: none"> General industrial or commercial activities, such as the production or sale of products or services to the public. Does not qualify for investment incentives or any special benefits. <p><i>Note:</i> The business does not perform activities of foreign trade and does not handle products subject to a special tax regime, for example, liquor or tobacco. It is not using heavily polluting production processes.</p>
Assets	Does not own real estate. It leases the commercial plant and offices.
Company deed	10 pages long.

You will undertake every procedure that is officially required to set up this hypothetical domestic company. These include obtaining all necessary licenses and permits and completing any required notifications, verifications or inscriptions for the company and employees with relevant authorities.

Please always refer to this scenario when describing the *Starting a Business* process.

The Business Start-up Process

For your convenience, last year's answers are included in this survey. They represent a unified answer, based on the answers we received from various contributors. Please see below the aggregate estimates:

Summary of Starting a business in Tehran	
Number of procedures	7
Time (calendar days)	8
Cost (% of income per capita)	4
Paid-in minimum capital (% of income per capita)	1,8

Definitions

Procedure: any interaction of the company founder with external parties; for example, government agencies, lawyers, auditors, or notaries. Interactions between company founders or company officers and their employees are not considered separate procedures. Both pre- and post-incorporation procedures that are officially required for an entrepreneur to legally operate a business are recorded.

Time: is recorded in **calendar days** and captures the median duration of each procedure. The time span for each procedure starts with the first filing of the application or request, and ends once the company has received the final document, such as the company registration certificate or tax number (for example : it includes the time to make an appointment with the notary or any waiting time once the documents are filed). It is assumed that the entrepreneur has had no prior contact with any of the officials. The minimum time for a procedure is 1 day.

Costs: only include **official fees and taxes**. Bribes are excluded. If possible, please indicate the relevant fee schedule or calculation formula (for example, as a percentage of the company's capital). Professional fees (notaries, lawyers or accountants) are only included if the company is required to use such services by law.

Paid-in Minimum Capital Requirement: the amount that the entrepreneur needs to deposit in a bank or with a notary prior to or within 7 months of company registration.

Doing Business

THE WORLD BANK

IIFC International Finance Corporation
World Bank Group

Please update the data below, taking into account the scenario of the company you are hypothetically setting up.

- Please describe in detail any change to the data and indicate since when the change has taken effect.
- Please specify if the information is erroneous ("correction"), or if the change resulted from a modification in practice or by law which occurred after June 1, 2010 ("reform").

If the information is incorrect or has changed, please provide us with updated information:		
Most common type of domestic limited liability company in the Islamic Republic of Iran	Private Joint Stock Company (Sherkat-e-Sahami Khass)	[]
Minimum capital requirement	IRR ۱۰۰,۰۰۰	[]
Paid-in minimum capital requirement (minimum amount to be paid prior to or within ۱ months of company registration)	IRR ۱۰۰,۰۰۰	☐ Please indicate whether it is a correction or reform ☐ Correction or ☐ Reform
Please provide an explanation: []		
If your country has a minimum capital requirement, please provide us with the legal basis (eg: article in law): []		
When can the paid-in capital be withdrawn? (eg. immediately after incorporation or registration, ۱ year after registration, after dissolution of business) []		

Please revise the procedures to start a company in Tehran based on the scenario previously described.

Procedure ۱ Deposit at least ۱۰% of the subscribed shares in a bank account and obtain a certificate from the bank		
Time	۱ day	Time update []
Cost	no charge	Cost update []
Agency	Bank	Agency update []
	Government level : Private professional Government level update: ☐ Municipal/City ☐ Regional/State ☐ National ☐ Private professional	
Details	Deposit at least ۱۰% of the subscribed shares in a bank account and obtain a certificate from the bank. Additional details: []	

Doing Business

THE WORLD BANK

IFC International
Finance Corporation
World Bank Group

Please indicate whether the changes above are due to:

- a) Correction (i.e. incorrect data) OR
- b) Reform (i.e. modification in practice or by law since June 1, 2010)

Please explain the changes and provide the legal basis when applicable:

Procedure ۱ Register the company with the Companies Registration Office for companies and pay registration duties		
Time	۱۰ days	Time update []
Cost	IRR ۲۵۰*** for registration and IRR ۴*** for name search and reservation.	Cost update []
Agency	Companies Registration Office Government level: national Government level update: ☐ Municipal/City ☐ Regional/State ☐ National ☐ Private professional	Agency update []
Details	To register with the Companies Registration Office, the company must submit the articles of association, signed by all shareholders; a declaration, stating that all shares have been subscribed; the minutes of the general assembly of founders and board of directors; a bank certificate, showing that at least ۳۰% of all shares have been paid in; the minutes of the shareholders' meeting, reflecting the election of the first directors and inspector(s); a written statement accepting the position of directorship and inspectorship; birth certificates (certified copies) of the shareholders and inspectors; the name of a mass circulation newspaper in which all company announcements will be published. Application files receive a bar code and each internal desk that receives the file tracks its entrance and exit. In addition, an electronic payment system is conducted with a card and a machine is used to pay registration fees. Additional details: []	
Please indicate whether the changes above are due to:		
<ul style="list-style-type: none"> a) ☐ Correction (i.e. incorrect data) OR b) ☐ Reform (i.e. modification in practice or by law since June 1, 2010) 		
Please explain the changes and provide the legal basis when applicable: []		

Procedure ۲ Place a notice of the company formation in the Official Gazette and the selected newspaper of general circulation

Time	۱ day	Time update []
Cost	IRR ۱۵*** for official Gazette; IRR ۲۵*** for general circulation newspaper	Cost update []
Agency	Official Gazette Government level: national Government level update: ☐ Municipal/City ☐ Regional/State ☐ National ☐ Private professional	Agency update []

Doing Business

THE WORLD BANK

International
Finance Corporation

Details	<p>It is possible to directly publish the notice of the company formation through the Official Gazette and the selected newspaper or general circulation or submit it to the post office, which then forward them to the Gazette. This process takes ۱۰ to ۳۰ days. However, businesses do not need to wait until the publication is completed to start their business. Upon submission of the registration notice to the official gazette for publication, a copy of which is affixed with the stamp of the official gazette office as the sign of the notice being in the process of publication. This notice, bearing the stamp of the official gazette, in terms of the start of the business has the same value as the notice published in the Gazette. With this notice the company can continue other business operation formalities.</p> <p>Additional details: []</p>
<p>Please indicate whether the changes above are due to:</p> <p>a) ☐ Correction (i.e. incorrect data) OR b) ☐ Reform (i.e. modification in practice or by law since June 1, ۲۰۱۰.)</p>	
<p>Please explain the changes and provide the legal basis when applicable: []</p>	

Procedure ۴ Take out the officially sealed books of account within ۱۰ days after the date of registration		
Time	۱ day	Time update []
Cost	IRR ۱,۰۰,۰۰۰	Cost update []
Agency	Authorized Vendor	Agency update []
	Government level : Private professional	
	Government level update: ☐ Municipal/City ☐ Regional/State ☐ National ☐ Private professional	
Details	The cost depends on the number of pages of the official sealed books of account.	
	Additional details: []	
<p>Please indicate whether the changes above are due to:</p> <p>a) ☐ Correction (i.e. incorrect data) OR b) ☐ Reform (i.e. modification in practice or by law since June 1, ۲۰۱۰.)</p>		
<p>Please explain the changes and provide the legal basis when applicable: []</p>		

Procedure ۵ Pay the share certificate stamp duty within ۱۰ days after the date of registration of the company		
Time	۱ day	Time update []
Cost	۰,۲% of the par value of the subscribed share capital	Cost update []
Agency	Bank	Agency update []
	Government level : Private professional	
	Government level update: ☐ Municipal/City ☐ Regional/State ☐ National ☐ Private professional	
Details	The stamp duty must be paid within ۱۰ days after the date of registration of the company.	
	Additional details: []	

Doing Business

THE WORLD BANK

IFC International Finance Corporation
World Bank Group

Please indicate whether the changes above are due to:

- a) Correction (i.e. incorrect data) OR
- b) Reform (i.e. modification in practice or by law since June¹, ۲۰۱۰)

Please explain the changes and provide the legal basis when applicable:

Procedure ۱		Enroll workers in the social security program by open files for all employees before the Iranian Labor Department and obtain a workplace number
Time	1 day	
Cost	no charge	
Agency	Labor Department	Time update []
	Government level : national	Cost update []
	Government level update: ☐ Municipal/City ☐ Regional/State ☐ National ☐ Private professional	Agency update []
Details	To open files in the social security program, the applicant sends a copy of the first monthly salary report to the Iranian Labor Department with a premium contribution of ۳۳% of the employee's monthly salary (۷% worker, ۲۳% employer (۴% unemployment contribution, and ۳% government).	
	Additional details: []	
Please indicate whether the changes above are due to: a) ☐ Correction (i.e. incorrect data) OR b) ☐ Reform (i.e. modification in practice or by law since June ¹ , ۲۰۱۰)		
Please explain the changes and provide the legal basis when applicable: []		

Additional procedures to start a business

Please specify any new or existing procedures that have not been included in the above list.

Procedure	[]
Time	[]
Cost	[]
Agency	[]
Government level (Municipal/ Regional/ National/ Private)	[]
Comments	[]
Is this additional procedure a ☐ Correction or a ☐ Reform?	

Doing Business

THE WORLD BANK

IFC International Finance Corporation
World Bank Group

Since when has this procedure been in place? Please cite the legal basis and wherever possible provide us with a copy of the legal text []

Please indicate the sequence of this new procedure (ex: between procedures ۱ and ۲) or describe when it takes place []

Can this procedure take place simultaneously with another procedure? If so, which one(s)?
[]

Doing Business

THE WORLD BANK

IFC International Finance Corporation
World Bank Group

Reform Update

١. Has there been any reform (in practice or in laws and regulations) related to the process of starting a business since June ١, ٢٠١٠?

Yes No

Please indicate the name and date of the law (if applicable please provide online link to the text): []

Has this reform simplified or complicated the process of starting a business? Please explain : []

٢. Are you aware of any reform (in practice or in laws and regulations) related to the process of starting a business that is expected to be adopted PRIOR TO June ١, ٢٠١١?

Yes No

If Yes, please describe: []

٣. Are you aware of any reform (in practice or in laws and regulations) related to the process of starting a business that is ongoing and is expected to be adopted AFTER June ١, ٢٠١١?

Yes No

If Yes, please describe:[]

Additional information

The following questions are part of the research *Doing Business* conducts. Please disregard the case study assumptions to complete this section of the survey.

1. Setting up a Sole-proprietorship

- a) Does the process of establishing a **sole-proprietorship** (a company owned and run by a single individual in which there is no legal distinction between the individual and the company and the owner has unlimited liability) differ from the process to start a **domestically-owned limited liability company**? Yes No

If yes, how does the formal process differ for a sole-proprietorship?

	Less	Same	More
Procedures	☐	☐	☐
Time	☐	☐	☐
Cost	☐	☐	☐
Paid-in minimum capital requirement	☐	☐	☐

- b) Please explain in detail any differences in the start-up procedures, time and cost between the sole-proprietorship and the limited liability company: []

2. Regulatory requirements related to changes in business activity

- a) Are domestic limited liability companies required to specify the **exact** industry or nature of their business (eg: SIC Code 2522- Farm Machinery and Equipment) in their incorporation documents, or is a general description (eg: commercial activity) allowed? Specific General
- b) If the domestic limited liability company changes its business activity after its initial registration, what is the regulatory requirement to continue operations? (eg: file annual update to company registry, re-register the company, etc.): []

3. Availability of company information and official fees

- a) Please indicate below the type of company information available to the **general public (i.e. individuals with no ties to the company or its shareholders)** at the Company Registry:

	Is this piece of information publicly available?	If any, what is the specific cost associated with this document?
Incorporation date	☐ Yes ☐ No	[]
Company status (registered/dissolved/in liquidation)	☐ Yes ☐ No	[]
Company type	☐ Yes ☐ No	[]
Company address	☐ Yes ☐ No	[]

Doing Business

THE WORLD BANK

IFC International Finance Corporation
World Bank Group

Name and address of shareholders	☐ Yes ☐ No	[]
Shareholding information	☐ Yes ☐ No	[]
Name and address of Directors	☐ Yes ☐ No	[]
Company annual filing documents	☐ Yes ☐ No	[]
Financial accounts	☐ Yes ☐ No	[]
Nature of business activity	☐ Yes ☐ No	[]
Other: []	☐ Yes ☐ No	[]
In your experience, what is the average time required to obtain all the available documents?	[] calendar days	

- b) Please indicate whether or not **official fees** are publicly available (Any entrepreneur can have easy access to them):

	Is the official fee publicly available?	If yes, where is it available?
Registration (eg: registration at the company's registry)	☐ Yes ☐ No ☐ Not applicable*	[]
Taxes applicable to new business start-up (eg: "patente", VAT registration, new tax number, etc.)	☐ Yes ☐ No ☐ Not applicable*	[]
Company's name search	☐ Yes ☐ No ☐ Not applicable*	[]
Business/Operations licence	☐ Yes ☐ No ☐ Not applicable*	[]
Notary fees	☐ Yes ☐ No ☐ Not applicable*	[]
Lawyer fees	☐ Yes ☐ No ☐ Not applicable*	[]
Occupancy permit	☐ Yes ☐ No ☐ Not applicable*	[]
Other: []	☐ Yes ☐ No ☐ Not applicable*	[]

*No cost associated with this procedure or this step does not exist in the Islamic Republic of Iran.

THE WORLD BANK

IFC International Finance Corporation
World Bank Group

Referrals

Please help us expand our list of contributors by referring us to other experts in the private and public sector who can answer the Starting a Business Survey.

	First name	Last name	Firm	Position	Phone	E-mail
Corporate lawyers	[]	[]	[]	[]	[]	[]
Notaries	[]	[]	[]	[]	[]	[]
Other experts in Starting a business	[]	[]	[]	[]	[]	[]
Other experts in Starting a business	[]	[]	[]	[]	[]	[]

Thank you very much for completing the Starting a Business survey!

We sincerely appreciate your contribution to the Doing Business project.

The results will appear in *Doing Business* ٢٠١٣ and on our website: www.doingbusiness.org.

Your work will be gratefully acknowledged in both.

پیوست ۴: قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار

ماده ۱۵۵- در این قانون اصطلاحات زیر به جای عبارات مشروح تعریف شده به کار می‌روند:

الف - اتاق‌ها شامل: اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران و اتاق تعاون مرکزی جمهوری اسلامی ایران است.
تبصره - اتاق بازرگانی، صنایع و معادن ایران از تاریخ تصویب این قانون به اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران (اتاق ایران) تغییر نام می‌یابد.

اتاق ایران موظف است وظایف ناشی از قانون تأسیس اتاق و بند (د) ماده (۹۱) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی در حیطه کشاورزی، آب و منابع طبیعی و صنایع غذایی را در اولویت برنامه‌های خود قرار دهد و با اجرای یک برنامه سه ساله ویژه، شامل ایجاد «مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب (غیردولتی)» توانمندی خود در این بخش‌ها را ارتقاء بخشد.

ب - تشکل اقتصادی: تشکل‌هایی که به منظور حفظ حقوق و منافع مشروع و قانونی اعضاء و ساماندهی فعالیت و بهبود وضعیت اقتصادی اعضاء اعم از حقیقی و حقوقی، به موجب قانون و یا به صورت داوطلبانه توسط مدیران صنایع و معادن، کشاورزی، بازرگانی، خدمات و نیز صاحبان کسب یا پیشه یا حرفه و تجارت نزد اتاق‌ها یا سایر مراجع قانونی ثبت شده یا می‌شوند.

پ - تشکل اقتصادی سراسری: آن دسته از تشکل‌های اقتصادی که در چندین استان کشور شعبه و عضو داشته باشند.
تبصره - تشخیص سراسری بودن تشکل‌های اقتصادی حسب مورد بر عهده اتاق‌ها است.

ت - قانون اصل (۴۴): عبارت از قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی است.

ث - کسب و کار: به هر نوع فعالیت تکرارشونده و مشروع اقتصادی از قبیل تولید، خرید و فروش کالا و خدمات به قصد کسب منافع اقتصادی اطلاق می‌شود.

ج - محیط کسب و کار: عبارت است از مجموعه عوامل مؤثر در اداره یا عملکرد بنگاه‌های تولیدی که خارج از کنترل مدیران آنها می‌باشد.

چ - شورای گفت و گو: عبارت از شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی موضوع ماده (۷۵) قانون برنامه پنج ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۱۵ است.

ح - دستگاه‌های اجرایی: شامل کلیه دستگاه‌های موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۷/۸ است.

خ - معاملات متوسط و بزرگ: عبارت از معاملات موضوع ماده (۳) قانون برگزاری مناقصات است.

ماده ۲- دولت مکلف است در مراحل بررسی موضوعات مربوط به محیط کسب و کار برای اصلاح و تدوین مقررات و آیین نامه ها، نظر کتبی اتفاق ها و آن دسته از تشکل های ذیر بطي که عضو اتفاق ها نیستند، اعم از کار فرمایی و کارگری را درخواست و بررسی کند و هرگاه لازم دید آنان را به جلسات تصمیم گیری دعوت نماید.

تبصره - مهلت اجرای حکم بند (ب) ماده (۹۱) قانون اصل (۴۴) درمورد شرکت دادن اتفاق ها در شوراهای تصمیم گیری برای دولت، شش ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون است.

ماده ۳- دستگاه های اجرائی مکلفند هنگام تدوین یا اصلاح مقررات، بخشنامه ها و رویه های اجرایی، نظر تشکل های اقتصادی ذیر بطي را استعلام کنند و مورد توجه قرار دهند.

ماده ۴- اتفاق ها موظفند به منظور اطلاع سیاستگذاران از وضعیت محیط کسب و کار در کشور، شاخص های ملی محیط کسب و کار در ایران را تدوین و به طور سالانه و فصلی حسب مورد به تفکیک استان ها، بخش ها و فعالیت های اقتصادی، سنجش و اعلام نمایند.

تبصره - وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است با همکاری دستگاه های اجرائی و نهادهای بین المللی، جایگاه ایران در رتبه بندی های جهانی کسب و کار را بهبود بخشد و وضعیت اقتصادی مناسب کشور را به سرمایه گذاران خارجی معرفی کند.

ماده ۵- اتفاق ها مکلفند فهرست ملی تشکل های اقتصادی را تهیه و تغییرات آن را اعلام نمایند. در آن دسته از فعالیت های اقتصادی که فاقد تشکل فعلی باشند، اتفاق ها موظفند برای ساماندهی، ایجاد و ثبت تشکل های اقتصادی فعال زمینه های لازم را ایجاد کنند و در فعالیت هایی که تشکل های موازی وجود دارد، زمینه ادغام، شبکه سازی، یکپارچه سازی و انسجام تشکل های موازی را فراهم نمایند.

تبصره ۱- اتفاق ها موظفند در فعالیت های صادرات غیرنفتی با ایجاد انسجام، هماهنگی و تقسیم کار، از فعالیت موازی تشکل ها جلوگیری کنند. همه تشکل های اقتصادی موظفند در اجرای احکام این ماده با اتفاق ها همکاری کنند.

تبصره ۲- مؤسسان و مدیران تشکل های اقتصادی باید مانع عضویت داوطلبان جدید واجد شرایط و استفاده آنها از منافع حضور در این تشکل ها شوند. نظرات اصناف یا تشکل های جدید اقتصادی سراسری با حضور رئیس شورای اصناف کشور و یا رؤسای این تشکل ها در شورای گفتگو بررسی می شود.

ماده ۶- مرکز آمار ایران موظف است برنامه ملی آماری کشور موضوع ماده (۵۴) قانون برنامه پنج ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران را طوری تهیه کند که براساس آن اطلاعات آماری مورد نیاز برای فعالان اقتصادی و سرمایه گذاران در ایران در پایگاه اطلاعات آماری کشور به شکل مستمر و روزآمد ارائه گردد.

اقلام و اطلاعات آماری مورد نیاز سرمایه‌گذاران و فعالان اقتصادی که باید به شکل مستمر در این پایگاه منتشر شود، توسط شورای گفت و گو تعیین می‌شود.

ماده ۷۵ - به منظور ساماندهی و کاهش مراجعات نمایندگان دستگاه‌های اجرائی به واحدهای تولیدی، افزایش اعتماد متقابل میان دولت و کارآفرینان و در راستای تحقق دولت الکترونیک، معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور موظف است با تشکیل «کمیته ساماندهی مراجعته نمایندگان دستگاه‌های اجرائی به واحدهای تولیدی» ضمن دعوت از نمایندگان دستگاه‌های ذی‌ربط و اتاق‌ها، پیش‌نویس آیین‌نامه هرگونه بازدید و مراجعته نمایندگان دستگاه‌های اجرائی به واحدهای تولیدی را تدوین نماید و به تصویب هیأت وزیران برساند. کلیه دستگاه‌های اجرائی موظف به همکاری با کمیته یادشده و اجرای تصمیمات و دستورالعمل‌های آن می‌باشند. همچنین ماده (۷۰) قانون برنامه پنج ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران درباره صدور مجوزهای فعالیت اقتصادی به شکل پنجه واحد، پس از پایان مدت آن قانون استمرار می‌یابد.

ماده ۸ - وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است با همکاری وزارت‌خانه‌های امور اقتصادی و دارایی و جهاد کشاورزی، اتاق‌ها و سایر دستگاه‌های ذی‌ربط، ظرف شش ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون، فرآیند تجارت خارجی اعم از واردات و صادرات کالا و خدمات و صدور استناد و مدارک مربوط از قبیل گواهی مبدأ، فرم‌های تجاری، گواهی‌های بهداشت و استاندارد، اعتبار استنادی، ثبت سفارش، پروانه گمرکی و بیمه‌نامه، بدون نیاز به مراجعته حضوری ذی‌نفع را به صورت الکترونیکی درآورد. منابع مالی مورد نیاز برای اجرای این ماده از سرفصلهای دولت الکترونیک در بودجه‌های سنواتی و نیز صرفه‌جویی‌های حاصل از بهبود فرآیندها و کاهش دیوان‌سالاری، تأمین می‌شود.

ماده ۹ - وزارت امور خارجه موظف است ظرفیت‌های روابط خارجی و نمایندگی‌های سیاسی کشور در خارج را در خدمت تولیدکنندگان داخلی و سرمایه‌گذاران در ایران و بهویژه صادرکنندگان کالاها و خدمات قرار دهد.

وزارت امور خارجه موظف است ظرف شش ماه با همکاری وزارت‌خانه‌های امور اقتصادی و دارایی، صنعت، معدن و تجارت و سایر دستگاه‌های اجرائی ذی‌ربط و اتاق‌ها، آیین‌نامه اجرائی این ماده را تهیه و برای تصویب به هیأت وزیران ارائه نماید.

ماده ۱۰ - وزارت امور خارجه موظف است با انجام اقداماتی از قبیل لغو روادید تجاری با کشورهای طرف تجاری، تنظیم توافقات صدور روادید تجاری بلندمدت و پرتردد و نظایر آن، ترتیبی اتخاذ نماید تا اخذ روادید تجاری برای صادرکنندگان کالاها و خدمات فنی مهندسی از ایران و نیز تردد و اقامت داوطلبان سرمایه‌گذاری خارجی و مرتبطین آنها در کشور، به سهل‌ترین و سریع‌ترین شکل ممکن محقق شود.

ماده ۱۱ - شورای گفت و گو با ترکیب و تبصره‌های مصرح در ماده (۷۵) قانون برنامه پنج ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران پس از پایان مدت آن قانون استمرار می‌یابد. وظایف و اختیارات شورای گفت و گو به شرح ذیل است:

الف - پیشنهاد اصلاح، حذف یا وضع مقررات اعم از آیین‌نامه، بخشنامه، دستورالعمل، شیوه‌نامه یا رویه اجرائی در جهت بهبود محیط کسب و کار در ایران به مسؤولان مربوطه بر اساس گزارش تهیه شده از سوی دبیرخانه این شورا

ب - استماع نظرات و پیشنهادهای نمایندگان اصناف یا تشکل های اقتصادی سراسری با حضور رئیس شورای اصناف کشور و یا حسب مورد رؤسای این تشکل ها در جلسات شورا

پ - ارائه خواسته ها، پیشنهادها و تذکرات متقابل مسؤولان دستگاه های اجرائی و نمایندگان تشکل های بخش های خصوصی و تعاونی و بحث و بررسی و اقتناع و تفاهم درباره خواسته های مذکور

ت - ارائه پیشنهاد برای ارتقاء فرهنگ اقتصادی، اخلاق کسب و کار و مهارت های شغلی و کارآفرینی در کشور

ث - بررسی گزارش های کمیته موضوع ماده (۷۶) قانون برنامه پنج ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران و زمینه سازی برای تصمیم گیری درباره آنها

ج - پیگیری گزارش اتاق ها درباره امتیازات موجود در قوانین و مقررات و رویه ها برای بنگاه های با مالکیت غیر از بخش های خصوصی و تعاونی و زمینه سازی برای حذف یا تعمیم این امتیازات به منظور اجرای کامل و مؤثر ماده (۸) قانون اصل (۴۴)

چ - ارائه پیشنهاد در مورد قراردادهای دستگاه های اجرائی با فعالان اقتصادی بخش های خصوصی و تعاونی به منظور ایجاد تراضی و منع تحمل شرایط ناعادلانه به طرف مقابل در این قراردادها

ح - زمینه سازی برای شناسایی واحدهای تولیدی مشمول پرداخت مالیات با همکاری تشکل های اقتصادی به منظور دریافت مالیات از همه فعالان اقتصادی و گسترش پایه مالیاتی

خ - تعیین و انتشار اطلاعات آماری مورد نیاز برای فعالان اقتصادی با قيد روزآمدسازی مستمر در پایگاه اطلاعات آماری کشور موضوع ماده (۶) این قانون

د - تعیین مصاديق امتیازات تخصیص یافته به بخش های تعاونی و خصوصی موضوع مواد (۲۲) و (۲۷) این قانون تبصره ۱ - وزیر یا بالاترین مقام دستگاه های اجرائی که موضوع مربوط به آن دستگاه در دستور شورای گفت و گو قرار می گیرد، موظف است با دعوت دبیرخانه این شورا خود در جلسه مربوطه در شورای گفت و گو شرکت کند و حسب مورد نمایندگان تمام اختیار خود را به کمیسیون های زیرمجموعه دبیرخانه شورا معرفی نماید.

تبصره ۲ - دبیر شورا، سخنگوی آن نیز می باشد و موظف است دستور جلسه آتی و مصوبات هر جلسه را در اختیار رسانه ها قرار دهد.

ماده ۱۲ - تشکل های اقتصادی سراسری می توانند در خواسته های خود را برای اصلاح قوانین، مقررات، بخشنامه ها، دستورالعمل ها و رویه های اجرائی محل کسب و کار، به همراه استدلال فنی و حقوقی مربوطه به دبیرخانه شورای گفت و گو ارسال و درخواست خود را پیگیری کنند. در صورت مخالفت شورای گفت و گو با درخواست ارسال شده، دبیرخانه شورا موظف است دلایل مخالفت با درخواست مربوطه را به طور کتبی به تشکل ذی ربط اطلاع دهد.

ماده ۱۳- در هر یک از استان ها، استاندار موظف است با همکاری رؤسای اتاق ها در استان، شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی در استان را با ترکیبی متناسب با این شورا و به ریاست خود تشکیل دهد و فرآیند دریافت و بررسی درخواست تشکل ها و فعالان اقتصادی و اتخاذ تصمیم در جهت بهبود محیط کسب و کار در استان را سازماندهی کند. شوراهای گفت و گو در استان ها موظفند آن دسته از گزارش ها و درخواستهای رسیده که ابعاد ملی و فراگیر داشته باشد را جهت بررسی و تصمیم گیری به دبیرخانه شورای گفت و گو ارسال کنند.

تبصره - دستور العمل تشکیل و نحوه اداره جلسات شوراهای استانی گفت و گو و فرم های درخواست از این شورا توسط دبیرخانه شورای گفت و گو در اتاق ایران تهیه و به شوراهای استانی ارسال می شود.

ماده ۱۴- به منظور تعامل مستمر با فعالان اقتصادی اعم از کارفرمایی و کارگری و تلاش برای حل مشکلات آنان و ارائه پیشنهاد برای اصلاح قوانین، مقررات، بخشنامه ها، دستور العمل ها و رویه های اجرایی به شورای گفت و گو، وزراء و رؤسای دستگاه های اجرائی و قضائی مرتبط با محیط کسب و کار و رؤسae و مدیران کل این دستگاه ها در مراکز استان ها موظفند یکی از معاونان خود را به عنوان مسؤول بهبود محیط کسب و کار تعیین و معرفی نمایند.

تبصره - تشخیص دستگاه های اجرائی مرتبط با محیط کسب و کار بر عهده وزیر امور اقتصادی و دارایی است.

ماده ۱۵- کلیه دستگاه های اجرایی مرتبط با محیط کسب و کار همچنین سازمانها و ادارات کل آنها در مراکز استان ها موظفند به سؤالات نمایندگان تشکل ها و فعالان اقتصادی پاسخ دهنده و مطالبات و شکایات آنها را بررسی نمایند.

ماده ۱۶- شهرداری ها موظفند به منظور بالابردن امکان دسترسی تولید کنندگان کوچک و متوسط ایرانی به بازار مصرف و ایجاد امنیت برای فروشنده ها کم سرمایه با استفاده از زمین های متعلق به خود و یا وزارت راه و شهرسازی، مکانهای مناسبی برای عرضه کالاهای تولید داخل آمده نمایند و بر مبنای قیمت تمام شده به صورت روزانه، هفتگی و ماهانه به مقاضیان عرضه کالاهای ایرانی اجاره دهند.

آیین نامه اجرائی این ماده توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت با همکاری وزارت خانه های راه و شهرسازی و کشور و نمایندگان شورای عالی استان ها و شورای اصناف کشور تهیه می شود و پس از تصویب هیأت وزیران به شهرداری های سراسر کشور ابلاغ می گردد.

ماده ۱۷- به منظور توانمندسازی، ارزیابی و ارتقاء شایستگی مدیریت بخش ها و بنگاه های اقتصادی کشور اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی و نیز هم افزایی و توسعه ظرفیت های مشاوره مدیریت در کشور، «سازمان نظام مشاوره مدیریت» در قالب شخصیت حقوقی مستقل غیر دولتی و غیر انتفاعی تشکیل می شود.

اساسنامه این سازمان با همکاری تشکل های اقتصادی ذی ربط از سوی اتاق ها تهیه می شود و ظرف سه ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون و طی مراحل از طریق دولت به تصویب مجلس شورای اسلامی می رسد.

ماده ۱۸- به منظور ارتقاء کیفیت خدمات، شفافسازی و شکل‌گیری بازار کار در زیربخش های مختلف بخش ساختمان و ایجاد سهولت و امنیت برای متقاضیان نیروی کار در این بخش، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مکلف است زمینه شکل‌گیری تشكیل های صنفی شاغلان در بخش ساختمان را فراهم کند.

این تشكیل ها مسؤولیت تعیین هویت، طبقه‌بندی مهارتی، کاریابی، معرفی کارجویان به کارفرمایان، معرفی کارگران و استادکاران به مراکز فنی و حرفه‌ای و پیگیری امور بیمه درمان و بازنیستگی و امور رفاهی شاغلان در بخش ساختمان را بر عهده دارند.

ماده ۱۹- به منظور ایجاد شفافیت و امکان رقابت همه ذی‌نفعان در انجام معامله با دستگاه های اجرائی، معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور موظف است با استفاده از امکانات و نیروی انسانی موجود خود، پایگاه ملی اطلاع‌رسانی مناقصات موضوع ماده (۲۳) قانون برگزاری مناقصات را به پایگاه اطلاع‌رسانی جامع معاملات بخش عمومی توسعه و ارتقاء دهد. این پایگاه اطلاع‌رسانی باید اطلاعات کلیه معاملات متوسط و بزرگ بخش عمومی شامل خرید، فروش، اجاره و غیره را اعم از این که از طریق برگزاری مزایده یا مناقصه یا موارد عدم الزام به تشریفات یا دیگر روشها تشکیل و منعقد شده باشد به تفکیک دستگاه و موضوع و نیز به تفکیک شهرستان، استان و ملی در زمانی که برای همه واجدان شرایط، فرصت برابر فراهم کند، به اطلاع عموم برساند. همچنین پس از انعقاد قرارداد، نام طرف قرارداد و مشخصات، کیفیت و کمیت مورد معامله و مدت و مبلغ قرارداد و حسب مورد تغییرات بعدی حجم و مبلغ اصل قرارداد یا الحاقیه‌های آن را اعلان نماید. کلیه دستگاه های اجرائی موظف به همکاری با این پایگاه اطلاع‌رسانی و ارائه اطلاعات یادشده در زمانهای تعیین شده توسط این پایگاه می‌باشند.

تبصره ۱- معاملات نیروهای مسلح و امنیتی، تابع مقررات و ضوابط خاص خود است و از شمول این ماده مستثنی می‌باشد.

تبصره ۲- کلیه معاملات بخش عمومی موضوع این ماده بدون رعایت حکم این ماده، مصدق اخلال در رقابت موضوع ماده (۴۵) قانون اصل (۴۴) است و شورای رقابت موظف است خود و یا با شکایت ذی‌نفعان، به موارد عدم رعایت حکم این ماده رسیدگی و براساس ماده (۶۱) قانون اصل (۴۴) درباره آنها تصمیم بگیرد.

ماده ۲۰- دستگاه های اجرایی، موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی که تحت مدیریت دستگاه های دولتی هستند و شرکت ها و مؤسسات وابسته و متعلق به این دستگاه ها و مؤسسات در تمامی معاملات خود صرف نظر از نحوه و منشا تحصیل منابع آن، مشمول قانون برگزاری مناقصات یا آیین‌نامه‌های معاملاتی قانونی و اختصاصی خود می‌باشند.

ماده ۲۱- در مواردی که براساس ماد (۲۷) و (۲۸) قانون برگزاری مناقصات، ترک تشریفات مناقصه صورت می‌گیرد، بالاترین مقام دستگاه اجرائی مناقصه‌گذار موظف است مصوبه جلسه و دلایل ترک تشریفات مناقصه را ظرف سه روز کاری پس از برگزاری جلسه و نیز هویت طرف قرارداد در هر مناقصه ترک تشریفات شده را تا سه روز پس از انتخاب طرف قرارداد، به پایگاه اطلاع‌رسانی معاملات بخش عمومی ارسال کند.

ماده ۲۲- کلیه دستگاه های اجرائی مکلفند در انتخاب طرف قرارداد در معاملات خود از جمله پیمانکاریها و امثال آنها، چنانچه اشخاص حقوقی بخش عمومی اعم از دولتی و غیردولتی و اشخاص حقیقی و حقوقی بخش های تعاوی و خصوصی از لحاظ ضوابط

عمومی انتخاب طرف قرارداد در شرایط برابر باشند، اشخاص حقیقی و حقوقی بخش های تعاوی و خصوصی را در اولویت قرار دهند.

ماده ۲۳— کلیه دستگاه های اجرائی مکلفند به منظور ایجاد تراضی و عادلانه نمودن قراردادها و قراردادهای الحقی در انعقاد قرارداد با شرکت های بخش خصوصی و تعاوی برای خرید کالا یا خدمت، از فرم های یکنواخت استفاده نمایند و یک نسخه از این فرم ها را برای هر کدام از اتاق ها ارسال دارند.

تبصره - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است ظرف شش ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون فرم های یکنواختی برای هر یک از عقود اسلامی که منجر به اعطاء تسهیلات می شود، همچنین نحوه اعطاء تسهیلات و شیوه های اخذ ضمانتname از بخش های خصوصی و تعاوی متناسب با اعتبار سنجی مشتریان را تهیه کند و به تصویب شورای پول و اعتبار برساند و بر حسن اجرای آن نظارت نماید.

ماده ۲۴— دولت و دستگاه های اجرائی مکلفند به منظور شفاف سازی سیاست ها و برنامه های اقتصادی و ایجاد ثبات و امنیت اقتصادی و سرمایه گذاری، هرگونه تغییر سیاست ها، مقررات و رویه های اقتصادی را در زمان مقتضی قبل از اجراء، از طریق رسانه های گروهی به اطلاع عموم برسانند.

تبصره - هیأت وزیران پس از کسب نظر مشورتی شورای گفت و گو، زمان موضوع این ماده را تعیین و اعلام می کند. مواردی که محترمانه بودن آن اقتضاء داشته باشد، با تشخیص بالاترین مقام دستگاه اجرائی، مستثنی است.

ماده ۲۵— در زمان کمبود برق، گاز یا خدمات مخابرات، واحدهای تولیدی صنعتی و کشاورزی نباید در اولویت قطع برق یا گاز یا خدمات مخابرات قرار داشته باشند و شرکت های عرضه کننده برق، گاز و خدمات مخابرات موظفند هنگام عقد قرارداد با واحدهای تولیدی اعم از صنعتی، کشاورزی و خدماتی، وجه التزام قطع برق یا گاز یا خدمات مخابرات را در متن قرارداد پیش بینی کنند. هرگاه دولت به دلیل کمبودهای مقطوعی به شرکت های عرضه کننده برق یا گاز یا مخابرات دستور دهد موقعی جریان برق یا گاز یا خدمات مخابراتی واحدهای تولیدی متعلق به شرکت های خصوصی و تعاوی را قطع کنند، موظف است نحوه جبران خسارت های واردہ به این شرکت ها ناشی از تصمیم فوق را نیز تعیین و اعلام کند.

آیین نامه اجرائی این ماده توسط وزارت خانه های صنعت، معدن و تجارت، جهاد کشاورزی، نفت، نیرو و ارتباطات و فناوری اطلاعات تهیه می شود و ظرف سه ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون به تصویب هیأت وزیران می رسد.

تبصره ۱— در زمانهای اضطراری که قطع برق یا گاز واحدهای مسکونی، جان شهروندان را به خطر اندازد، شورای تأمین استان محل ایجاد اضطرار می تواند برای حداقل دو روز که قابل تمدید است، حکم این ماده را نقض کند و دستور دهد بدون تعیین نحوه جبران خسارت های واردہ، برق یا گاز واحدهای تولیدی قطع شود. در جلسه تصمیم گیری در این باره، باید نمایندگان اتاق های مرکز استان برای استماع نظر اشان دعوت شوند.

تبصره ۲۶- شرکت های عرضه کننده برق و گاز موظفند ضمن هماهنگی با شرکت های بیمه، امکان خرید بیمه نامه پوشش دهنده خسارات ناشی از قطع برق یا گاز را برای واحدهای تولیدی مشترک خود فراهم آورند.

ماده ۲۶- اعلام تعطیلی روزهای کاری سال توسط دولت، فقط در شرایط وقوع حوادث غیرمتربقه یا بروز خطری که جان شهروندان را به خطر اندازد مجاز است و در غیر این موارد، دولت مجاز نیست روزهای کاری سال را تعطیل اعلام کند. مرجع تعیین شرایط غیرمتربقه سازمانهای تخصصی نظیر هوشناسی و محیط زیست، و مرجع تشخیص شرایطی که جان شهروندان را به خطر می اندازد، شورای تأمین استان محل ایجاد اضطرار است.

ماده ۲۷- آن دسته از اشخاص حقوقی که دولت و دستگاه های اجرائی، مستقیم و یا غیرمستقیم در آنها سهام مدیریتی اعم از سهم الشرکه، دارایی و یا سهام دارند، نمی توانند از امتیازات و منافع تخصیص یافته به بخش های تعاونی و خصوصی استفاده کنند. مصادیق این امتیازات و منافع به پیشنهاد هر یک از اتاق ها، توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تعیین می شود.

تبصره ۱- شرکت های گروه های (۱) و (۲) ماده (۲) قانون اصل (۴۴) که به استناد قانون، دولت در آنها سهام داشته و یا در آینده سهامدار شود، از حکم فوق مستثنی است.

تبصره ۲- به منظور تغییر نقش دولت از مالکیت و مدیریت مستقیم بنگاه ها به سیاستگذاری و نظارت، دولت موظف است ظرف شش ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون، ترتیبات قانونی لازم را به نحوی اتخاذ نماید تا مداخله و نفوذ دستگاه های اجرائی در مدیریت شرکت ها و مؤسسات بخش های خصوصی و تعاونی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی منطبق بر سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی گردد.

اجرای حکم این تبصره در مورد نهادهای تحت نظر مقام رهبری منوط به اذن ایشان است.

ماده ۲۸- دولت با همکاری اتاق ها ظرف شش ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون اقدامات قانونی لازم را برای تعیین «نحوه رسیدگی به اعتراض مؤدیان مالیاتی» و «نحوه رسیدگی به اعتراض پرداخت کنندگان حق بیمه تأمین اجتماعی» به عمل می آورد.

ماده ۲۹- قوه قضائیه و دولت اقدامات قانونی لازم را برای تنظیم آینه دادرسی تجاری و تشکیل دادگاه های تجاری به عمل می آورند.

تبصره - تا زمان تأسیس دادگاه های تجاری، جرائم مرتبط با فعالیت های تجاری و اختلافات بین بخش خصوصی و دستگاه های اجرائی حسب مورد در شوراهای حل اختلاف یا شعب خاصی که رئیسی دادگستری استان ها با رعایت صلاحیت محلی در حوزه های قضائی تعیین می نمایند، رسیدگی می شود.

پیوست ۵: ماده ۹۱ از قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۸

ماده ۹۱- به منظور تأمین شرایط هرچه مساعدتر برای مشارکت و مسؤولیت‌پذیری بخش غیردولتی در فعالیت های اقتصادی:

الف - کلیه کمیسیون های مجلس شورای اسلامی می‌توانند در بررسی لواح و طرح های اقتصادی نظر مشورتی فعالان اقتصادی را کسب و مورد استفاده قرار دهند.

ب - کلیه کمیسیون ها، هیأت ها، شوراهای و ستادهای تصمیم‌گیری در دولت مجازند در تصمیمات اقتصادی خود، نظر فعالان اقتصادی را جویا شده و مورد توجه قرار دهند.

دولت موظف است عضویت رئیس یا نماینده اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و اتاق تعاون در شوراهای تصمیم‌گیری اقتصادی را از طریق اصلاح قانون یا آئین نامه های مربوطه رسمیت بخشد. از این پس رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و اتاق تعاون به عنوان عضو رسمی به ترکیب اعضاء شورای اقتصاد، هیأت امناء حساب ذخیره ارزی، هیأت سرمایه‌گذاری خارجی (موضوع قانون جلب و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی) و هیأت عالی واگذاری (موضوع قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران) اضافه می‌شود.

ج - قوه قضائیه موظف است با تشویق ارجاع پرونده های اقتصادی به داوری، در داوری این گونه پرونده ها و همچنین بازرسی در موضوعات اقتصادی، از ظرفیت های کارشناسی بخش غیردولتی نهایت استفاده را به عمل آورد.

د - اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و اتاق تعاون موظفند در ایفاء نقش قانونی خود به عنوان مشاور سه قوه، ساز و کار لازم برای ساماندهی و هماهنگی تشکل های اقتصادی و کسب نظرات فعالان اقتصادی را فراهم نموده و با کمک به ایجاد فضای تعامل سازنده بخش خصوصی با ارکان حکومت، در مسائل اقتصادی پیشنهادهای کارشناسانه لازم را ارائه نمایند. در این راستا، اتاقها موظفند با تأسیس واحد پایش و پیگیری اجراء سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی، گزارش های منظم لازم را به شورای عالی اجراء سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی تقدیم نمایند و همچنین پیش نویس قانون «ایجاد فضای مساعد کارآفرینی و رفع موانع کسب و کار» را تهیه و ارائه کنند.

پیوست ۶: مواد ۷۵ و ۷۶ از قانون برنامه پنجم ساله توسعه جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۰-۱۳۹۴)

ماده ۷۵- به منظور تبادل نظر دولت و بخش های خصوصی و تعاونی و تسهیل فعالیت های اقتصادی این بخش ها، بررسی و رفع موانع کسب و کار و اتخاذ تصمیم مؤثر برای اقدامات لازم در چهارچوب قوانین و مقررات موجود و ارائه پیشنهادها و راهکارهای اجرائی مناسب به مراجع ذی ربط، شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی با ترکیب اعضاء زیر تشکیل می شود:

۱- وزیر امور اقتصادی و دارایی (رئیس شورا)	۲- رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران
۳- معاون برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور	۴- وزیر صنایع و معادن
۵- وزیر تعاون	۶- وزیر بازرگانی
۷- وزیر جهاد کشاورزی	۸- وزیر کار و امور اجتماعی
۹- وزیر نفت	۱۰- وزیر نیرو
۱۱- دو نفر از معاونان قوه قضائیه به انتخاب رئیس قوه	۱۲- رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی
۱۳- رئیس کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات مجلس	۱۴- رئیس کمیسیون صنایع و معادن مجلس
۱۵- رئیس کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مجلس	۱۶- رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران
۱۷- دبیر کل اتاق تعاون جمهوری اسلامی ایران	۱۸- شهردار تهران
۱۹- هشت نفر از مدیران عامل شرکت های برتر خصوصی و تعاونی از بخش ها و رشته های مختلف	

تبصره ۱- نحوه انتخاب اعضاء ردیف (۱۹) و چگونگی تشکیل جلسات که حداقل هر پانزده روز یکبار برگزار می گردد و ارائه پیشنهادها و گزارش ها طبق دستورالعملی است که در نخستین جلسه شورا تهیه و تصویب می شود.

تبصره ۲- محل دبیرخانه این شورا بدون دریافت کمک از دولت در اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران است.

ماده ۷۶- اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران موظف است با همکاری و حضور اتاق تعاون مرکزی جمهوری اسلامی ایران و شورای اصناف کشور، نسبت به شناسایی قوانین، مقررات و بخشنامه های مخل تولید و سرمایه گذاری در ایران اقدام نماید و با نظرخواهی مستمر از تشكیلهای تولیدی و صادراتی سراسر کشور و بررسی و پردازش مشکلات و خواسته های آنها بطور مستمر گزارش ها و پیشنهادهایی را تهیه و به کمیته ای مشتمل از دو نفر از هر قوه به انتخاب رئیس آن قوه ارائه دهد. کمیته مذکور موظف است ضمن بررسی پیشنهادهای ارائه شده راهکارهای قانونی لازم را بررسی و پیگیری نماید.

تبصره ۱- گزارش های موضوع این ماده شامل قوانین و مصوبات و بخشنامه های مراحم، خلاء قانونی، اجرای نادرست یا ناقص قوانین و همچنین پیشنهاد اصلاح قوانین و مقررات و ارتقاء امنیت اقتصادی، حقوق مالکیت و حمایت از سرمایه‌گذاری و تولید و صادرات و اشتغال و چگونگی کاهش قیمت تمام شده کالاهای خدمات در ایران همراه با ارتقاء کیفیت و رشد تولید و موارد مربوط به سرمایه‌گذاری و تولید و استفاده بهینه از سرمایه‌گذاری ها و ظرفیت های موجود است.

تبصره ۲- کمیته یک نسخه از همه گزارش های ارسالی را به شورای عالی اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی و شورای گفت و گو موضوع ماده (۷۵) این قانون ارسال می نماید.